

BÙI VĂN GIẢI

TÌM HIỂU
PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO

TOÁN HUẤN LUYỆN TÂY BẮC HOA KỲ
ẤN HÀNH 2016

ĐỂ NHỚ TRƯỞNG
RỪA VÔ TỰ
BÙI VĂN GIẢI
LÀ RỪNG
18-4-2015

BÙI VĂN GIẢI

TÌM HIỂU
PHONG TRÀO HƯỚNG ĐẠO

Toán Huấn Luyện Tây Bắc Hoa Kỳ
Ấn Hành 2016

Lời Ngỏ

Nhân ngày giỗ lần thứ nhất sau một năm Trường Bùi Văn Giải lìa rìng, Toán Huấn Luyện Tây Bắc Hoa Kỳ cùng Ban Huynh Trưởng các Liên Đoàn thuộc Tiểu Bang Oregon và Washington sưu tập và thực hiện tập tài liệu Tìm Hiểu Phong Trào Hướng Đạo này từ nguyên bản viết tay trong các lưu vật Trường Bùi Văn Giải lưu lại. Được sự đồng ý của các người con và gia đình của Trường hiện đang sinh sống tại Thành phố Portland, Oregon, Toán Huấn Luyện Tây Bắc Hoa Kỳ ấn hành và phổ biến tập tài liệu này như một kỷ niệm đánh dấu và tri ân Người Trưởng lão thành suốt đời tận tụy hoạt động và đóng góp nhiều công sức và tâm huyết cho sự phát triển phong trào Hướng Đạo Việt Nam nói chung và các đơn vị thuộc các tiểu bang Oregon và Washington Hoa Kỳ nói riêng. Kính cầu nguyện cho Trường an hưởng đời bình an nơi cõi phúc và luôn độ trì cho hoạt động của phong trào Hướng Đạo Việt Nam luôn phát triển thuận lợi và vững mạnh để góp phần cùng xã hội trong công cuộc hướng dẫn, giáo dục các thế hệ thanh thiếu niên như tâm nguyện mà Trường đã dành cả đời mình để phụng sự.

Xin hân hạnh giới thiệu và mong được sự đón nhận rộng rãi của Quý Trường cùng anh chị em Hướng Đạo Sinh khắp nơi.

Thân Ái Bất Tay Trái.

Thay mặt Toán Huấn Luyện Tây Bắc Hoa Kỳ

Bạch Văn Nghĩa

Lời Giới Thiệu

Của Văn Phòng Hướng Đạo Trường Niên

Trường Rùa Vô Tư Bùi Văn Giải đã lìa rừng một năm qua khi tính trên cái bảng đo thời gian của đời thường nhưng anh chị em Hướng Đạo Sinh khắp nơi biết rằng sẽ không có khoản cách thời gian nào ghi dấu sự rời xa của anh em với Trường cũng như ngược lại. Là một nhà giáo, một dân biểu, một thượng nghị sĩ, một nhà báo để lưu dấu chức năng phục vụ của bản thân cho cộng đồng quốc gia dân tộc nhưng chắc chắn rằng Trường tâm đắc nhất với vai trò mà Trường đã tận tụy cống hiến và sống bằng lý tưởng suốt cả chiều dài cuộc đời mình là một người Trường Hướng Đạo. Một trong những kỷ vật nói lên được tâm tình này là tập tài liệu mà Trường đã dành thật nhiều thời gian để ghi lại. Tập bản thảo đã sờn rách, bìa cứng và các trang giấy hoen ố màu thời gian nhưng vẫn luôn ở bên cạnh Trường kể cả buổi sáng trong căn phòng nhà an dưỡng khi Trường rời bỏ nhân gian. Anh chị em huynh trưởng tại thành phố hoa hồng tiểu bang Oregon đã ngậm ngùi đón nhận cuốn bản thảo cũ kỹ nhưng hùng hực niềm tin yêu và sức sống, đã thắm hứa cùng Trường sẽ chia sẻ những tâm tình của Trường đến với tất cả anh chị em bất tay trái. Vâng, lời hứa đó anh chị em đã thực hiện hôm nay, trong ngày giỗ đầu một năm ra đi của Trường.

Văn Phòng Hướng Đạo Trường Niên, một ngành hoạt động mà Trường đã góp mặt góp sức trong những ngày tháng cuối đời, cảm kích và hân hạnh chia sẻ cùng anh chị em Hướng Đạo khắp nơi tập tài liệu tâm huyết mà một người anh em của chúng ta đã dày công ghi chép, soạn thảo. Hy vọng rằng nội dung tài liệu sẽ giúp cho chúng ta, nhất là những người trẻ, thấu đáo được những vấn đề cốt lõi góp phần hiểu biết đúng đắn cho kinh nghiệm hoạt động của bản thân trong phong trào.

Cũng nơi đây, xin thay mặt anh chị em Hướng Đạo Trường Niên khắp nơi, nguyện cầu cho anh, Rùa Vô Tư Bùi Văn Giải, an hưởng trọn niềm hạnh phúc nơi cõi vĩnh hằng miền viễn.

Thay mặt Văn Phòng Hướng Đạo Trường Niên

Lê Văn Phước

TÌM HIỂU
MỘT PHONG TRÀO GIÁO DỤC GIỚI TRẺ
PHONG TRÀO HƯỚNG ĐẠO

Tháng Giêng năm 1941, Baden Powell qua đời ở Kenya thuộc Phi Châu. Trước khi chết, vẫn can đảm, vui vẻ và nhân nhủ lại thế hệ sau:

- Mỗi khi tôi kiểm điểm lại cuộc đời của tôi, tôi thấy tôi sung sướng thì tôi lại càng nhận ra rằng kiếp sống đẹp đẽ của chúng ta ngắn ngủi quá. Như vậy thù hận và chém giết có ích gì. Ở đời, chỉ có một việc có giá trị, đó là làm điều thiện, mang hạnh phúc cho người khác.

Bạn thân mến,

Người mình thường hay tỏ ra cái gì cũng biết tuy chưa tìm hiểu vấn đề kỹ càng, do đó thường chủ quan và lệch lạc trong nhận xét, phê phán... Đối với Phong trào Hướng Đạo, nhiều người đã phán đoán qua vài hình thức bên ngoài: vui chơi, ca hát, trại, đồng phục... rồi có những kết luận vội vã. Tôi tệ hơn là đồng hóa Phong trào Hướng Đạo như là một “tổ chức chính trị”.

Với một số trưởng Hướng Đạo “sinh hoạt tài tử”, thiếu nghiên cứu, tìm hiểu nên không đem lại kết quả trong việc giáo dục thanh thiếu niên như phong trào mong muốn.

Để giúp những ai muốn nắm được thực chất của một phong trào giáo dục thanh thiếu niên có đến trên 150 quốc gia hội viên và đã có hơn 260 triệu đoàn sinh đã tồn tại đầy sinh khí gần một thế kỷ nay, tôi sưu tầm trong các sách căn bản của phong trào như “Hướng Đạo cho trẻ” (Scouting for boys), “Sách Sói con” (Wolf Cub’s Handbook), “Đường thành công” (Rovering to success), “Hướng dẫn vào nghề trưởng” (Aids to scout-mastership) v.v... và một số sách báo của phong trào gần đây trong và ngoài nước, viết ra một số vấn đề chủ chốt của phong trào.

Trưởng thân thương,

Anh/chị đã tình nguyện sống lý tưởng Hướng Đạo. Chắc anh/chị còn nhớ ngày tuyên hứa, Trưởng chủ lễ nhận lời hứa của anh/chị đã nói với anh, chị: “Kể từ đây, anh/chị trở thành một người trong đại gia đình Hướng Đạo của bốn bề năm châu, là bạn khắp mọi người và coi Hướng Đạo sinh nào cũng như ruột thịt”. Lần đầu tiên, anh/chị được quyền bắt tay trái, tay trái phía quả tim – tay trong tay siết chặt, nói lên tình huynh đệ thân thương mặn mà. Anh/chị được chào lời Hướng Đạo. Lời chào nhắc nhở anh chị sống theo lời hứa, sống theo luật, cốt lõi của phong trào. Có lúc nào anh/chị dừng ít phút để suy nghĩ về những cử chỉ Hướng Đạo có vẻ tầm thường ấy nhưng bao hàm ý nghĩa sâu xa.

Anh/chị nhớ chăng “Hướng Đạo một ngày là Hướng Đạo mãi mãi”, bởi vì Hướng Đạo không chỉ là một bộ đồng phục? Do đó, việc tìm hiểu phong trào cho sâu rộng là một việc cần thiết. Hiểu để sống, sống Hướng Đạo từ trong gia đình sống ra. Hiểu để phục vụ, để giúp ích; giúp cho tuổi trẻ vui sống lành mạnh đi vào đời với một ý thức là hữu ích cho bản thân và hữu ích cho xã hội.

Một điều đáng tiếc là chúng ta “chơi Hướng Đạo” một cách tài tử... “Vô tư bất mộ”, người xưa nói như thế, “không biết thì không mền”.

Và như Napoléon đã nói: “Thật không gì phân luân lý bằng mình cho người khác điều mình không biết”.

Bắt tay trái Trưởng thật chặt.

Thân ái gửi đến quý vị và quý Trưởng.

Rùa Vô Tư RS.

ALT ngành Thiếu

BR Tráng

Nguyên Khóa Trưởng Khóa BR Thiếu Trưởng 7

Tùng Nguyên – Đà Lạt (1963)

Thành viên Toán Huấn Luyện Tây Bắc Hoa Kỳ (2003-2015)

CÂU CHUYỆN I

LỊCH SỬ – NGUYÊN LÝ – MỤC ĐÍCH – PHƯƠNG PHÁP HƯỚNG ĐẠO

I. LỊCH SỬ

- Hỏi: Hướng Đạo là gì?
- Đáp: Hướng Đạo là một phong trào trẻ, một tổ chức quốc tế, có một phương pháp giáo dục thanh thiếu niên một cách sống động, hấp dẫn, bổ túc cho việc giáo dục của gia đình, của học đường, của tôn giáo... “Giáo dục để gây những lý tưởng cao siêu, tự tin, tinh thần nhiệm vụ, dũng cảm, tự trọng và tôn trọng kẻ khác, tóm lại để gây những yếu tố dần dần tạo thành Chí Khí” (BP viết năm 1913).
- Hỏi: Cho biết nguồn gốc phong trào Hướng Đạo thế giới?
- Đáp: Năm 1889, thị trấn Mafeking ở miền Nam Phi Châu thuộc Anh quốc bị quân Boers bao vây. Người lớn và mạnh khỏe đều bận phục vụ các công sự phòng thủ nên Tổng trấn là huân tước Robert Cécile đưa ra ý kiến tập hợp các thiếu niên thành một đoàn thể gọi là “thiếu sinh quân” để phục vụ các công việc như: liên lạc, tải thương, đưa thư, thám sát... Lúc bấy giờ Baden Powell là trung tá tham mưu trưởng lực lượng bố phòng của thị trấn, nhận thấy hầu hết các em thiếu niên trong “thiếu sinh quân” đã thành công trong nhiệm vụ. Các em tráng kiện, tháo vát và rất can đảm nhờ ở nếp sống tự lập và gần thiên nhiên. Qua kinh nghiệm này, BP nhận thấy cần tạo cho các em một cuộc sống tập thể được huấn luyện để các em trở thành con người hữu ích cho bản thân và cho xã hội. Ý niệm đó đã nảy sinh việc thành hình phong trào Hướng Đạo sau này.
- Hỏi: Phong trào Hướng Đạo ra đời ở đâu đầu tiên và trong hoàn cảnh nào?

- Đáp: Một thời gian sau trận chiến Mafeking, BP (Bi Pi) trở về quê nhà ở Anh, được thăng thiếu tướng, nhưng ông rất buồn vì thấy thanh thiếu niên nước Anh lười biếng, ươn hèn, ý lại hoàn toàn vào gia đình, không có nghị lực... nên nhớ đến kinh nghiệm ở Mafeking, bắt tay vào việc nghiên cứu một phương thức có thể biến đổi được tình trạng bi đát ấy. Và một phong trào giới trẻ ra đời gọi là phong trào Hướng Đạo.
- Hỏi: Phong trào Hướng Đạo ra đời như thế nào?
- Đáp: Ngày 9 tháng 8 năm 1907, cùng với 20 trẻ đủ mọi thành phần, tuổi từ 12-17, BP mở một trại sinh hoạt đầu tiên tại đảo Brownsea miền Tây Nam nước Anh. Trại đã thành công rực rỡ. Ngành Thiếu (12-17t) được khai sinh. Năm 1908, cuốn sách gối đầu giường cho ngành Thiếu và cho cả phong trào ra đời: “Hướng Đạo cho trẻ” (Scouting for boys).
- Hỏi: Cho biết những diễn tiến tiếp theo của phong trào Hướng Đạo?
- Đáp: Năm 1909 cuộc họp bạn lần đầu tiên được tổ chức ở Crystal Palace (Lầu kiếng) có nữ tham dự.
 - 1910 con số Hướng Đạo sinh lên đến 200.000, BP xin giải ngũ để điều khiển phong trào rồi trở thành vị huynh trưởng đầu tiên mà ngày nay ai cũng gọi là ông Tổ của phong trào Hướng Đạo.
 - 1910 thành lập Hướng Đạo hải đoàn (thủy thủ).
 - 1910 lập ngành Nữ Hướng Đạo do cô em gái BP là Agnès điều hành.
 - 1916 thành lập ngành Ấu (7-11t).
 - 1918 thành lập ngành Tráng (18-25t).
 - 1919 thành lập trại trường Gilwell (Anh).
 - 1922 xuất bản cuốn Đường thành công (Rovering to success), sách gối đầu giường của ngành Tráng.

- 1926 thành lập thương phé Hướng Đạo (Hướng Đạo tàn tật).
- 1927 lập hệ thống Liên đoàn.
- 1941 BP qua đời tại Kenya Phi Châu (1857-1941).
- 1946 thành lập ngành Kha (16-18t, cắt bớt tuổi ngành Thiếu).

Rồi nhiều cuộc họp bạn thế giới diễn ra. Tới tháng 7/1939 đã có trên 3 triệu nam Hướng Đạo sinh trong 50 nước.

- Năm 1957 Họp bạn kỷ niệm 50 năm thành lập phong trào Hướng Đạo có 84 quốc gia tham dự. Tính đến năm này đã có 7.500.000 nam Hướng Đạo sinh (chưa kể nữ) của 62 nước liên kết gia nhập văn phòng quốc tế.
- Tháng 7 năm 1990. Đại hội Hướng Đạo thế giới lần thứ 32 tại Paris (Pháp) có trên 1.000 đại biểu của 131 quốc gia hội viên (trên tổng số 154) đến dự. Tính đến năm này (1990) có đến gần 20 triệu nam Hướng Đạo sinh hoạt động trong 154 quốc gia.

- Hỏi: Cho biết sơ lược lịch sử Hướng Đạo Việt Nam?
- Đáp: Năm 1926-1930 giai đoạn sơ khởi, dò dẫm, nặng về tính cách thể thao thể dục.
 - 1930-1945: hoạt động theo mục đích của Hướng Đạo thế giới chịu ảnh hưởng của Hướng Đạo Pháp tại VN, có 3 hội Hướng Đạo ở 3 kỳ: Trung, Nam, Bắc.
 - 1937-1945: Liên hội Hướng Đạo Đông Dương (có thêm Hướng Đạo Ai Lao và Cam Bốt).
 - 1946-1950: ngưng hoạt động vì chiến tranh.
 - 1950-1954: tái sinh hoạt trên toàn quốc.

- 1954-1975: đất nước chia đôi theo Hiệp định Genève, chỉ ở miền Nam có sinh hoạt Hướng Đạo.
- Ngày 7/5/1957, Hội Hướng Đạo VN được Văn phòng Hướng Đạo thế giới công nhận là hội viên chính thức.

II. LỊCH SỬ:

- Hỏi: Nguyên lý căn bản hay là những điểm nền tảng của phong trào Hướng Đạo là những nguyên lý nào?
- Đáp: Có 8 nguyên lý được tái xác nhận bởi nghị quyết số 19 của hội nghị Cambridge (Anh quốc) năm 1957 nhân dịp kỷ niệm 50 năm ngày thành lập Hướng Đạo trên thế giới:

1. Nhiệm vụ đối với Thượng Đế.
2. Trung thành với Tổ quốc.
3. Tin tưởng ở tình thân hữu và huynh đệ thế giới.
4. Chấp nhận và tự ý thi hành lý tưởng như luật và lời hứa Hướng Đạo ấn định.
5. Không chịu ảnh hưởng của các đảng phái chính trị.
6. Tự nguyện gia nhập.
7. Một hệ thống huấn luyện duy nhất, dựa trên phương pháp hàng đội, hoạt động ở ngoài trời, và vừa học vừa thực hành.
8. Phục vụ tha nhân.

Năm 1973, Hiến chương và quy trình của Hướng Đạo thế giới đúc kết 8 nguyên lý lại thành 3 điều chủ chốt.

1. Chấp nhận và sống theo tinh thần của lời hứa và luật Hướng Đạo (do cụ BP đề ra).
2. Chấp nhận và áp dụng toàn bộ phương pháp Hướng Đạo (do BP thiết lập).

3. Độc lập về chính trị tức là độc lập đối với chính quyền và các phe đảng chính trị (như ý BP muốn) vì lợi ích và sự sống của phong trào.

III. MỤC ĐÍCH HƯỚNG ĐẠO

1. Chí khí: Phong trào Hướng Đạo giáo dục tuổi trẻ trở thành con người có chí khí. Bởi vì con người thiếu chí khí thì cuộc đời sẽ hư hỏng, không có hoàn thành được một công việc gì.
2. Sức khỏe: Phong trào Hướng Đạo quan niệm Hướng Đạo sinh phải là người khỏe mạnh để giúp ích. Sức khỏe là một yếu tố quan trọng trong cuộc sống. “Một linh hồn lành mạnh trong một thể xác tráng kiện”.
3. Nghề nghiệp: Hướng Đạo sinh không thể là con người vô nghề nghiệp. Học hỏi để có một hướng đi, để chọn cho mình một nghề hữu ích: cuộc sống được bảo đảm.
4. Giúp ích: Con người sinh ra để lập thành xã hội. Con người không thể sống vị kỷ chỉ nghĩ đến mình mà còn phải nghĩ đến người khác. Giúp ích tha nhân tùy theo khả năng mình là bổn phận của một Hướng Đạo sinh chính danh.
5. Tìm hiểu Thượng Đế: Thượng Đế là một vấn đề lớn đối với con người. Người Hướng Đạo không thể không tìm hiểu Thượng Đế để đến với Thượng Đế. BP trong “Hướng Đạo cho trẻ” đã viết: “Tổ chức của chúng ta sẽ đi sai lạc với mục đích nếu không dẫn dắt đoàn viên tới sự hiểu biết tôn giáo”.

Để đạt được 5 mục đích vừa nêu trên, phong trào Hướng Đạo đã dùng 5 phương thế:

1. Giáo dục danh dự
2. Phương pháp hàng đội
3. Phương pháp giáo dục chuyên môn
4. Sống giữa thiên nhiên
5. Trò chơi.

IV. PHƯƠNG PHÁP HƯỚNG ĐẠO

- Hỏi: Phương pháp Hướng Đạo là gì?
- Đáp: Như chúng ta đã biết mục tiêu của nguyên lý và phương pháp Hướng Đạo là giúp trẻ dần dần thành người lớn có khả năng tự lập và giúp ích tha nhân. Do đó, phong trào Hướng Đạo dùng những phương pháp giáo dục thích nghi từng lứa tuổi để tuổi trẻ trở nên người tốt. Những phương pháp chính được sử dụng là: trại, nghề rừng, trò chơi, ca hát, thủ công v.v...
- Hỏi: BP đã có ý kiến gì về việc giáo dục trong Hướng Đạo?
- Đáp: BP đã viết: “Giáo dục trong Hướng Đạo phải được thực hiện càng nhiều càng tốt bằng những thực hành, trò chơi và thi đua”.
- Hỏi: Hoạt động Hướng Đạo là cho trẻ nghĩa là sao?
- Đáp: Nghĩa là công việc của trẻ, người lớn không thể làm thay thế. Trưởng là người chỉ bảo. Bởi vậy, trong Hướng Đạo có “Phép Hàng Đội” và Hội đồng đoàn, Hội đồng minh nghĩa. Trưởng cầm đoàn cần nhớ kỹ: Phương pháp hàng đội phải là một yếu tố thiết yếu của mọi thiếu đoàn. Phương pháp hàng đội rất cách mạng và vẫn là độc nhất vô song.

CÂU CHUYỆN II

LỜI HỨA VÀ LUẬT HƯỚNG ĐẠO

- Hỏi: Người ta thường nói “chơi” Hướng Đạo, hiểu thế nào về “từ này”?
- Đáp: “Chơi” Hướng Đạo là một lối nói quen thuộc trong phong trào Hướng Đạo, vì Hướng Đạo quan niệm đời là một trò chơi nhưng là một trò chơi có luật lệ. Ai biết tôn trọng quy luật trong trò chơi lớn lao đó, biết phấn đấu để đạt thành công tốt đẹp cho mình và cho xã hội là tham dự trò chơi hữu ích. Nói cách khác “chơi Hướng Đạo” là sống theo lý tưởng của Hướng Đạo do BP đề xướng và những người lãnh đạo kế thừa đã bảo vệ và làm cho ngày càng hoàn hảo thích nghi với thời đại.
- Hỏi: Vậy sống theo lý tưởng của Hướng Đạo là sống thế nào?
- Đáp: Sống theo lý tưởng của Hướng Đạo là sống theo tinh thần Luật và Lời Hứa.
- Hỏi: Cho biết Luật và Lời Hứa của Hướng Đạo gồm những điều nào?
- Đáp: Hướng Đạo có 10 điều luật do BP đã đặt ra:
 1. Hướng Đạo sinh trọng danh dự ai cũng có thể tin lời nói của Hướng Đạo sinh.
 2. Hướng Đạo sinh trung thành với tổ quốc, cha mẹ và người cộng sự.
 3. Hướng Đạo sinh có bổn phận giúp ích mọi người.
 4. Hướng Đạo sinh là bạn của mọi người và anh em của mọi Hướng Đạo sinh khác bất luận xứ sở, giai cấp hoặc tín ngưỡng của đoàn sinh đó.
 5. Hướng Đạo sinh lễ độ và liêm khiết.

6. Hưởng Đạo sinh yêu thương sinh vật.
7. Hưởng Đạo sinh vâng lời cha mẹ và huynh trưởng mà không biện bác.
8. Hưởng Đạo sinh gặp khó khăn vẫn vui tươi.
9. Hưởng Đạo sinh tận tụy của mình và của người.
10. Hưởng Đạo sinh trong sạch từ tư tưởng, lời nói đến việc làm.

Dĩ nhiên 10 điều luật này bắt đầu áp dụng cho tuổi thiếu, có tính cách tổng quát. Về sau có những Hội Hưởng Đạo trên thế giới dựa theo tinh thần của bản Luật nguyên thủy mà thêm hoặc bớt vài điều như Hưởng Đạo Úc có 7 điều, Hưởng Đạo Tân Gia Ba có 5 điều v.v... có nghĩa là bản Luật nguyên thủy không phải là bất di dịch mà có thể trình bày cho thích hợp lứa tuổi, văn hóa của dân tộc, miễn là giữ được tinh thần căn bản của bản Luật nguyên thủy.

- Hỏi: Lời hứa của Hưởng Đạo sinh là những lời hứa nào?

- Đáp: Có 3 lời hứa:

1. Làm bốn phận đối với tín ngưỡng tâm linh và quốc gia tôi.
2. Giúp ích tha nhân bất cứ lúc nào.
3. Tuân theo luật Hưởng Đạo.

Lời Hứa chính là tôn chỉ và mục đích của phong trào, nói lên những bốn phận của Hưởng Đạo sinh một cách rõ rệt, đối với:

+ Tôn giáo, quốc gia, tổ quốc.

+ Giúp ích.

+ Giữ Luật Hưởng Đạo.

Ở đây chúng ta cần lưu ý QN số 9 của Hội nghị Baden – Wim Áo 1931: “Hội nghị muốn rằng trong Lời Hứa Hưởng Đạo câu ‘trung thành với tổ quốc’ có nghĩa là: làm tròn bốn phận đối với các cơ quan chính quyền chính thức của quốc gia liên hệ”.

- Hỏi: Làm thế nào để được Tuyên hứa hầu nhập vào đại gia đình Hưởng Đạo?
- Đáp: Một tân sinh thường được giúp đỡ tìm hiểu học hỏi Hưởng Đạo trong vòng 3 tháng đến 6 tháng. Sau khi ý thức được tôn chỉ và mục đích của phong trào và một số chuyên môn kỹ thuật của phong trào, tân sinh đó tình nguyện xin Tuyên hứa. Tự nguyện là điều quan trọng vì đó là nguyên lý thứ 6 trong 8 nguyên lý của phong trào.
- Hỏi: Tân sinh lấy gì mà hứa?
- Lấy danh dự mà hứa có nghĩa là cố gắng hết sức để thực hành chứ không phải hứa suông, hứa viễn vông. Dĩ nhiên, huấn luyện về Lời Hứa cũng được xem là tuần tự như tiến như huấn luyện trẻ về các chuyên môn khác trong Hưởng Đạo.
- Hỏi: Lễ Tuyên hứa được tổ chức như thế nào?
- Đáp: Thường được tổ chức ở đất trại vào buổi bình minh là lý tưởng nhất. Đêm trước ngày Tuyên hứa, tân sinh được các Trưởng và các người đã Tuyên hứa trong đơn vị giúp tinh tâm để làm sáng tỏ thêm tầm quan trọng của Lời Hứa sáng mai.

Trưởng đơn vị đặc quyền nhận Lời Hứa.

Buổi lễ cần ngắn và giản dị, kết thúc một cách vui vẻ và mừng rỡ. Kể từ đó tân sinh trở thành Hưởng Đạo sinh sống trong tình thân thương huynh đệ của đại gia đình Hưởng Đạo thế giới, được mang hoa huệ ở túi áo trái, chào ba ngón và bắt tay trái các Hưởng Đạo sinh khác.

Chỉ những Hưởng Đạo sinh tuyên Lời Hứa rồi mới dự buổi lễ này.

- Hỏi: Hoa huệ là gì?
- Đáp: Hoa huệ là huy hiệu Hưởng Đạo có tính cách quốc tế, chúng ta thường gọi là Hoa Bách Hợp. Ngày xưa, Hoa Bách Hợp thường được vẽ hay gắn trên mũi kim của đĩa bàn để chỉ hướng Bắc, bởi đó phong trào Hưởng Đạo chọn làm huy hiệu nghĩa là "Hưởng Đạo sinh "không để lạc hướng Bắc"" tức là

biết tìm đường chính mà đi và có thể dìu dắt người khác cùng đi theo con đường ấy”. Ba cánh hoa nhắc nhở Hường Đạo sinh 3 Lời Hứa. Các Hường Đạo sinh trên thế giới dùng hoa huệ làm huy hiệu để tượng trưng cho sự hợp nhất và tinh huynh đệ thế giới nữa. Chỉ có những Hường Đạo sinh đã Tuyên hứa mới có quyền đeo huy hiệu Hường Đạo mà thôi.

- Hỏi: Tại sao Hường Đạo sinh lại chào bằng 3 ngón tay?
- Đáp: Chào ba ngón tay là nhắc nhở cho Hường Đạo sinh nhớ ba Lời Hứa để cố gắng thực hành ba Lời Hứa ấy trong đời sống hằng ngày. Khi chào ba ngón giữa thẳng lên, đầu ngón tay cái để lên đầu ngón tay út nói lên ý nghĩa người mạnh phải bảo vệ kẻ yếu.
- Hỏi: Tại sao Hường Đạo sinh lại bắt tay nhau bằng tay trái?
- Đáp: Phong trào Hường Đạo là một phong trào xây dựng tình thương yêu giữa người với người, đề cao giáo dục tinh huynh đệ trong đội, đoàn, trong quốc gia và trong thế giới nữa. Bởi đó, để nhắc nhở tình thân thương với nhau cũng như nhắc nhở nhau sống có tình bác ái với tha nhân nên bắt tay trái nhau vì tay trái nằm về phía quả tim của con người.
- Hỏi: Châm ngôn Hường Đạo là gì?
- Đáp: Châm ngôn Hường Đạo “Sắp Sẵn” (cũng dành riêng cho ngành Thiếu) là một tiếng nhắc nhở Hường Đạo sinh rằng Lời Hứa và Luật của mình là những sự thực cụ thể. Trong việc tập luyện, đoàn sinh tự sửa soạn để trở nên hữu ích cho kẻ khác, đoàn sinh tự sẵn sóc lấy mình và giữ được bình tĩnh trong những lúc nguy hiểm, như thế mới có thể giúp đỡ được kẻ khác.
- Hỏi: Sống theo Luật và Lời Hứa của Hường Đạo là tối quan trọng, xin cho biết đã có lần nào Hường Đạo thế giới nhắc nhở về vấn đề này chưa?

- Đáp: Có – Nêu ra đây Quyết Nghị số 15 của Hội nghị Lisbon (Bồ Đào Nha) năm 1961:

“Một lần nữa hội nghị ước mong mọi người ý thức vấn đề tối quan hệ này là làm thế nào cho mỗi trẻ em trong trình độ và khả năng hiểu biết của nó, thấu đáo được ý nghĩa xác thực của Luật và Lời Hứa cũng như hậu quả của lời em cam kết”.

- Hỏi: Ngoài châm ngôn chung, các ngành trong Hướng Đạo có châm ngôn riêng không?
- Đáp: Có. Ấu sinh: Gắng Sức; Thiếu sinh: Sắp Sẵn; Kha sinh: Khai Phá; Tráng sinh: Giúp Ích.

Hướng Đạo Pháp đã giải thích Hướng Đạo theo từ SCOUT của họ như sau:

- S Sincérité → thành thực
- C Courtoisie → lịch thiệp; Chevaleresque → hào hiệp
- O Obéissance → biết vâng lời; trọng kỷ luật
- U Union → hiệp nhất; Utile → hữu ích
- T Travail → lao động, làm việc

CÂU CHUYỆN III

PHƯƠNG PHÁP HÀNG ĐỘI

- Hỏi: Phương pháp hàng đội là gì?
- Đáp: BP đã viết trong quyển “Hướng dẫn vào nghề Trưởng Hướng Đạo” (Aids to Scoutmeslership) như sau:

“Việc sắp xếp trẻ thành một đội từ 6 đến 8 em và huấn luyện chúng như những đơn vị riêng biệt, dưới sự điều khiển của chính trẻ, là cái chìa khóa mở cửa dẫn tới việc có một đoàn khá”.

- Hỏi: Nói như thế, có nghĩa là đội đóng vai trò quan trọng trong sinh hoạt đoàn?
- Đáp: Đúng như thế. Đội “chạy” là đoàn “chạy”, tức là đội sinh hoạt tốt thì đoàn có kết quả tốt và ngược lại.

Cũng trong quyển sách trên, BP viết: “Đội luôn là một đơn vị hoạt động trong Hướng Đạo, dù là để chơi hay làm việc, để thi hành kỷ luật hay thực hiện sứ mạng”.

- Hỏi: Tổ chức đội như thế nào?
- Đáp: Nhân số đội có thể từ 6-8 em. Đoàn chọn một em khá nhất trong đội làm đội trưởng và đội trưởng chọn một em tâm đầu ý hợp làm đội phó giúp mình.
- Hỏi: Vai trò của đội trưởng như thế nào?
- Đáp: Đội trưởng “cầm đội”, điều hành sinh hoạt của đội và thực hiện chương trình của đoàn.
- Hỏi: Vai trò của đội phó?
- Đáp: Đội phó cộng tác chặt chẽ với đội trưởng để giúp đội sinh thực hiện chu đáo chương trình của đội và của đoàn.

- Hỏi: Như thế là Trưởng giao khoán hết mọi công việc, muốn làm gì thì làm để trở thành “hàng đội tự trị”, vai trò của Trưởng chỉ là tượng trưng?
- Đáp: Không đúng như vậy. Có người đã hiểu lầm “hàng đội tự trị” cho rằng đội muốn làm gì thì làm, tách rời khỏi sự điều hành của đoàn.

Áp dụng phương pháp hàng đội có nghĩa Trưởng hoàn toàn tin ở trẻ nhưng không phải để cho trẻ tự do không đường lối. Trưởng phải thường xuyên và đều đặn gặp gỡ các đội trưởng, tâm tình với đội trưởng, giúp đỡ cho đội trưởng thực hiện thành công những sinh hoạt trong đội, trong đoàn. Trưởng phải tin tưởng vào các đội trưởng của mình từ việc lớn đến việc nhỏ, dĩ nhiên phải theo dõi những công việc của đội trưởng để giúp em tránh những vấp vấp đáng tiếc.

- Hỏi: Hãy đan cử một số công việc của Trưởng đối với đội để áp dụng đúng đắn phương pháp hàng đội?
- Đáp: Để áp dụng đúng đắn phương pháp hàng đội, Trưởng nên:
 1. Tìm cách đề cao và tạo uy tín cho đội trưởng, đội phó. Khi đã trao trách nhiệm cho đội trưởng, Trưởng không trực tiếp can thiệp vào công việc của đội.
 2. Không khiển trách đội trưởng, đội phó trước mặt tập thể.
 3. Không truyền lệnh chung với tập thể mà truyền lệnh qua đội trưởng.
 4. Lập đội kiểu mẫu (đội trưởng + đội phó) để giúp cho em học hỏi thêm kỹ thuật lãnh đạo và kỹ thuật chuyên môn, giúp cho các đội trưởng, đội phó hiểu rõ tinh thần trách nhiệm đối với đội, với đoàn.

Đoàn trưởng là đội trưởng đội kiểu mẫu.

5. Mở các Hội đồng đoàn: trong đó nên để các đội trưởng chủ tọa (luân phiên hoặc để cho đội trưởng nhất). Trừ trường hợp

đoàn mới thành lập hoặc trường hợp quan trọng thì đoàn trưởng chủ tọa.

Khi đoàn đã hoàn chỉnh thì trao quyền chủ tọa cho đội trưởng nhất hoặc các đội trưởng luân phiên. Các đoàn trưởng, đoàn phó, tuyên úy ngồi dự với tư cách cố vấn.

6. Dùng các đội trưởng như những huấn luyện viên.

Tóm lại, thực hiện phương pháp hàng đội bằng cách:

- a. Đoàn trưởng huấn luyện đội trưởng.
- b. Đội trưởng huấn luyện đội sinh.
- c. Đoàn trưởng tạo cho các em cơ hội áp dụng cái đã học.

- Hỏi: Mục đích của phương pháp hàng đội là gì?

- Đáp: Tất cả phương pháp hàng đội đều có mục đích phát triển tính khí của trẻ. Cần phải có thời gian lâu dài. Dùng thiếu sinh lớn tuổi hơn, có khả năng hơn, có đức tính hơn huấn luyện các thiếu sinh nhỏ hơn mình, vừa huấn luyện các thiếu sinh nhỏ hơn mình, vừa huấn luyện kẻ khác lại vừa trau dồi học hỏi thêm, dùng hệ thống chuyên hiệu bổ túc vào phương pháp hàng đội.

- Hỏi: BP đã tin tưởng vào công hiệu của phương pháp hàng đội như thế nào?

- Đáp: BP đã thành công ngoài mức ước muốn khi áp dụng phương pháp hàng đội tại trại đầu tiên với 20 em ở cù lao Brownsea 1907.

Ông kết luận: “Chính phương pháp hàng đội là điều thực tiễn nhất, khiến Hướng Đạo khác mọi đoàn thể. Đúng là con đường hay nhất để huấn luyện đoàn Hướng Đạo”.

CÂU CHUYỆN IV

TÂM LÝ TRẺ

- Hỏi: Tâm lý là gì?
- Đáp: Tâm lý là những suy nghĩ, những cảm xúc, nếp sống của con người.
- Hỏi: Phong trào Hướng Đạo có chủ trương giáo dục con người theo lối tập thể quần chúng không?
- Đáp: Phong trào Hướng Đạo không có tham vọng giáo dục quần chúng mà chú trọng đến giới trẻ nhưng cũng chỉ hạn chế trong lứa tuổi từ 7 đến 25.
- Hỏi: Tại sao trên 25 tuổi, Hướng Đạo không tiếp tục giáo dục họ?
- Đáp: Hướng Đạo quan niệm rằng trên 25 tuổi con người đã có một lập trường sống của họ. Họ trở thành những con người lãnh trách nhiệm hơn là chịu giáo dục.
- Hỏi: Như vậy, phong trào Hướng Đạo đưa ra một chương trình giáo dục chung cho giới trẻ từ 7t – 25t.
- Đáp: Không. Hướng Đạo giáo dục trẻ theo từng lứa tuổi, tiệm tiến mà có sự liên hệ với nhau. Không thể giáo dục kiểu tập thể, chung chung được. Bởi đó cần hiểu tâm lý từng lứa tuổi để phân hạng lập thành đoàn, thành đội.
- Hỏi: Theo phong trào Hướng Đạo thì từ 7-25t được phân hạng như thế nào?
- Đáp: Dựa theo tâm lý học, phong trào Hướng Đạo chia lớp tuổi từ 7-25 làm thành 4 hạng:
 - Tuổi Ấu từ 7 – 11 tuổi
 - Tuổi Thiếu từ 12 – 15 tuổi

Tuổi Kha từ 16 – 18 tuổi

Tuổi Tráng từ 19 – 25 tuổi

- Hỏi: Tuổi Ấu là tuổi thế nào?
- Đáp: Tuổi Ấu có thể chia ra 3 giai đoạn:

+ Từ sơ sinh đến 3 tuổi, được dưỡng dục bởi gia đình, lớn dần trong sự nhận thấy mình khác với ngoại cảnh.

+ Từ 4 – 7 tuổi: lớn nhanh, trí tưởng tượng phát triển mạnh, vô tư, hay đau, dễ chết.

+ Từ 8 – 11 tuổi: giai đoạn quân bình, ít đau, đủ sức đi bộ vài cây số, mang túi nhẹ, biết gắng sức, lương tâm phát triển, đã biết phân biệt việc lành việc dữ, tuy chưa biết nguyên tắc luân lý, chưa có đời sống nội tâm.

Và đây là lứa tuổi mà Hướng Đạo bắt đầu giúp cho trẻ đi vào con đường vui sống để lớn dần trong hiểu biết làm người.

- Hỏi: Tuổi Thiếu ở giai đoạn nào?
- Đáp: Trước 1945, tuổi Thiếu trong Hướng Đạo từ 12 – 18 tuổi, nhưng 1945 ngành Kha ra đời, tuổi thiếu được từ 12 – 16 tuổi.
- Hỏi: Hướng Đạo nhận xét về hạng tuổi này như thế nào?
- Đáp: Tuổi mất quân bình, thể xác bắt đầu phát triển lại nhanh sau một thời gian xem như ngừng lại. Cuộc sống có vẻ bất thường khi thì có vẻ điềm đạm như người lớn, khi thì hấp tấp như trẻ con, tâm trạng không ổn định. Bản năng sinh lý phát triển làm cho cuộc sống giao động. Thích hoạt động nhưng hay thay đổi, vui buồn lẫn lộn, hăng say đó, chán nản đó. Đây là tuổi dậy thì, cảm thấy người lớn không hiểu mình, cảm thấy đau khổ, tự ti mặc cảm. Đây là giai đoạn dễ làm cho tuổi trẻ đi vào con đường hư hỏng.
- Hỏi: Tuổi Kha là tuổi thế nào?

- Đáp: Sau thế chiến thứ hai, xã hội loài người có nhiều thay đổi: khoa học kỹ thuật bắt đầu phát triển mạnh, đại công nghệ đã thay đổi đời sống con người... Bởi đó, phong trào Hướng Đạo đã cắt giảm lớp tuổi cuối cùng của ngành Thiếu mà lập ra ngành Kha (1946) tuổi từ 16 – 18.

Đây là lứa tuổi đối kháng, tuổi “nổi loạn”, cảm thấy cô đơn, bất mãn. Như bác sĩ Paul Noel nhận định là lớp tuổi cho rằng người trên mình kể cả thầy giáo, cha mẹ mình cũng chẳng hiểu biết được bao nhiêu. Lớp tuổi hướng về người khác phái, tình yêu trai gái bắt đầu nảy nở nhưng để tìm những cảm giác có tính cách tình dục hơn là ý thức được vấn đề hôn nhân. Muốn hành động nhưng không biết khởi đầu từ đâu.

Đúng là lứa tuổi rất khó khăn trong việc giáo dục nhất là những nhà giáo dục thiếu khả năng đáp ứng cho nhu cầu của lớp tuổi “nổi loạn” này.

- Hỏi: Theo Hướng Đạo thì tuổi Tráng (18-25t) tâm trạng và hành động của họ thế nào?
- Đáp: Đây là giai đoạn chấm dứt tuổi dậy thì. Lứa tuổi này bắt đầu chú ý đến tương lai, nghĩ đến tình yêu, hôn nhân. Họ có một hình vóc cân đối, cơ thể phát triển chậm lại. Vào đời với một thái độ ngênh ngang, ảnh hưởng của những biến chuyển trong tuổi dậy thì còn lại làm cho họ uể oải, có thái độ bê tha, chán đời, có những cử chỉ bất cần đời: hút thuốc, uống rượu, bỏ tay vào túi quần, giày không thắt dây, áo không cài nút v.v...

Về tâm lý, lứa tuổi này tự đắc, xét đoán gay gắt, phê phán hàm hồ, cho người lớn là lạc hậu. Tính tự đắc đi đôi với tính a dua, khiến thanh niên đua đòi sống theo mốt, theo lối sống mà họ cho là hợp thời...

Cũng cần biết thêm, thanh niên thích khoác lác, khoe khoang, hào nhoáng, thích làm “le” với giới nữ, có nhiều tham vọng như muốn cải tổ xã hội, thay đổi thế giới, tranh đấu cho công lý và hòa bình.

- Hỏi: Tại sao phong trào Hướng Đạo lại cần tìm hiểu tâm lý trẻ theo lứa tuổi để mà giáo dục?

- Đáp: Muốn giáo dục thanh thiếu niên được hữu hiệu thì cần phải thấu hiểu nếp sống, suy nghĩ, cảm xúc... của từng lứa tuổi, bởi vì tâm lý từng lứa tuổi khác nhau. Chúng ta không thể áp dụng lối giáo dục một cách tổng quát được.
- Hỏi: Những yếu tố cần thiết nhất trong việc giáo dục thanh thiếu niên?
- Đáp: Ba yếu tố coi như cần thiết nhất:
 1. Thương yêu trẻ
 2. Tìm hiểu trẻ
 3. Tin tưởng trẻ

Nhà giáo mà thiếu những yếu tố này chỉ là làm công việc “kéo cày” của nghề nghiệp, được coi như việc làm “bán chữ nghĩa” đòi tiền lương.

Trưởng Hướng Đạo mà không có những yếu tố này lại càng vô duyên, sinh hoạt với “công dã tràng”, làm việc không lương, tốn thời gian, sức khỏe, có khi cả tiền bạc mà không yêu trẻ đúng cách, không hiểu trẻ thấu đáo, không chân thành tin tưởng trẻ thì tinh thần tự nguyện của Trưởng, nếp sống hồn nhiên của Trưởng trở thành mây khói.

Một Trưởng lãnh nghề là biết áp dụng tâm lý trẻ vào giáo dục: Phải hiểu thế nào là xã hội giới trẻ, phải biết sự đòi hỏi của bản năng giới trẻ và biết lấy thói quen tốt thay xấu. Hơn nữa, không những phải hiểu tâm lý trẻ mà còn phải hiểu gia đình, phường xóm, nhà cửa của trẻ.

CÂU CHUYỆN V

TÔN GIÁO TRONG PHONG TRÀO HƯỚNG ĐẠO

- Hỏi: Phong trào Hướng Đạo đối với tôn giáo như thế nào?
- Đáp: Đó là một vấn đề quan trọng đối với phong trào Hướng Đạo: tôn giáo là nền tảng cho cuộc sống Hướng Đạo sinh, nói cách khác, BP không gạt bỏ tôn giáo ra ngoài tổ chức mà còn coi tôn giáo là nền tảng của phong trào.

Chính Đức Giáo hoàng Pio XII năm 1952 trong dịp tiếp các Huynh Trưởng Hướng Đạo Công giáo thế giới đã đọc một bài diễn văn dài không tiếc lời ca ngợi phong trào. Ngài nói: “Chúng ta ai cũng biết rằng: ngay từ lúc mới thành lập, tôn giáo đã chiếm chỗ thứ nhất trong phương pháp Hướng Đạo”.

- Hỏi: BP đã nói gì về vai trò tôn giáo trong phong trào?
- Đáp: BP đã nói rất nhiều về vấn đề này trong những sách báo căn bản của phong trào như trong “Sách Sói Con” (Wolf cub’s handbook), “Hướng Đạo cho trẻ” (Scouting for boys), “Đường thành công” (Rovering to success), “Hướng dẫn vào nghề Trưởng” (Aids to scout-mastership).

Trong Masters Gazette Janvier 1920 trang 16, BP đã khẳng định: “Hướng Đạo sinh trước hết là một người có tín ngưỡng. Tôi phủ quyết tất cả những Hội Hướng Đạo nào không lấy tôn giáo làm nền tảng”.

Trong “Hướng Đạo cho trẻ”, BP viết: “Tổ chức của chúng ta sẽ đi sai lạc với mục đích nếu không dẫn dắt các đoàn viên tới sự hiểu biết tôn giáo”.

Trong quyển “Đường thành công” (Rovering to success) viết cho Tráng sinh, lớp tuổi 18-25, BP đã đưa ra một trong năm hiểm trở làm thất bại cuộc đời của tuổi trẻ là “vô tôn giáo”. Ông khẳng định: “Tôn giáo cần cho hạnh phúc”. Ông viết: “Nếu bạn muốn thành công thực sự, nghĩa là đạt đến hạnh phúc, chẳng những bạn đừng để cho kẻ

không tin tưởng gì về tôn giáo lừa phỉnh mà còn phải có một căn bản giáo lý để ở đời”.

Ở quyển “Hướng dẫn vào nghề Trưởng” (Aids to scout-mastership) BP nói đến lòng tôn sùng Thượng Đế: “Muốn phát triển tâm hồn thì lẽ dĩ nhiên phải bắt đầu bằng sự tôn kính Thượng Đế, ta gọi điều đó là lòng tôn sùng”.

Và còn rất nhiều trong sách, báo nói về vai trò tôn giáo trong phong trào Hướng Đạo...

- Hỏi: Trong những nguyên lý của phong trào Hướng Đạo có nói đến tôn giáo không?
- Đáp: Không những được nói đến còn và còn đặt nằm hàng đầu. Nguyên lý thứ nhất đã nói: Nhiệm vụ của Hướng Đạo sinh đối với Thượng Đế.
- Hỏi: Trong ba Lời Hứa, có Lời Hứa nào đề cập đến tôn giáo?
- Đáp: Có, Lời Hứa thứ nhất: “Làm tròn bốn phân đối với tôn giáo”. Về sau (1965) để phù hợp chung cho toàn thể Hướng Đạo sinh, kể cả những Hướng Đạo sinh chưa có tôn giáo rõ rệt, Hội Hướng Đạo Việt Nam đã thay từ tôn giáo bằng tín ngưỡng tâm linh.

Đối với Hướng Đạo sinh công giáo Việt Nam, Lời Hứa thứ nhất nói lên rất rõ về nhiệm vụ đối với tôn giáo: “Nhờ ơn Chúa giúp, tôi xin lấy danh dự mà hứa rằng: cố gắng hết sức trung thành với Thiên Chúa, Giáo Hội”.

- Hỏi: 10 điều Luật của Hướng Đạo có ảnh hưởng gì đến đời sống tôn giáo không?
- Đáp: BP là người Tin Lành. Bởi đó, 10 điều Luật nguyên thủy đã chịu ảnh hưởng rất lớn tinh thần của Thiên Chúa giáo. Chẳng hạn điều 3, điều 4 nói lên tinh thần vị tha, bác ái, ý nghĩa anh em bốn biển một nhà, con cái một Cha chung, điều 7 và 10 chịu ảnh hưởng điều răn thứ 4 và thứ 6, thứ 9 của Thiên Chúa giáo.

- Hỏi: Hướng Đạo còn có những hình thức nào giúp cho Hướng Đạo sinh sống đời sống tâm linh?
- Đáp: Có. Giờ tinh thần trong đoàn, mở đầu buổi sinh hoạt và kết thúc buổi sinh hoạt, giờ tĩnh túc (tĩnh tâm cho tân đoàn sinh chuẩn bị Tuyên hứa vào sáng mai), lễ Tuyên hứa, tĩnh tâm hàng 6 tháng hoặc hàng năm, lễ các quan thầy, việc thiện, lễ tôn giáo tại trại v.v...
- Hỏi: Quan niệm của BP về đạo giáo đối với tín đồ thế nào?
- Đáp: BP nói: “Đạo giáo không phải là một bộ áo, ta chỉ khoác vào mỗi ngày chúa nhật. Đạo giáo là thành phần thực sự của tính khí đứa trẻ, là sự phát triển của tâm hồn chứ không phải là lớp sơn bề ngoài có thể bỏ đi được. Đạo giáo là yếu tố của nhân phẩm, của sự khắc phục nội tâm, chứ không phải là một môn học”.

Bởi đó, BP đã đặt vấn đề dạy giáo lý cho trẻ em trong phong trào: “Một tổ chức như tổ chức này sẽ hỏng đích nếu không dạy tôn giáo cho trẻ em” (BP. SFB trang 309).

- Hỏi: Ý kiến của BP như thế nào về việc dạy giáo lý cho thanh thiếu niên?
- Đáp: Trong quyển “Hướng dẫn vào nghề Trưởng” (Aids to scout-mastership) BP đã viết: “Lấy kinh nghiệm bản thân của một người đã từng điều khiển hàng vạn người mà nói, tôi đã đi đến kết luận này, đó là hành động của đa số chúng ta hiện nay ít do lòng tin tưởng về đạo giáo hướng dẫn Điều này một phần lớn cá thể vì trong việc dạy giáo lý cho trẻ, chúng ta thường dạy học thay vì giáo dục chúng. Kết cuộc là chỉ có những đứa trẻ khá nhất trong các lớp giáo lý hay thánh kinh mới hiểu được ý nghĩa, nhưng trong rất nhiều trường hợp vì quá chú trọng đến danh từ nên chúng ta đã bỏ sót mất tinh thần của bài học, và vì thế đã trở thành những người sốt sắng với một tâm hồn hẹp hòi trong khi đó đa số lại chẳng bao giờ được thực sự thỏa mãn và sau khi ra khỏi lớp học, chúng đã

trở nên lãnh đạm và vô thần. Và như vậy thì làm sao mà nắm vững được chúng khi chúng tới cái tuổi nguy ngập nhất trong đời, tức là từ 16 đến 24”.

- Hỏi: Theo BP, tôn giáo là thế nào?
- Đáp: “Thứ nhất: Hiểu biết Thượng Đế là ai và như thế nào.

Thứ nhì: sử dụng một cách xứng đáng hơn hết đời sống mà Thượng Đế đã ban cho chúng ta và làm điều mà Thượng Đế mong đợi. Như thế có nghĩa là cốt nhất phải giúp ích cho kẻ khác.

Đó là điều bạn nên tin tưởng, không phải chỉ để làm đề tài suy nghĩ vào ngày chúa nhật mà để thực hiện từng giây từng phút trong đời sống hằng ngày” (Rovering to success).

BP muốn nói rằng cần giúp cho tuổi trẻ hiểu bổn phận đối với Thượng Đế là:

1. Kính mến và phụng sự Thượng Đế
 2. Yêu thương và phục vụ tha nhân (Scouting for boys)
- Hỏi: BP đã chỉ cho Hướng Đạo sinh làm thế nào để biết kính mến, phụng sự Chúa và yêu thương phục vụ tha nhân?
 - Đáp: “Để đạt được hai điểm tôi vừa mới kể trên và để tránh thuyết vô thần, tôi khuyên bạn hai điều:

Thứ nhất, đọc thánh kinh, quyển sách cổ kính và kỳ diệu ấy, ngoài tính cách thiêng liêng còn là một tuyệt tác đầy thi vị về lịch sử, cũng như về luân lý.

Thứ nhì, đọc quyển sách kỳ diệu này nữa là quyển sách thiên nhiên, xem và tìm hiểu những kỳ quan và những vẻ đẹp của nó. Rồi suy nghĩ nên làm thế nào để phụng sự Thượng Đế một cách đặc lực hơn hết trong đời sống của bạn. (Rovering to success).

- Hỏi: Trong quyển Scouting for boys (Hướng Đạo cho trẻ), BP đã nêu ra ý kiến dạy tôn giáo cho trẻ như thế nào?

- Đáp: BP đã viết: “Người ta có thể và người ta phải dạy tôn giáo cho trẻ em, nhưng không phải dạy bằng cách dùng đường mật để dụ dỗ hoặc bằng lối huyền bí và bí hiểm, đưa trẻ sẵn sàng đón nhận tôn giáo nếu tôn giáo được trình bày với bộ mặt oanh liệt và như một đức tính thường nhật, tất nhiên của một người xứng đáng; người ta cũng có thể trau dồi tôn giáo một cách tốt đẹp bằng cách học hỏi thiên nhiên”.
- Hỏi: Các vị lãnh đạo kế thừa BP (các Hội nghị thế giới Hướng Đạo) nói về tôn giáo trong phong trào Hướng Đạo như thế nào?
- Đáp: Trong quyển Scouting For Boys, BP đã ghi lại quyết nghị của Hội đồng trung ương về vấn đề thực hành tôn giáo.

Quyết nghị gồm 5 điểm tóm lược tất cả đường lối của phong trào Hướng Đạo từ lúc khởi thủy. Quyết nghị này đã được các vị tổng lãnh tất cả các tôn giáo lớn chấp nhận. Điểm 1 của quyết nghị nói: “Chúng tôi mong muốn rằng mỗi Hướng Đạo sinh có theo một tôn giáo và tham dự các lễ nghi thờ phượng của tôn giáo ấy”...

4 điểm khác phân tích cho biết việc thực hiện tôn giáo trong đoàn như thế nào.

Năm 1924, Hội nghị Copenhagen (Đan Mạch) trong quyết nghị 14 nói về nguyên tắc Hướng Đạo đã nói rõ vấn đề tôn giáo trong phong trào như sau: “Phong trào Hướng Đạo không có ý định làm suy yếu, trái lại muốn tăng cường các tín ngưỡng tôn giáo đoàn viên. Luật Hướng Đạo bó buộc Hướng Đạo sinh chung thủy và chân thành với tôn giáo mình và phong trào chủ trương chống đối tất cả mọi hình thức tuyên truyền tín ngưỡng tại những buổi họp trong đó có những Hướng Đạo sinh thuộc các tôn giáo khác”.

Trong Quyết nghị số 8 của Hội nghị thế giới Hướng Đạo tại Lisbon (Bồ Đào Nha) năm 1961 đã xác nhận rằng: “Bản phận đối với Thượng Đế hay đối với tôn giáo là một điều căn bản trong chủ trương và ý định của phong trào Hướng Đạo”.

... “Bất cứ hình thức Lời Hứa nào cũng phải phù hợp với tinh thần Lời Hứa Hướng Đạo nguyên thủy công nhân một sự hiện hữu hoặc một quyền năng thiêng liêng siêu đẳng trong vũ trụ”.

Hội nghị quan niệm rằng: “Các tổ chức Hướng Đạo có trách nhiệm làm đủ mọi cách để tiếp xúc với các trẻ em trong vòng ảnh hưởng của mình và hướng dẫn chúng tới một đời sống thiêng liêng đồng thời bảo đảm cho tín ngưỡng tâm linh của mỗi đoàn sinh”.

Hội nghị tại Rhodes (Hy Lạp) năm 1963 qua Quyết nghị số 24 cũng đã tái xác nhận các nguyên tắc căn bản dĩ nhiên trong đó có bốn phân đối với Thượng Đế.

- Hỏi: Vai vị lãnh đạo tối cao của Giáo hội Công giáo đã nói gì về phong trào Hướng Đạo?
- Đáp: Đức Giáo hoàng Pio XII, trong bài diễn văn ngày 10/9/1946 đã nói: “Phong trào Hướng Đạo dành cho sự thờ phượng Thiên Chúa một địa vị tối cao, hợp với bốn phân con người”.

Lần khác, vào năm 1952 trong dịp tiếp các Huynh Trưởng Hướng Đạo CG thế giới, Đức Pio XII đã không tiếc lời ca ngợi phong trào: “Chúng ta ai cũng biết rằng: ngay từ lúc mới thành lập, tôn giáo đã chiếm cái chỗ thứ nhất trong phương pháp Hướng Đạo...”.

... “Kinh nghiệm của ba mươi năm vừa qua đã chứng minh rõ rệt cái giáo dục của phong trào Hướng Đạo. Biết bao người đạo đức xuất chúng, biết bao gương anh hùng, bao nhiêu vị thủ lãnh, bao nhiêu ơn kêu gọi làm thầy dòng, làm linh mục đã phát sinh từ Hướng Đạo”...

Đối với Đức Gioan 23 thì: “Hội Hướng Đạo là một tổ chức đầy công nghiệp, là một trường học lành mạnh, là một lối chuẩn bị tương ứng, để dọn những thanh niên quen kỷ luật đã được rèn luyện bằng hy sinh, nhất là những người công giáo chân thành, nhắm đến nhân đức, thực hành đức bác ái, hết lòng hiếu trung tuân phục Giáo hội, lo lắng làm chứng đức tin của họ” (Diễn văn của Đức Gioan 23 trong dịp đại hội Hướng Đạo Ý ngày 2/5/1959).

- Hỏi: Trong các trại huấn luyện Trường Hướng Đạo, tôn giáo có được giảng giải không?
- Đáp: Có. Từ trại Cơ bản, Dự bị HHR, Bạch Mã (ở Việt Nam), BR, ALT, LT... vấn đề tôn giáo trong phong trào đều được giảng giải.

Ở trại Cơ bản trong khóa về Lời Hứa và Luật, trại sinh được nghe trình bày “làm bốn phận đối với tôn giáo”.

Ở trại Dự bị BR Ấu có khóa “Tôn giáo trong Bầy”.

Ở trại Dự bị BR Thiếu có khóa “Giờ tinh thần”; “Bốn phận đối với tín ngưỡng tâm linh trong khóa Luật và Lời Hứa” v.v...

Tóm lại, BP minh xác: “Không thể chấp nhận một tổ chức Hướng Đạo phi tôn giáo” nghĩa là gạt bỏ vấn đề tôn giáo hoặc đặt vấn đề tôn giáo vào hàng thứ.

CÂU CHUYỆN VI

HỌC HỎI CHUYÊN MÔN KỸ THUẬT

- Hỏi: Chuyên môn kỹ thuật là gì?
- Đáp: Chuyên môn kỹ thuật là những môn học giúp cho Hướng Đạo sinh biết tháo vát, rèn luyện tính khí, vui sống trong tập thể để biết giúp ích...
- Hỏi: Những môn học đó là gì?
- Đáp: Là gút, trò chơi, ca hát, truyền tin (Morse, Semaphore), thủ công, nghề rừng, trại, y tế, dấu đường, văn nghệ, báo chí...
- Hỏi: Hướng Đạo giúp cho trẻ học hỏi chuyên môn kỹ thuật như thế nào?
- Đáp: Hướng Đạo dùng phương pháp “học mà chơi, chơi mà học”, tức là học thực hành hơn là bài vở lý thuyết có tính cách nặng nề. Hướng Đạo còn thiết lập hệ thống chuyên hiệu để giúp cho trẻ hứng thú mà học hỏi.
- Hỏi: Hệ thống chuyên hiệu là gì?
- Đáp: Là những cái “bằng” biểu hiệu bằng những huy hiệu mang trên người Hướng Đạo sinh như huy hiệu hạng nhì, hạng nhất, chuyên hiệu văn nghệ, chuyên hiệu bơi lội v.v...
- Hỏi: Mục đích chuyên hiệu là gì?
- Đáp: “Mục đích của chuyên hiệu là làm phát triển nơi mỗi trẻ lòng ham muốn các việc sở thích hay thủ xảo. Nhờ vậy, mà sau này nó có thể tìm được một nghề, khỏi phải thất vọng cũng như khỏi trở thành những người vô dụng một khi phải bước chân vào đời” (Aids to Scoutmastership).
- Hỏi: Khi nào thì lấy chuyên hiệu?

- Đáp: Sau khi đã qua chương trình Hướng Đạo hạng Nhì. Chỉ lấy được tối đa 6 chuyên hiệu để còn có giờ qua Hướng Đạo hạng Nhất. Chuyên hiệu ngành Thiếu tròn (chuyên hiệu ngành Sói hình tam giác).
- Hỏi: Huấn luyện cách nào?
- Đáp: Hệ thống chuyên hiệu được huấn luyện:
 - Huấn luyện về chuyên môn
 - Huấn luyện về kỹ thuật Hướng Đạo

Việc huấn luyện phải liên tục và tiệm tiến. Sau khi huấn luyện trải nghiệm thấy các em đủ khả năng, phải trao ngay chuyên hiệu kéo các em mất vọng, mất đà, mất hứng thú, đừng đòi hỏi tuyệt đối.

Đội kiểu mẫu (các đội trưởng) giúp cho các em “thi” chuyên hiệu hợp với tâm lý, sinh lý, và khả năng của từng em. Một điều đáng chú ý là đừng để các em chỉ theo các sở thích của mình mà quên lãng, bỏ rơi các phạm vi khác.

Nói cho đúng: “Trải nghiệm để lấy chuyên hiệu không phải là một cuộc thi nhưng là một cuộc thử sức cho từng cá nhân” (BP – Aids to Scoutmastership).

- Hỏi: Có nên dùng chuyên hiệu một cách dễ dãi để động viên trẻ trong sinh hoạt của phong trào không?
- Đáp: BP đã viết trong Aids to Scoutmastership như sau:

... “Chúng ta cũng không muốn cổ võ cho giải pháp ‘bừa bãi’, nghĩa là cấp phát chuyên hiệu một cách quá dễ dãi, đoàn sinh vừa mới biết sơ sơ cũng đã được cấp chuyên hiệu. Việc này đòi hỏi các giám khảo viên sử dụng uy quyền và lý trí của mình để khỏi bị lạc hướng”.

- Hỏi: Chuyên môn kỹ thuật Hướng Đạo có cần trong việc giáo dục Hướng Đạo sinh không?
- Đáp: Rất cần, nhưng đó là những phương tiện dùng như là phương pháp để giáo dục trẻ.

Văn phòng Quốc tế Hưóng Đạo đã lưu ý các nước hội viên như sau: “Trong việc huấn luyện Hưóng Đạo sinh, ta hãy đặt những đích cao cả lên hàng đầu, đừng để những công việc giai đoạn làm ta quá bận rộn”.

Và BP cũng đã khuyến cáo: “Đừng để chuyên môn lấn bước đạo đức. Sinh hoạt hữu ích tại đồng quê, cuộc sống rừng, cắm trại, xuất du, việc thiện, những mối kết giao ở trại họp bạn, đều là các phương tiện, chứ không phải là cùng đích. ‘Cùng đích chính là chí khí’, chí khí với một mục đích.

Và mục đích ấy là thể hệ tương lai phải lành mạnh và phát triển sự thực hiện cao cả tinh thần phụng sự, phụng sự hoạt động tình yêu và bổn phận đối với Tạo Hóa và đồng loại” (BP, 1939).

Như vậy, dùng chuyên môn kỹ thuật như là cứu cánh trong việc giáo dục trẻ là điều sai lầm đáng tiếc.

CÂU CHUYỆN VII
CHƯƠNG TRÌNH SINH HOẠT CỦA ĐOÀN
VÀ BUỔI HỌP ĐOÀN

- Hỏi: Chương trình sinh hoạt của một tập thể quan trọng như thế nào?
- Đáp: Một tổ chức mà không có lịch trình sinh hoạt thì nhất định không đem lại kết quả như mong muốn.

Đối với Hướng Đạo, chương trình sinh hoạt là tối cần thiết, không thể làm việc tùy hứng, từ đơn vị nhỏ nhất như đội, rồi đến đoàn, liên đoàn, đạo v.v... đều phải có chương trình sinh hoạt. Chương trình đó có sự phối hợp với chương trình chung.

- Hỏi: Đối với Hướng Đạo, việc soạn thảo chương trình sinh hoạt như thế nào?
- Đáp: Có chương trình ngắn hạn (như hàng tuần, hàng tháng), chương trình dài hạn (từng ba tháng, sáu tháng, một năm,...), chương trình đặc biệt, chương trình mùa hè, chương trình mùa đông...

Hội đồng đoàn, Hội đồng Liên đoàn, Hội đồng Đạo... thảo luận rồi soạn thảo chương trình hợp lý và hữu ích.

- Hỏi: Cho một ví dụ cụ thể của chương trình Đạo trong 6 tháng đầu năm.
- Đáp: Chương trình Đạo trong 6 tháng đầu năm:
 - + Tháng 1: Gặp mặt toàn Đạo để kỷ niệm ngày mất của BP (18/1/1941).
 - + Tháng 2: Gặp mặt toàn Đạo để kỷ niệm ngày sinh của BP (22/2/1857).
 - + Tháng 3: Hội đồng Đạo

+ Tháng 4: Trại đạo mừng lễ Thánh Georges.

+ Tháng 6: Hội đồng Đạo

- Hỏi: Buổi họp đoàn như thế nào?

- Đáp: Thường có 3 phần:

1. Tập họp khai mạc (phần nghi lễ): Kiểm soát y phục, đón các Trưởng, giờ tinh thần (chào quốc kỳ, đoàn kỳ, hội ca, mấy lời của đoàn trưởng, nếu đoàn cùng chung tôn giáo thì đọc kinh), phần này khoảng từ 5 – 10 phút.
2. Sinh hoạt: Ôn cũ, học mới, vui chơi... Phần này cần được phân công người phụ trách, các tiết mục rõ ràng.
3. Kết thúc: hạ cờ, cầu nguyện, hát bài chia tay.

Chương trình sinh hoạt phải có từng mục, được phân công cho người phụ trách rõ ràng, thời gian chính xác.

- Hỏi: Chương trình sinh hoạt phải có những đặc tính nào?

- Đáp: Phải có những đặc tính như sau:

1. Thay đổi
2. Dẫn đến sự tiến bộ (có sự liên tục và tiệm tiến)
3. Ôn duyệt lại những gì đã học kỳ trước
4. Hấp dẫn, vui
5. Sử dụng đội như là một đơn vị khi có thể được.
6. Có kỷ luật, trật tự.

Một điều đáng chú ý là làm sao cho các hoạt động Hướng Đạo được thực hiện ngoài trời càng nhiều càng hay.

- Hỏi: Dùng trò chơi trong họp đoàn để ôn tập và học hỏi chuyên môn như thế nào?

- Đáp: Đó là một lối ôn tập và học hỏi hấp dẫn vui thích. Ví dụ để cho các đội nhận Morse và thực hành gút, người phụ trách

phải đánh một bản truyền tin ngắn yêu cầu các đội làm một gút gì đó... trình diện, có tính cách thi đua.

- Hỏi: Có cần kiểm soát sổ sách của đội, của cá nhân?
- Đáp: Cần, các em không thể đi sinh hoạt có tính cách khơi khơi mà cần phải có sổ tay ghi chép, có dụng cụ như dây, còi...

Cũng cần phải kiểm soát sổ sách của đội như đội phải, sổ thủ quỹ...

- Hỏi: Trong chương trình họp đoàn có phần huấn luyện?
- Đáp: Có, trong mỗi chương trình cũng nên có cả phần huấn luyện về Hướng Đạo hạng Nhì hay hạng Nhất dù cho đó là lần học đầu tiên hay ôn tập.
- Hỏi: Thế nào là kết quả của một buổi họp đoàn?
- Đáp: Mỗi đoàn sinh cảm thấy vui thích, hứng thú, có tình anh em chân thành, có cảm tưởng là đã thực hiện được một cái gì sau buổi họp đoàn rồi chờ mong buổi họp sắp tới.

CÂU CHUYỆN VIII

THIẾU ĐOÀN VÀ ẬU ĐOÀN

- Hỏi: Hướg Đạo đã dựa theo tâm lý trẻ mà chia lứa tuổi để giáo dục như thế nào?
- Đáp: Hướg Đạo chỉ mong ước giúp cho trẻ từ 7 tuổi đến 25 tuổi. Và để thành công Hướg Đạo đã chia trẻ ra từng lứa tuổi như sau:
 - Ấu: 7 tuổi – 12 tuổi
 - Thiếu: 12 – 16 tuổi
 - Kha: 16 – 18 tuổi
 - Tráng: 18 – 25 tuổi
- Hỏi: Cho biết sự hình thành của phong trào Hướg Đạo qua các lớp tuổi?
- Đáp: Thiếu đoàn được thành lập đầu tiên với 20 em ở trại cấm ở đảo Brownsea (Anh quốc) do BP hướng dẫn năm 1907.
 - Ngành Ấu thành lập năm 1916
 - Ngành Tráng thành lập năm 1918
 - Ngành Kha thành lập năm 1946.
- Hỏi: Sự liên hệ giữa Bầy và Đoàn như thế nào?
- Đáp: Bầy là vườn ươm cho Thiếu đoàn. Bầy không chính thức của Phong trào mà chỉ để chuẩn bị cho các em lên Thiếu đoàn. Vì thế Bầy trưởng phải nghĩ đến quyền lợi của Thiếu đoàn sau này. Nói như thế, không phải cho rằng Bầy là thứ yếu nhưng đó cũng là một giai đoạn giáo dục trẻ của phong trào Hướg Đạo.
- Hỏi: Sự liên lạc giữa Đoàn và Bầy như thế nào?

- Đáp: Các đoàn trưởng nên thỉnh thoảng đến thăm Bầy, tiếp xúc với những “Sói con” sắp “lên Đoàn”, giúp các Bầy trưởng, nhất là các nữ Bầy trưởng về mặt chuyên môn, nên gửi các Trưởng ở đoàn hoặc đội trưởng xuống giúp huấn luyện cho các đầu đàn. Đặc biệt là các Đội trưởng đến làm quen với các Sói sắp lên đoàn và sẽ trở nên Đội sinh của mình.

Nói chung là phải giữ sự liên lạc giữa Đoàn và Bầy.

- Hỏi: Có nên cho Sói con và Thiếu sinh sinh hoạt chung, hoặc tạo môi trường gặp gỡ thường xuyên?
- Đáp: Không nên, sinh hoạt giữa Đoàn và Bầy khác nhau, chớ có lẫn lộn. Phạm vi giáo dục khác nhau. Khung cảnh Sói là khung cảnh thần tiên, khung cảnh Thiếu là khung cảnh phiêu lưu mạo hiểm.

Bởi vậy, không để các Sói con tham dự lửa trại chung, cắm trại, ngủ dưới lều... vì rồi đây các Sói con quá quen, khi lên Thiếu đoàn sẽ chán.

- Hỏi: Để giúp các Bầy trưởng và Đoàn trưởng cảm thông và liên kết trong việc giáo dục của hai ngành, Liên đoàn phải làm gì?
- Đáp: Cần có các buổi họp thường kỳ của Hội đồng Liên đoàn không một ai khác được dự. Phải tạo bầu không khí thân mật, không quá trang trọng nhưng đúng đắn.

Một bảo đảm tốt đẹp nhất cho sự tiến bộ của Hướng Đạo là sự hợp nhất trong liên đoàn. Các Trưởng phải kính trọng lẫn nhau và sẵn sàng gạt bỏ mọi bất đồng về ý kiến cũng như tư cách.

- Hỏi: Lễ lên đoàn là gì?
- Đáp: Khi Sói con đến tuổi 12 thì không thể ở lại trong Bầy được nữa. Vai trò giáo dục của Bầy đối với Sói con 12 tuổi đến đây chấm dứt.

“Lên Đoàn” là một chặng đường quan trọng trong đời sống của Sói con và của Bầy. Lễ “Lên Đoàn” của một Sói con chứng tỏ sự đoàn kết trong Liên đoàn nói lên công việc đáng ca ngợi của Bầy trưởng.

- Hỏi: Nghi lễ như thế nào?
- Đáp: Lễ này cần đơn giản, thân mật, cảm động, có trật tự lớp lang theo cuốn Nghi thức Hướng Đạo đã đề ra.

CÂU CHUYỆN IX

LỬA TRẠI HƯỚNG ĐẠO

- Hỏi: Thế nào là lửa trại?
- Đáp: BP có viết: “Lửa trại là thời gian các người đi cắm trại cùng nhau giải khuây trong tinh thần hữu trước khi nghỉ đêm”.

Đối với Hướng Đạo, lửa trại là một hoạt động hoàn toàn có tính cách Hướng Đạo, là một trò chơi có hình thức của một sự tập hợp các Hướng Đạo sinh chung quanh ngọn lửa lúc chập tối để giải trí trước khi đi ngủ.

- Hỏi: Lửa trại có từ bao giờ?
- Đáp: Lửa đối với người tiền sử là cả một sự lạ lùng, không thể tưởng tượng nổi đối với họ: “cái thứ” đỏ đỏ, sáng rực, nóng bỏng, biết nhảy múa, một “vật” xuất hiện sau khi người ta chà sát hai hòn đá hoặc hai cục gỗ là những thứ bản chất không sống động. Bởi đó, họ đã quý trọng lửa, luôn luôn giữ cho lửa khỏi tắt và cắt người thức giữ ngọn lửa cho khỏi tàn.
- Hỏi: Như vậy, lửa trại của Hướng Đạo bắt nguồn từ ngọn lửa của người tiền sử?
- Đáp: Đúng. “Sau một ngày đi săn thú, mỗi buổi tối họ ngồi vòng tròn quanh đồng lửa. Họ giữ yên lặng, suy tư. Mỗi người nhớ lại những kỷ niệm ban ngày. Rồi một người nào đó kể lại câu chuyện ban ngày mà chàng ta đã hoạt động, lý thú mà cả hiêm nguy nữa. Giọng nói trầm trầm rồi nhanh hơn, sôi nổi hơn, đến chỗ gay gắt, anh ta cảm thấy lời nói không diễn tả nổi, nên diễn tả bằng cử chỉ. Hăng say hơn, anh đứng dậy, đi đi lại lại, làm bộ điệu để tả lúc con thú lồng lộn tấn công anh, anh ta tránh né như thế nào v.v... Thế là, cuộc lửa trại đầu tiên thành hình, có vẻ hay hay hấp dẫn, người tiền sử cứ thế mà tiếp tục trong các bộ lạc. Dĩ nhiên, lửa trại chỉ giữ được

tính chất thâm thía khi thực hiện cho con người sống ngoài trời.

Về sau, con người có nhà cửa, họ mang lửa vào nhà, cuộc trình diễn quanh lửa được tiếp tục với những bài ca vũ trong nhà. “Lửa trại” biến thành kịch trường.

Với khuynh hướng trở lại với thiên nhiên của thời đại, các đoàn thể giới trẻ (Hướng Đạo) đã thường tổ chức các cuộc lửa trại, và trong những dịp đó, họ có cơ hội thuận tiện để trở lại gần với bản chất của con người họ hơn” (trích trong báo Trường).

- Hỏi: Cho biết vài nguyên tắc tổ chức lửa trại.
- Đáp: Nguyên tắc tổ chức lửa trại:
 1. Kết hợp tụ tập thành viên của một cộng đồng, tránh tập hợp nhiều thành viên quá dị biệt sẽ trở thành một cuộc trình diễn.
 2. Địa điểm ngoài trời, xa nơi thị tứ, đông người đi lại, nhờ thế người tham dự mới dễ dàng bộc lộ tâm tư và tạo sự thân mật cho cộng đồng.
 3. Chỉ có thể tổ chức ban đêm.
 4. Phải là một hoạt động tập thể cuối cùng cho một ngày và cũng là hoạt động cá nhân cuối cùng trước khi đi ngủ, là cơ hội để tâm hồn lắng xuống, để tâm trí nghỉ ngơi và dâng lên cao.
- Hỏi: Mục đích của lửa trại Hướng Đạo?
- Đáp: Một điều đáng tiếc là có những đơn vị Hướng Đạo tổ chức lửa trại như một thói quen, quên hẳn việc coi lửa trại như một phương tiện lý tưởng để giáo dục trẻ em, vì BP có viết: “Nền giáo dục Hướng Đạo cần được thực hiện bằng những trò chơi và cuộc “thi đua”.

Lửa trại Hướng Đạo không những làm cho các con tìm xúc động mà còn là một dịp làm phát triển óc quan sát, trí tưởng tượng, năng khiếu nghệ thuật, những đức tính tốt... tạo cho tuổi trẻ một nếp sống tự nhiên, vui tươi, thân tình sau một ngày làm việc mệt nhọc.

- Hỏi: Cách tổ chức lửa trại như thế nào?
- Đáp: Trước hết phải có chương trình, sắp đặt các mục: vũ, hát, tiếng reo, kịch... có thời gian rõ ràng (từ 1g30 đến 2g00), tối đa là 2 tiếng, lý tưởng là 1g30.

Thủ tục diễn tiến của một đêm lửa trại Hướng Đạo thường được sắp đặt như sau: Gọi lửa – Quản lửa mời các đội, các Trưởng, dân chúng (nếu có) tới dự lửa trại – Nhóm lửa – Nhảy lửa, đồng ca hay tiếng hò – Các trò vui – Kết thúc bằng một bài hát êm đềm, vài lời tâm tình, cầu nguyện của anh đoàn trưởng. Giải tán về lều trong im lặng.

- Hỏi: Vai trò quan trọng trong đêm lửa trại là những ai?
- Đáp: Là quản lửa và quản trò. Chỉ có hai người này là điều hành trực tiếp ở “Vòng lửa”.

Quản lửa tổ chức “Vòng lửa”. Cần có củi tốt, dễ cháy, bốc sáng, sắp xếp đều nón chóp, có một số củi dự trữ để gần bên. Quản lửa cần liên hệ với quản trò biết được nội dung của các mục văn nghệ để tùy nghi phụ họa cho sự biểu diễn được sống động, phù hợp, nơi được quản lửa là một nhà trang trí khi thì tạo bóng mờ ảo, khi thì tạo ánh sáng chan hòa – Một điều mà quản lửa cần tránh là đừng đi đi lại lại ngang dọc trong diễn trường (vòng lửa) làm cản trở các diễn viên.

Còn quản trò là vai quan trọng nhất của lửa trại. Anh là người điều khiển, hướng dẫn, tạo không khí náo nhiệt, vui tươi và giữ tính cách thuần nhất của lửa trại. Nhiệm vụ của quản trò khởi sự ngay từ trước khi bắt đầu có lửa trại, anh có nhiệm vụ tiếp xúc với các người tham dự, lôi kéo thêm nhiều người nữa, khuyến khích, cổ động việc chuẩn bị giúp ý kiến cho các đội. Anh phải đề phòng trước về những vở kịch lộ lãng và việc có thể đội nọ, đội kia không chịu tham gia... Anh lập chương trình theo các tiết mục đã nhận được và chỉ mình anh nắm giữ. Chắc chắn là nhầm chán khi chương trình lửa trại được mọi người biết trước.

- Hỏi: Y phục người tham dự thế nào?

- Đáp: Y phục không bê bối nhưng không quá trang trọng như khi chào cờ. Đoàn sinh mặc đồ Hướng Đạo, khăn quàng bịt trên đầu, có thể choàng thêm tấm chăn, mền (nếu có) trên mình. Người tham dự ngồi thành vòng tròn không nằm nghiêng ngửa, không dựa đầu, dựa lưng vào nhau.
- Hỏi: “Mở lửa” ra sao?
- Đáp: Các đội được thông báo đúng giờ, đứng vòng quanh yên lặng để cảm nhận được sự linh thiêng. Nghi lễ “đốt lửa” cũng tăng phần trang trọng cho đêm lửa trại thêm nhiều ý nghĩa. Và tiếp đến là cuộc “nhảy lửa”.
- Hỏi: Có thể tóm lại ý nghĩa lửa trại Hướng Đạo như thế nào?
- Đáp: Trưởng Marcel Richard đã nói về lửa trại như sau:

“Lửa trại là giây phút êm đềm tốt đẹp nhất của phong trào Hướng Đạo, đó là lúc các Trưởng không thể để mà nói cho người ta nghe mình, hiểu mình, theo mình.

Lửa trại là lúc mà tiếng nói có sức vang dội nơi thâm sâu của tâm hồn, nếu tiếng nói đó êm dịu và vọng theo tiếng nhạc hay.

Lửa trại là lúc tất cả những gì cục súc chết lặng, là lúc vang lên những lời phán đoán “thinh lặng”.

Lửa trại là lúc cộng đồng biểu lộ sức sống, ý thức, duyên dáng, sự tế nhị cũng như sự thô kệch của mình.

Lửa thuộc về đêm, vì lửa là ánh sáng ngược với bóng đêm, vì trong đêm khuya, chỉ còn một sức nóng, đó là ngọn lửa.

Lửa trại là thế đó!”

CHƯƠNG X

TRẠI HƯỚNG ĐẠO

- Hỏi: Trại đối với Hướng Đạo có ý nghĩa gì?
- Đáp: Trại là nơi và là dịp tốt cho sự giáo dục Hướng Đạo sinh thực sự. Cắm trại tức là làm cho Hướng Đạo sinh sống ngoài trời để tập tháo vát, rèn luyện tính khí, biết sống hạnh phúc trong một cộng đồng để rồi biết sống tốt đẹp trong xã hội mình đang sống.
- Hỏi: Trại Hướng Đạo là gì?
- Đáp: Trại Hướng Đạo là một đời sống riêng biệt trong một khung cảnh riêng biệt giữa thiên nhiên không phải để chịu đựng sự khổ cực cho quen nhưng là để biết tháo vát, biết sáng tạo, biết tổ chức, biết áp dụng những phương tiện của phương pháp Hướng Đạo và kỹ thuật Hướng Đạo cho cuộc sống.
- Hỏi: Có những loại trại nào?
- Đáp: Có nhiều loại trại:
 - Trại cuối tuần (chiều thứ bảy và ngày chúa nhật)
 - Trại bay
 - Trại lâu ngày
 - Trại hè
 - Trại họp bạn
 - Trại huấn luyện
- Hỏi: Để có nhiều ích lợi từ trại Hướng Đạo phải tổ chức như thế nào?
- Đáp: Tổ chức theo thứ tự sau đây:
 1. Trước khi đi trại

2. Khi ở trại

3. Sau trại

Trước khi đi trại là giai đoạn chuẩn bị:

- Chuẩn bị cá nhân (Trưởng và Hướng Đạo sinh). Tìm đất trại, xin phép phụ huynh.
 - Chuẩn bị tập thể (phân các đội).
 - Thời kỳ ở trại: Thi hành ý định và chương trình của trại làm cho trại được hoạt động và vui thú.
 - Thời kỳ sau trại: Cảm ơn chủ đất trước khi nhổ trại, làm vệ sinh sạch sẽ trước khi trả đất trại, duy trì dụng cụ đã dùng, phê bình và rút kinh nghiệm.
- Hỏi: Chọn đất trại thế nào?
 - Đáp: Nơi ít người lui tới, cảnh trí đẹp, tránh nơi đất sét, mưa xuống bắn...; tránh nơi đồi trọc không cây, chọn nơi gần nước: sông, suối, gần chợ, gần nơi thờ phượng để các em dễ thi hành bổn phận đối với tôn giáo, có đất rộng để tập họp đoàn, để vui chơi.
 - Hỏi: Lập chương trình trại như thế nào?
 - Đáp: Tùy theo từng loại trại, nhưng với loại trại nào cũng cần hấp dẫn, lý thú và hữu ích.

Theo cụ BP, trong câu chuyện lửa trại 9 của quyển Scouting for boys thì: “Khi tới nơi đất trại phân phối các địa điểm dựng lều – đào rãnh và hố rác – bếp – cột cờ – nơi tập họp và lửa trại – cầu tiêu”... Chú ý vấn đề vệ sinh ở trại, đi trại về mà bị đau ốm là một điều đáng tiếc.

- Hỏi: Hàng ngày phải dọn dẹp trại thế nào?
- Đáp: “Hàng ngày phải dọn dẹp trại cho thật sạch sẽ (trong và ngoài lều), bếp, hố rác, cầu tiêu, các khu, các đường lối trong trại đội và trại đoàn. Không được để vương vãi một chút rác rưởi nào. Chôn hoặc đốt rác sau khi quét dọn...”.

... Hãy nhớ hai điều trước khi nhỗ trại:

1. Không để lại chút gì.
2. Cảm ơn chủ đất.

(Scouting for boys)

- Hỏi: Ích lợi của trại Hướng Đạo?
- Đáp: Trại Hướng Đạo là trại của tuổi trẻ, hoạt động mang lại cho Hướng Đạo sinh niềm tin tưởng nơi tình huynh đệ bộc lộ trong những ngày vui chung sống, cho các em chiêm người công trình của tạo hóa trong thiên nhiên.

Nhưng một điều cần nhớ là muốn cho trại có nhiều ích lợi cho trẻ, nhiều kết quả tốt đẹp thì cần chuẩn bị chu đáo.

CHƯƠNG XI

TẬP TỤC VÀ NGHIÊM PHÉP

- Hỏi: Lối sống của Hướng Đạo sinh như thế nào?
- Đáp: Hướng Đạo là một trò chơi nhưng một trò chơi có luật lệ bởi đó lối sống của Hướng Đạo sinh có nghiêm phép, có trật tự.
- Hỏi: Sống nghiêm phép và trật tự làm cho tuổi trẻ cần cỗi khó khăn không?
- Đáp: Nhất định không. Hướng Đạo sinh sống hồn nhiên, cởi mở trong tình huynh đệ nhưng không thể có lối sống “cá mè một lứa”. Một Hướng Đạo sinh đúng nghĩa là một người có giáo dục, có lịch sự, thể hiện qua nếp sống trật tự, có những trật tự nghiêm phép.
- Hỏi: Trật tự như thế nào?
- Đáp: Người dưới gặp người trên chào hỏi nghiêm chỉnh: đoàn sinh chào Trưởng, Huynh Trưởng chào nhau. Người trên niềm nở, vui tươi, thân thương với người nhỏ hơn mình. Biết nói “xin lỗi”, “cám ơn”... Biết sử dụng quyền hạn của mình trong phạm vi mình có, biết ra lệnh và biết thi hành lệnh.
- Hỏi: Tập tục của Hướng Đạo là gì?
- Đáp: Là một số nề nếp, thói quen có tính cách giáo dục trong đội, trong đoàn. Ví dụ đội có những tập tục như sau: Tiếng kêu của đội, bài ca đội, điệu vũ của đội, lối hót tóc một kiểu của đội, sinh nhật đội, lối đóng góp tài chính của đội, báo đội...

Ở đoàn cũng có những tập tục của đoàn: mừng ngày sinh nhật của đoàn, hội đồng đoàn, chung vui hoặc chia buồn đối với các gia đình Hướng Đạo sinh của đoàn, đặc san của đoàn... Đặt tên Rừng trong Hướng Đạo.

- Hỏi: Hướng Đạo có phải là quân đội?
- Đáp: Lối sống của Hướng Đạo không phải là lối sống quân đội. Con số 16 của hội nghị Copenhagen (Đan Mạch) 1924 đã nói rõ: Đại hội khẳng định rõ lại một lần nữa và tuyên ngôn rằng: “Phong trào Hướng Đạo không có tính cách quân sự” ...

... “Mục đích và lý tưởng của phong trào là phát triển tinh thần hòa hợp và thiện chí của các cá nhân của mọi quốc gia”.

- Hỏi: Như vậy tại sao trong Hướng Đạo có những nghiêm phép kiểu nhà binh?
- Đáp: Cuộc sống cá nhân cần có nghiêm phép hướng hồ cuộc sống tập thể, nhất là cuộc sống tập thể chú trọng đến việc giáo dục tuổi trẻ trở thành con người đúng nghĩa con người. Nhưng nói rằng Hướng Đạo có những nghiêm phép của nhà binh thì không đúng. Chúng ta hãy nghe ý kiến của BP về nghiêm phép mà ông đã viết trong “Hướng Đạo cho trẻ” (ấn bản 1940): “Thường có một số Trưởng, chứ không phải đoàn sinh, yêu cầu tôi gia tăng phần nghiêm tập trong chương trình huấn luyện Hướng Đạo sinh. Mặc dầu sau 34 năm kinh nghiệm về môn này tôi nhận thấy rằng nghiêm tập có giá trị về mặt kỷ luật, nhưng tôi cũng thấy tỏ tường những tật xấu của nó. Những tật xấu ấy tóm lại là:

1. Nghiêm tập kiểu nhà binh là cách dẫn dắt trẻ em của một Trưởng kém cỏi và thiếu sáng kiến. Anh chẳng biết môn này có hấp dẫn chúng hoặc có gây được gì tốt đẹp cho chúng không? Nghiêm tập còn làm cho anh chẳng khó nhọc chút nào.
2. Nghiêm tập kiểu nhà binh dẫn tới sự hủy diệt cá tính khi mà trong Hướng Đạo chúng ta cần phát triển tính khí cá nhân và một khi môn nghiêm tập bị lạm dụng thì trẻ em sẽ phát ngậy và ham muốn lần đi tìm một hoạt động nào khác. Môn này làm suy nhược lòng hăng hái của trẻ. Mục đích của chúng ta là làm cho

Hướng Đạo sinh trở nên những chàng trai của núi rừng chứ không phải những quân nhân giả hiệu.

Vì lý do ấy tôi mong muốn rằng đừng ai mong thêm tính nghiêm tập buồn tẻ nào nữa vào chương trình huấn luyện của chúng ta, nhưng đồng thời tôi chủ trương rằng cần có chút ít nghiêm tập, nhất là những Thiếu đoàn mới thành lập và đối với các đoàn sinh tập sự để cho trẻ em biết đi đứng tề chỉnh, di động uyển chuyển và có hàng ngũ mỗi khi cần tới.

Dù sao, môn nghiêm tập chẳng phải độc quyền của hải lục không quân. Nó còn được sử dụng dưới những hình thức khác nhau trong sinh hoạt dân sự và kỹ nghệ để tập cho mỗi người biết làm việc đúng lúc và đúng cách”.

- Hỏi: Cho biết những nghiêm phép của Hướng Đạo Việt Nam?
- Đáp: Tập hợp khai mạc hô: Hướng Đạo sinh Sấp – Sẵn. Chào cờ (quốc ca, hội ca), phút tinh thần.

Các cách tập hợp hình chữ U, bán nguyệt, hình tròn, hàng ngang, hàng dọc, cách tập hợp biểu diễn, cách chào, lối bắt tay trái... Cầu nguyện và hát tạm biệt sau khi sinh hoạt xong...

Tóm lại: Những nghiêm tập trong Hướng Đạo cũng là một phương pháp giáo dục nhưng đừng để cho các phụ huynh có ý nghĩ việc nghiêm tập các em có tính cách quân sự.

Đọc thêm “Nghiêm tập” ở quyển “Hướng dẫn vào nghề Trưởng” (Aids to scoutmastership).

CÂU CHUYỆN XII

HỘI ĐỒNG ĐOÀN – HỘI ĐỒNG MINH NGHĨA

- Hỏi: Thế nào là Hội đồng Đoàn và Hội đồng Minh nghĩa trong Hướng Đạo?
- Đáp: Thật ra Hội đồng Minh nghĩa cũng là một thứ Hội đồng Đoàn, nhưng người ta về sau phân ra hai thứ Hội đồng cho rõ ràng.

Hội đồng Đoàn có tính cách tổng quát thường kỳ, có nghĩa là các đội trưởng, đội phó họp nhau lại dưới sự hướng dẫn của Trưởng để kiểm điểm lại những ưu khuyết điểm của đoàn trong một thời gian nhất định và để vạch chương trình sinh hoạt của đoàn trong thời gian nhất định, chẳng hạn chương trình 1 tháng, 3 tháng, 6 tháng v.v...

Còn Hội đồng Minh nghĩa là Hội đồng Đoàn bất thường để giải quyết hoặc để làm sáng tỏ vấn đề gì trong đoàn: khen thưởng, sửa phạt, xây dựng cá nhân (xem Aids to Scoutmastership – Scouting for boys).

- Hỏi: Cách thức áp dụng trong Hội đồng Đoàn, Hội đồng Minh nghĩa như thế nào?
- Đáp: BP trong Aids to Scoutmastership đã viết: “Điều quan trọng là đoàn trưởng phải thấy rõ cái giá trị đặc biệt mà phương pháp hàng đội có thể mang lại”. Nói thế, có nghĩa là trong Hội đồng Đoàn, Hội đồng Minh nghĩa, các đội trưởng đóng vai trò quan trọng, chủ chốt.
- Hỏi: Hội đồng Đoàn gồm những ai?
- Đáp: Gồm có các đoàn trưởng, đoàn phó, các vị linh hướng (linh mục, mục sư, cố vấn giáo hạnh...), các Trưởng trong đoàn. Công việc đoàn đưa ra do một đội trưởng (thường là đội trưởng nhất) điều khiển, thảo luận, đoàn trưởng cũng như những người khác góp ý để khỏi chệch ra chương trình.
- Hỏi: Thành phần Hội đồng Minh nghĩa là những ai?

- Đáp: Cũng như thành phần của Hội đồng Đoàn nhưng nếu khi Hội đồng này giúp xây dựng cho một em đội trưởng, sửa sai lỗi lầm thì các em đội phó không được tham dự, có ý là để bảo vệ uy tín danh dự cho người có trách nhiệm lớn hơn.
- Hỏi: Một đoàn sinh có lỗi lầm oan trái thì hội đồng minh nghĩa giúp đỡ cho em đó ra sao?
- Đáp: Trước khi ra Hội đồng Minh nghĩa, đội trưởng, đội phó, kể cả các Trưởng, tiếp xúc đương sự, cho em thấy rõ sai trái của em hoặc để nghe em tâm tình. Phải làm sao cho em tình nguyện ra Hội đồng Minh nghĩa.

Khi ra Hội đồng Minh nghĩa phải để em trình bày sự kiện và nhớ rằng Hội đồng Minh nghĩa không phải là nơi buộc tội để rồi trừng trị mà là nơi làm sáng tỏ vấn đề, để cho đương sự bắt đầu phải, trái để sống tốt đẹp hơn. Tình thương yêu phải được bộc lộ chân thành trong Hội đồng này.

Hội đồng Minh nghĩa cũng áp dụng cho cấp Liên đoàn, Đạo, Châu và kể cả Trung ương. Dĩ nhiên, thành phần tham dự phải là những người ngang hàng với đương sự, những người có trách nhiệm nhỏ hơn không được tham dự.

- Hỏi: Đối với BP (tức là đối với Hướng Đạo) vai trò của đội như thế nào?
- Đáp: BP đã khẳng định: “Đội là trường rèn luyện tính khí cho từng cá nhân, đoàn chỉ tiến mạnh khi đội trưởng được trao thực quyền và trách nhiệm. Đây là bí quyết thành công trong phương pháp hàng đội” (Aids to Scoutmastership).
- Hỏi: Giao cho trẻ nhiều trách nhiệm có thể có những công việc hư hỏng không đạt được kết quả giáo dục.
- Đáp: Hướng Đạo đã tuyệt đối áp dụng phương pháp hàng đội và kinh nghiệm cho hay đã thành công lớn trong việc giáo dục trẻ với phương pháp này. Giao cho trẻ trách nhiệm không có nghĩa là không để ý đến sự thực hiện của các em mà cho các

em tự do thi hành nhiệm vụ của chúng với sự quan tâm, khi cần giúp đỡ ý kiến thì trưởng góp phần, làm như vậy là tạo cho tuổi trẻ có cơ hội phát triển tính khí.

Hội đồng Đoàn, Hội đồng Minh nghĩa là một trong những phương pháp giáo dục hữu hiệu của Hướng Đạo.

Hướng Đạo đã khẳng định: Chưa có Huynh Trưởng nào đã thất bại vì dùng phương pháp hàng đội tự trị.

CÂU CHUYỆN XIII

HUẤN LUYỆN ĐỘI TRƯỞNG

- Hỏi: Đội trưởng đóng vai trò gì trong đoàn?
- Đáp: Đội trưởng là người cộng sự đắc lực của đoàn trưởng. Theo phương pháp hàng đội thì vai trò của đội trưởng rất quan trọng, không những là linh hồn của đội mà còn là rường cột của đoàn.
- Hỏi: Như vậy cần có sự huấn luyện đội trưởng chu đáo?
- Đáp: Đúng vậy. Huấn luyện đội trưởng là công việc chánh yếu và thường xuyên của đoàn trưởng. Chúng ta biết việc huấn luyện trực tiếp đoàn sinh là do đội trưởng. Bởi đó, đội trưởng cần được huấn luyện. Muốn đội mạnh thì đội trưởng phải giỏi cả về tinh thần lẫn chuyên môn.
- Hỏi: Mục đích của sự huấn luyện đội trưởng?
- Đáp: Giúp trẻ hiểu rõ bổn phận của đội trưởng để có khả năng dìu dắt đội sinh hầu đội vững và đoàn mạnh.
- Hỏi: Huấn luyện đội trưởng qua những giai đoạn nào?
- Đáp: Có 2 giai đoạn:
 1. Trước khi trẻ nhận việc.
 2. Khi trẻ đã được làm đội trưởng.
- Hỏi: Huấn luyện thế nào qua từng giai đoạn?
- Đáp: Giai đoạn 1 là tìm những trẻ trong đội có đức tính tốt và khả năng dìu dắt được đội để chọn lựa các em có thể làm đội trưởng, đoàn trưởng có thể dựa vào những tiêu chuẩn, đại khái như:
 - + Có tinh thần trách nhiệm, óc cầu tiến, tinh thần cộng tác và sức khỏe.

+ Chuyên môn khá.

+ Hiểu rõ phương pháp hàng đội, dĩ nhiên đã đọc quyển sách phương pháp hàng đội.

Sau khi đã chọn được một số em thì tổ chức khóa huấn luyện đội trưởng. Hai ba đoàn có thể tổ chức chung.

Mãn khóa, các em được cấp chứng chỉ và được sử dụng vào chức vụ đội trưởng, đội phó, tùy hoàn cảnh của đoàn.

- Hỏi: Giai đoạn II, huấn luyện như thế nào?

- Đáp: Đội trưởng phải được huấn luyện thường xuyên. Qua trại huấn luyện đội trưởng chỉ là bước đầu trong việc lãnh nhiệm vụ, chỉ mới có ý niệm tổng quát về vai trò đội trưởng. Bởi đó, đoàn trưởng cần tiếp tục huấn luyện các đội trưởng để trở thành những đội trưởng cừ.

Giai đoạn này đoàn trưởng có rất nhiều phương cách để huấn luyện đội trưởng lãnh nghề, dùng Hội đồng Đoàn, Hội đồng Minh nghĩa, đội kiểu mẫu mà chính đoàn trưởng là đội trưởng của đội này, tổ chức các xưởng chuyên môn, đem các đội trưởng tham dự. Các sinh hoạt ngoài đoàn để các đội trưởng trông rộng thấy xa học hỏi rút kinh nghiệm ở các đơn vị bạn, khuyến khích đọc sách báo có liên quan đến vấn đề lãnh đạo chỉ huy, nâng cao uy tín của đội trưởng, khuyến khích áp dụng phương pháp hàng đội và biết sống Hướng Đạo ở gia đình, khu phố, xóm đạo...

- Hỏi: Chương trình ở khóa huấn luyện đội trưởng như thế nào?

- Đáp: Các môn chính cần cho các trại sinh: **Đội là gì?** Nhiệm vụ của đội trưởng – **Tinh thần đội** – **Đội trưởng và đội phó** – **Hợp đội** – **Đội và đoàn**...

Về thời gian thì có thể tổ chức 2 trại cuối tuần hoặc trại 3 ngày liền, nếu tổ chức ở trại hè thì thật lý tưởng.

Tránh cho các em lo lắng quá nhiều về vấn đề ăn uống hoặc làm công trình trại vì như thế chiếm mất thời giờ học hỏi của các em, có thể nhờ một Toán Tráng sinh phục vụ trại.

Tóm lại, việc huấn luyện đội trưởng là một việc tối cần nhưng không phải là một sớm một chiều mà đoàn có những đội trưởng cừ, bởi đó công việc của đoàn trưởng và các trưởng trong đoàn phải tích cực giúp các đội trưởng, đội phó trở thành những em diu dặt đội tốt, giỏi. Phải nhớ rằng Trưởng phải làm gương tốt.

CÂU CHUYỆN XIV

HƯỚNG ĐẠO SINH VÀ TƯƠNG LAI

- Hỏi: Hướng Đạo là một phong trào phải chăng chỉ đáp ứng cho sự hoạt động giai đoạn?
- Đáp: Hướng Đạo không phải là một phong trào hoạt động cho một giai đoạn mà có một chương trình liên tục, có kế hoạch dài lâu, luôn hướng về tương lai bởi vì mục đích của Hướng Đạo là luyện cho tuổi trẻ trở nên những công dân tốt, nghĩa là sửa soạn cho thanh thiếu niên khi trưởng thành đóng vai trò hữu ích trong xã hội.

Có người lầm tưởng Hướng Đạo là giai cấp tiểu tư sản đem con người xa rời thực tế, nhưng thật ra Hướng Đạo giúp cho trẻ hùng tráng về mọi mặt để đối phó với những khó khăn phức tạp của đời.

- Hỏi: Có thể cho vài dẫn chứng?
- Đáp: Hướng Đạo không đưa thanh thiếu niên vào cuộc sống thiên nhiên để xao lãng cuộc sống hôm nay và ngày mai mà Hướng Đạo tạo cho tuổi trẻ trong môi trường sống đó biết nhận thức lẽ sống mà tập dần những hành động tốt đẹp của con người.

Khởi đầu chỉ có 20 em ở trại Brownsea, thế mà gần thế kỷ nay con số đoàn sinh đã lên đến 250 triệu và hiện có 20 triệu đoàn sinh của trên 100 quốc gia hội viên. Nhiều nhân vật lãnh đạo nổi tiếng trên thế giới xuất thân từ Hướng Đạo. Vừa rồi có Hội nghị Hướng Đạo thế giới lần thứ 32 tại Paris (1990) Pháp, nhiều tổ chức quốc tế đã đến quan sát như những cơ quan Liên hiệp quốc: Unesco, Unicef, WWF (World Wildlif Fondation), WHO (World Health Organisation), các tổ chức từ thiện quốc tế như Hồng Thập tự, tổ chức cứu trợ bệnh cùi (Leprosy Relief Organisation) và đại diện Hội đồng Châu Âu (Earupe Council). Kể cả ông Michael Gorbachew, tổng thống Liên Xô cũng đã gửi thông điệp cho Hội nghị Hướng Đạo thế giới lần thứ 32 ở Paris ca

ngợi “những mục tiêu cao quý và nhân đạo” của phong trào Hướng Đạo thế giới. Ông nói: “Phong trào Hướng Đạo đã giúp cho tuổi trẻ Liên Xô có cơ hội làm quen và thân hữu với phong trào Hướng Đạo và đã gạt bỏ được dị biệt, nghi kỵ xa xưa trong giới trẻ”.

- Hỏi: Cho biết Hội nghị Hướng Đạo thế giới là gì?
- Đáp: Đại hội đồng Hướng Đạo thế giới (Word conference – Conférence mondiale) là một đại hội gồm các đại biểu của các quốc gia thành viên, mỗi quốc gia được cử 6 đại biểu, có nghĩa là thành viên của đại hội đồng có số phiếu bằng nhau bất luận số đoàn viên của hội mình là bao nhiêu. Cứ 3 năm Hướng Đạo thế giới họp mặt một lần để kiểm điểm hoạt động, ấn định công tác tương lai và bầu cử các trách vụ trong cơ cấu tối cao là Ủy ban thế giới (Word committee – Ban quản trị Hướng Đạo thế giới). Ủy ban này gồm 12 người thuộc 12 quốc gia. Nhiệm kỳ của Ủy viên thế giới là 6 năm, mỗi kỳ đại hội có một nửa miễn nhiệm được thay thế. Vị Chủ tịch hiện tại 1990 là ông John Berasforel (Anh quốc), được bầu ở kỳ đại hội thứ 31 ở Melbourne (Úc).
- Vài đại hội đồng Hướng Đạo thế giới gần đây và trong tương lai:
 - + Đại hội đồng lần thứ 31 (1987) tại Úc – Melbourne
 - + Đại hội đồng lần thứ 32 (1990) tại Pháp – Paris
 - + Đại hội đồng lần thứ 33 (1993) tại Thái – Bangkok
 - + Đại hội đồng lần thứ 34 (1996) tại Na Uy – Oslo
- Hỏi: Hướng Đạo hướng về tương lai có xa rời nguyên lý, mục đích, phương pháp do BP đề ra không?
- Đáp: Không. Quyết nghị số 24 của Hội nghị Rhodes Hy Lạp 1963 đã nói về nguyên lý và phương pháp như sau:

“Hội nghị tái xác nhận lòng tin nhiệm đối với các nguyên lý căn bản của Hướng Đạo và tin tưởng rằng các nguyên tắc ấy vẫn hoàn toàn có

giá trị trong thế giới hiện nay, tuy nhiên hội nghị cảm thấy rõ ràng cần phải thời đại hóa phương pháp Hướng Đạo.

Hội nghị thiết tha khuyến cáo các Hội Hướng Đạo thuộc thành phần hội viên xét lại phương pháp của mình trên những căn bản ấy để Hướng Đạo thích hợp với nguyện vọng của trẻ em”.

- Hỏi: Hướng về tương lai như thế nào?
- Đáp: Đối với tương lai, Hướng Đạo luôn nghĩ đến con người, vì có con người tốt mới có xã hội tốt, có con người hiểu biết mới có óc sáng tạo. Bởi đó, Hướng Đạo luôn nghĩ đến những con người kế thừa sự nghiệp của vị sáng lập ra Phong trào. “Đào tạo những công dân mẫn cán, vui tươi và hữu dụng là trọng tâm của mục đích giáo dục phong trào. Hướng Đạo không phải là trò chơi của những kẻ dư ăn dư mặc, của con nhà giàu như nhiều người lầm tưởng, nhưng Hướng Đạo tin tưởng rằng: Phong trào Hướng Đạo có thể phục vụ hữu hiệu cho nền hòa bình và thông cảm quốc tế bằng cách dùng Hướng Đạo để tạo tinh thần huynh đệ giữa giới trẻ thế giới”.

(QN số 27 của Hội nghị Elve Sacter Naury 1949)

LỜI TÂM SỰ

Các bạn thân mến,

Thế là các bạn đã cố gắng đi hết đoạn đường đầu của sự tìm hiểu một tổ chức quốc tế giáo dục giới trẻ. Hy vọng bạn hiểu phần nào giá trị của phương pháp giáo dục do thiên tài Baden Powell đề xướng. Một nền giáo dục giúp cho giới trẻ vui sống tự luyện bản thân để trở thành con người hữu ích cho hôm nay và ngày mai.

Dĩ nhiên, các bạn còn tiếp tục tìm hiểu học hỏi thêm, không phải chỉ là phương pháp giáo dục của Hướng Đạo mà thôi, cần phải tìm hiểu, học hỏi nhưng gì ngoài phong trào giúp cho các bạn mở rộng kiến thức để thực hiện tinh thần phục vụ tha nhân một cách hữu hiệu.

Học hỏi mãi. Đừng bao giờ tự mãn cho là đủ.

Trưởng thân thương,

Qua 14 câu chuyện mà chúng tôi đã trình bày với Quý Trường trong khóa Dự bị ngành Thiếu, chắc cũng giúp cho Quý Trường nắm bắt được phần nào về một phong trào giáo dục thanh thiếu niên theo phương pháp của vị sáng lập phong trào Hướng Đạo thế giới: Huân tước Baden Powell.

Quý Trường đã tiếp tục và tình nguyện làm Trưởng để phục vụ giới trẻ. Vốn liếng đó giúp cho Trưởng đóng vai trò cầm đoàn mà hy vọng không bị lạc hướng trong lúc sinh hoạt.

Nhưng ngừng lại đó, thì chưa đủ. Bởi vậy, chúng tôi thân ái mời Trưởng tiếp tục tìm hiểu thêm để nhờ đó kiến thức của Trưởng được rộng rãi hơn hầu giúp ích hữu hiệu hơn trong việc giáo dục trẻ. Với một mục đích rõ ràng là “Khuyến khích sự phát triển cơ thể, tinh thần và tâm linh của thanh thiếu niên để họ có thể chiếm một địa vị xây dựng trong xã hội”.

Mời Quý Trường tiếp tục tìm hiểu, nghiên cứu để rồi thực hiện.

Thân ái bắt tay trái Trưởng thật chân tình.

Rùa Vô Tư RS

CÂU CHUYỆN I

HỆ THỐNG LIÊN ĐOÀN

- Hỏi: Cho biết lịch sử của hệ thống Liên đoàn?
- Đáp: Mãi 20 năm sau ngày phong trào Hướng Đạo ra đời, có nghĩa là vào năm 1927, vẫn chưa có một hệ thống Liên đoàn nào được tổ chức – tuy các Thiếu trưởng, Ấu trưởng và các Trưởng phụ trách các toán cũng có sự thỏa thuận làm việc chung để phát triển tinh thần cộng tác trong việc giáo dục trẻ theo lớp tuổi. Do đó, Hội nghị Trưởng Hướng Đạo tại Bournemouth năm 1927 đã thiết lập hệ thống Liên đoàn đáp ứng nhu cầu của phong trào là nhằm kiện toàn sự giáo dục liên tục cho thanh thiếu niên từ tuổi Ấu đến tuổi Tráng. Và để điều hành Liên đoàn, chức vụ Liên đoàn trưởng được bổ nhiệm trong sinh hoạt Hướng Đạo.
- Hỏi: Mục đích của hệ thống Liên đoàn là gì?
- Đáp: Có 4 mục đích:
 1. Thành lập đơn vị có tính cách một gia đình thật sự bằng cách mang lại những hoạt động Hướng Đạo thiết lập cho các loại tuổi đoàn viên của đơn vị liên hệ.
 2. Gắng đảm bảo sự huấn luyện liên tục. Tránh những sinh hoạt trùng hợp và gắng cho kế hoạch huấn luyện của Liên đoàn được tiến bộ một cách thiết thực và dễ dàng.
 3. Gắng đảm bảo sự tăng trưởng về thể chất của mỗi cá nhân lứa trẻ, tiến từ giai đoạn này sang giai đoạn kế tiếp và tránh cho nó có cảm tưởng rằng, một khi từ già bầy, nó sẽ bước sang một lĩnh vực hoàn toàn mới lạ. Chúng ta hãy lấy tổ chức của một nhà trường ra mà làm ví dụ, mặc dù trẻ qua từ lớp này lên lớp khác, chúng vẫn là học sinh của nhà trường, hệ thống liên đoàn cũng vậy. Trẻ gia nhập phong trào Hướng Đạo từ năm

lên 7 và vẫn tiếp tục là một đoàn viên của cùng một gia đình, qua nhiều giai đoạn khác nhau.

4. Mang lại một guồng máy linh động khiến cho phụ huynh và thân hữu có thể giúp phong trào.

(Trích Sổ tay huấn luyện khóa Ủy viên, Liên đoàn trưởng)

- Hỏi: Trong một Liên đoàn gồm những đơn vị nào?
- Đáp: Lý tưởng nhất là gồm đầy đủ các đơn vị 4 ngành: Ấu, Thiếu, Kha, Tráng (hay một Toán). Trong thực tế, có những Liên đoàn chỉ có các đơn vị hai ngành: Thiếu, Ấu.

Một Liên đoàn có thể có từ 100 đến 150 người. Tâm lý của trẻ là thích làm đoàn viên của một nhóm khá lớn. Hơn nữa, ở thành phố đông đúc mà Liên đoàn chia nhỏ đơn vị thì phí phạm nhân lực. Chẳng hạn một Liên đoàn gồm một Thiếu đoàn gồm (32 em), hai Ấu đoàn (48 em), một Kha đoàn (20 em), một toán Tráng (10 em) thì chắc chắn liên đoàn đó sẽ sinh hoạt sống động và đạt được nhiều kết quả.

- Hỏi: Ai đứng đầu một Liên đoàn?
- Đáp: Liên đoàn trưởng. Vì thiếu trưởng hoặc chưa đào tạo được Trưởng ủy viên Liên đoàn trưởng nên trong các Liên đoàn, vai trò Liên đoàn trưởng do một Trưởng của đơn vị Thiếu, Ấu... kiêm nhiệm. Đó là một chức vụ gượng ép... Lý tưởng nhất là phải có một người riêng biệt, bởi vì chức vụ Liên đoàn trưởng là một chức vụ riêng rẽ.
- Hỏi: Như vậy, Liên đoàn trưởng là người thế nào?
- Đáp: Liên đoàn trưởng nên, nhưng không phải cần thiết, là một Trưởng có kinh nghiệm về Ấu và ngành Thiếu, nhưng là một người sẵn sàng chấp nhận nguyên lý và những thực hành về Hướng Đạo với tất cả mọi sự ràng buộc của nó.

Trước hết, Liên đoàn trưởng còn là một thủ lãnh của các người lớn, nam và nữ, và sau đó mới là thủ lãnh của trẻ. Liên đoàn trưởng là

người có thể tìm kiếm và duy trì được sự yểm trợ của phụ huynh và của những người sống trong vùng, có cảm tình với Hướng Đạo.

Liên đoàn trưởng cần phải là một người có một tầm mắt rộng rãi, không bao giờ sao nhãng hiện tại, nhưng có kế hoạch chuẩn bị sẵn cho những việc phát triển trong tương lai.

Liên đoàn trưởng là người thể hiện được những đức tính về sự tế nhị, cương nghị trong hành động, vị tha, kiên trì và trung thành với những nguyên lý của phong trào.

Liên đoàn trưởng là người sẽ hướng dẫn Liên đoàn vào đời sống của Đạo và vào những lãnh vực rộng lớn hơn và sẽ không có hành vi muốn đề cao cá nhân mình bằng cách tạo lập Liên đoàn trên sự thiệt thòi của các đơn vị khác.

Liên đoàn trưởng là người có thời gian để hoàn thành trách vụ.

(Trích Sổ tay huấn luyện khóa Dự bị Ủy viên, Liên đoàn trưởng)

- Hỏi: Vấn đề tuổi tác của Liên đoàn trưởng có cần tiêu chuẩn nào không?
- Đáp: Như chúng ta đã biết, Liên đoàn trưởng là người lãnh đạo có trách nhiệm đối nội cũng như đối ngoại, bởi đó vấn đề tuổi tác cũng cần thiết được đặt ra. Theo qui định của Hướng Đạo Anh quốc, điều 172 (khoản 3) có nói: “Thông thường Trung ương chỉ làm giấy bổ nhiệm Liên đoàn trưởng những ai trên 30 tuổi, sự chín chắn và kinh nghiệm đời là những đặc tính thiết yếu”.

Ở Việt Nam cũng có quan niệm “tam thập nhi lập”, ba mươi tuổi là tuổi tự lập, có nghĩa là cái tuổi bắt đầu chín chắn trong suy nghĩ, trong hành động.

Hướng Đạo luôn trẻ trung hóa nhưng không thể trao trách nhiệm cho những ai chưa đủ khả năng và kinh nghiệm sống để thực hiện những trách nhiệm họ sẽ đảm đương.

- Hỏi: Có thể bổ nhiệm nữ giới vào chức vụ Liên đoàn trưởng không?
- Đáp: Điều 170 có nói: “Việc bổ nhiệm nữ giới vào chức vụ Liên đoàn trưởng là do Quyết định của Bộ TUV trong những trường hợp biệt lệ”. Cần phải nói thêm rằng chẳng những vào trường hợp đặc biệt mà thôi, mà phụ nữ đó cũng là loại người đặc biệt nữa.
- Hỏi: Để thực hiện tốt đẹp chức năng Liên đoàn trưởng, Liên đoàn trưởng phải làm gì?
- Đáp: Trước hết là phải tìm hiểu học hỏi, nắm vững nguyên lý, phương pháp của Hướng Đạo. “Liên đoàn trưởng nên hiểu đại cương về sách “Hướng Đạo cho trẻ em”, “Sách Sói con”, “Đường thành công” “Quy trình nội lệ”. Ngoài ra, nên có thêm những cuốn “Điều khiển Liên đoàn”, “Điều khiển Kha đoàn”, “Điều khiển Tráng đoàn” nữa (Quy trình Hướng Đạo Anh quốc, điều 170).

Tiếp đến: “Một sự hiểu biết về các ngành có thể đạt được một cách tốt đẹp, khi Liên đoàn trưởng tự tìm kiếm lấy việc để tham gia các khóa huấn luyện của các ngành liên hệ” (Trích Sổ tay huấn luyện khóa Dự bị Ủy viên, Liên đoàn trưởng)

- Hỏi: Cho biết vấn đề kiêm nhiệm của Liên đoàn trưởng?
- Đáp: Điều 174 (khoản 1) có nói: “Một Trưởng được bổ nhiệm vào chức vụ Liên đoàn trưởng, nếu Hội địa phương và Đạo trưởng liên hệ thỏa thuận, có thể phụ trách bất cứ ngành nào trong Liên đoàn, nhưng phải coi việc này chỉ là một biện pháp hoàn toàn tạm thời và không nên nộp đơn xin bổ nhiệm thêm cho chức vụ liên hệ đó – Liên đoàn trưởng khôn ngoan chỉ phụ trách một ngành trong trường hợp thật cấp bách và trong những khoảng thời gian rất hạn chế”.
- Hỏi: Đồng phục của Liên đoàn trưởng như thế nào?

- Đáp: Đồng phục và huy hiệu của Liên đoàn trưởng đã được quy định theo nội quy điều lệ của Hội – Điều cần nói ở đây là Liên đoàn trưởng phải làm gương cho Hướng Đạo sinh trong việc mặc đồng phục, đó là một phần thiết yếu trong nhiệm vụ của Liên đoàn trưởng.

Liên đoàn trưởng “có khả năng hành chánh và tuân theo tất cả quy luật mà không làm gương tốt cũng chẳng thêm được cho thuật lãnh đạo cả”.

Trong câu chuyện: Liên đoàn trưởng, người và việc, Sổ tay huấn luyện khóa Dự bị Ủy viên, Liên đoàn trưởng đã kết thúc như sau: “Liên đoàn trưởng phải hiểu biết và nhìn rộng, tế nhị và kín đáo và có khả năng hành chánh và nhận định thực tiễn. Ngoài ra Liên đoàn trưởng cũng nên ý thức khá rộng rãi về hài hước nữa”.

- Hỏi: Công việc của Liên đoàn trưởng có tính cách của một quản trị viên nhưng cũng có những dịp Liên đoàn trưởng tiếp xúc với các đơn vị trong Liên đoàn, những lúc ấy Liên đoàn trưởng phải có những hành động gì?
- Đáp: Trong những nghi lễ của các đơn vị như lễ Tuyên hứa, lễ lên Đoàn... Liên đoàn trưởng thường được mời như là người anh cả, những trường hợp đó Liên đoàn trưởng đến một cách trang trọng với đồng phục nghiêm chỉnh, chuẩn bị ý kiến để khi được mời nói vài lời khích lệ...

Trong những lúc đi thăm các đơn vị sinh hoạt, Liên đoàn trưởng phải biết trẻ trung, hòa mình, có tình thân thương huynh đệ, có mang theo “túi hành trang” có nghĩa là Liên đoàn trưởng có thể cho các em “mời, quà” bằng một trò chơi hấp dẫn theo lứa tuổi, một câu chuyện lý thú, một bài hát, vài câu đố. Dĩ nhiên, Liên đoàn trưởng cần báo trước với trưởng đơn vị khi đến để xếp vào chương trình. Liên đoàn trưởng ngoài phối hợp các sinh hoạt của các đơn vị trong Liên đoàn. Liên đoàn sẽ đạt được nhiều kết quả cho việc giáo dục giới trẻ nếu có một Liên đoàn trưởng giỏi về quản trị, có một cuộc sống vui tươi, lành mạnh, gương mẫu, tinh thần lạc quan đối với công việc của Liên đoàn.

CÂU CHUYỆN II

HỘI ĐỒNG LIÊN ĐOÀN

- Hỏi: Hội đồng Liên đoàn là gì?
- Đáp: Cuộc họp mặt thường kỳ (có khi bất thường) của các Trưởng các ngành trong Liên đoàn để thảo luận về các vấn đề có liên quan đến Liên đoàn.
- Hỏi: Cho biết thành phần tham dự, người chủ tọa, thời gian?
- Đáp: Chỉ có các đơn vị trưởng trong Liên đoàn, cộng với những Trưởng đang ở trong tình trạng được bổ nhiệm vào chức vụ ấy tham dự mà thôi. Không nên để cho các HLV, khảo sát viên, các người giúp việc không phải Hướng Đạo hay các đội trưởng nhất tham dự vì đây là buổi họp của các Trưởng. (Trích Sổ tay huấn luyện khóa Dự bị Ủy viên, Liên đoàn trưởng).

Liên đoàn trưởng là người chủ tọa.

Hàng tháng họp một lần là lý tưởng nhất, dĩ nhiên có những buổi họp bất thường.

- Hỏi: Nhiệm vụ của Hội đồng là gì?
- Đáp: Kiểm điểm lại những ưu khuyết điểm trong các sinh hoạt của các đơn vị trong Liên đoàn, vạch chương trình cho thời gian tới... Nói chung “nhiệm vụ của Hội đồng là quan tâm đến vấn đề huấn luyện cho trẻ trên mọi phương diện.

Một số vấn đề cụ thể được đưa ra trong Hội đồng như tổ chức lễ Lên Đoàn: Ấu lên Thiếu, Thiếu lên Kha..., chương trình tổng quát của Liên đoàn để các đơn vị có thể dễ dàng lập chương trình của đơn vị, nhận báo cáo của các đơn vị để biết sự tiến bộ cũng như khó khăn; tạo sự gặp gỡ thân tình của các Trưởng trong Liên đoàn, trao đổi kiến thức, kinh nghiệm cùng nhau học hỏi tạo thêm khả năng cho Trưởng, đưa ra những chương trình đặc biệt như dạ hội giáng sinh, triển lãm

của Liên đoàn, mừng ngày thành lập Liên đoàn, triển lãm của Liên đoàn, mừng ngày thành lập Liên đoàn, liên hệ với ban bảo trợ để nhờ giúp đỡ tài chánh... Một điều quan trọng để hiểu rằng Hội đồng Liên đoàn không phải là Ủy ban gây quỹ... tránh cho các Trưởng ngành nhiệm vụ kiếm tiền”. (Trích Sổ tay huấn luyện khóa Dự bị Ủy viên, Liên đoàn trưởng).

“Hội đồng Liên đoàn phải quan tâm đến trẻ rời bỏ Liên đoàn..., phải nhận trách nhiệm tìm cách lưu giữ đoàn sinh trong phong trào, dù rằng em đó không còn ở trong Liên đoàn của mình nữa”. (Trích Sổ tay huấn luyện khóa Dự bị Ủy viên, Liên đoàn trưởng).

Một điều cần lưu ý khác: “Liên đoàn phải để cho các Trưởng ngành được tự do thông thả dùng đa số thời gian của họ cho các đoàn sinh trong ngành”.

Sau hết, Hội đồng Liên đoàn cần được thực hiện trong bầu không khí thân tình anh em – “Qua những chén trà, ly nước ngọt, vài chiếc bánh, và vài điều thuốc lá, công việc của Liên đoàn có thể kiến hiệu nhiều trong kết quả hơn là cái có tính cách chiếu lệ, cứng nhắc, khô khan và mệnh lệnh”.

CÂU CHUYỆN III

CÁC NGÀNH TRONG LIÊN ĐOÀN

- Hỏi: Cho biết một Liên đoàn gồm các ngành nào?
- Đáp: Hội Hướng Đạo Việt Nam có 4 ngành:
 - Ấu từ 4 tới 11 tuổi, châm ngôn: Găng Sức
 - Thiếu từ 12 đến 15 tuổi, châm ngôn: Sắp Sẵn
 - Kha từ 16 đến 18 tuổi, châm ngôn: Khai Phá
 - Tráng từ 19 đến 25 tuổi, châm ngôn: Giúp Ích

Một Liên đoàn lý tưởng là gồm đủ 4 ngành đó. Nhưng điều kiện đủ để thành lập một Liên đoàn là phải có 2 đơn vị của 2 ngành mà Thiếu đoàn là chủ chốt, có nghĩa là Liên đoàn có thể gồm một Thiếu đoàn, một Ấu đoàn, hoặc một Thiếu đoàn, một Kha đoàn hoặc một Thiếu đoàn, một Tráng đoàn... Không thể có một Liên đoàn gồm toàn đơn vị một ngành.

- Hỏi: Cho biết sơ lược về từng ngành.
- Đáp: Trước hết nói về ngành Thiếu. Ngành Thiếu là ngành đầu tiên mà cụ BP thành lập cho lớp từ 12 – 18. Với 20 em đủ thành phần, BP đã mở một trại sinh hoạt đầu tiên tại đảo Brownsea (Anh quốc), khai sinh ngành Thiếu và phong trào Hướng Đạo thế giới ngày nay.

Sau thế chiến thứ hai (1946), để đáp ứng đúng tâm sinh lý của tuổi Thiếu, ngành Thiếu gồm những em trong khoảng tuổi 12 – 16.

Thiếu sinh học: tự giữ sức khỏe, giúp ích kẻ khác, khéo léo tay chân, tháo vát, tự tin, có thói quen làm việc.

Ngành Ấu tuổi từ 7 – 11 ra đời năm 1916. Trong 10 năm sinh hoạt của ngành Thiếu, cụ BP nhận thấy các em nhỏ tuổi đã đi theo các anh đến nhìn cuộc vui chơi một cách thèm thuồng nên cụ đã nảy sinh ra ý kiến lập cho các em thiếu nhi một ngành để các em vui sống hữu ích.

Sói học vâng lời, sạch sẽ, cứu thương, truyền tin, nút, hát múa. Chương trình giúp các em vui chơi trong một bầu không khí lấy rừng làm khung cảnh.

Cũng cần biết tại sao ngành Ấu dùng đề tài Rừng. Như chúng ta biết, tuổi Ấu là tuổi thích tưởng tượng, thích huyền bí, thích vui chơi,... bởi đó dùng đề tài “Rừng” là để thỏa mãn óc tưởng tượng, tính thích chơi, tâm hồn chất phác,... tìm được gương sáng tươi đẹp trong đời Mowgli.

Đến năm 1918, cụ BP nhận thấy những em 18 tuổi phải ra khỏi Hướng Đạo mà vẫn quyến luyến phong trào một cách nhiệt tình nên BP thành lập ngành Tráng cho lớp 18 – 25.

Sở dĩ cụ BP hạn định đến cái tuổi 25 là vì cụ quan niệm rằng Hướng Đạo không có tham vọng giúp giáo dục giới trẻ trên cái tuổi 25, bởi cụ cho rằng trên 25 tuổi con người đã thành nhân, có một lập trường, đã có một lối đi cho cuộc đời nên khó giáo dục họ đi theo lý tưởng của Hướng Đạo đề ra. Và phong trào chỉ mong muốn họ tiếp tục ở lại trong phong trào bằng cách tình nguyện làm Trưởng phục vụ lại giới trẻ của Hướng Đạo, hoặc là trở nên những cựu Hướng Đạo nhiệt tình trong công việc bảo trợ cho phong trào để thực hiện câu: “Hướng Đạo một ngày là Hướng Đạo mãi mãi”.

Tráng đoàn giúp cho các Tráng sinh chuẩn bị bước vào cuộc đời người lớn. Họ cùng nhau tìm hiểu những vấn đề thuộc phạm vi nghề nghiệp, bản thân, để quyết định cho mình một hướng đi tốt đẹp cho cuộc đời.

Họ thấm nhuần Lời Hứa và Luật Hướng Đạo với quan điểm một người lớn. Với châm ngôn giúp ích, họ tập giúp ích xã hội một cách thiết thực để mai sau sẵn sàng giúp ích tha nhân bất cứ lúc nào tùy theo khả năng của họ.

Năm 1946, sau thế chiến thứ hai, đời sống tâm sinh lý của tuổi trẻ theo sự tiến triển của xã hội loài người đã thay đổi... Nhận thấy như vậy, phong trào Hướng Đạo thế giới cho rằng số tuổi 16 – 18 không còn

thích hợp cho lứa tuổi ở ngành Thiếu trước đây nên đã thành lập ngành Kha (Thanh).

Ở ngành này, phong trào giúp cho Kha sinh có trình độ kỹ thuật Hướng Đạo cao hơn và đi sâu vào chuyên môn; có xưởng chuyên môn, có nhóm chuyên môn. Kha sinh bắt đầu học làm người lớn, tìm hiểu nhiều về xã hội, đất nước, thế giới. Tập giúp ích không thường xuyên tại các đơn vị Thiếu, Ấu...

Tóm lại, theo lứa tuổi, phong trào Hướng Đạo chia thanh thiếu niên ra làm 4 ngành, giáo dục tuổi trẻ liên tục, tiệm tiến và tiến bộ để trẻ “trở thành một công dân tốt, có đầy đủ khả năng sức khỏe, đức tính biết tự lo liệu cho mình, có một đời sống hạnh phúc và giúp ích xã hội một cách đặc lực”.

- Hỏi: Cách tổ chức các ngành như thế nào?
- Đáp: Một Bầy hay ấu đoàn con số lý tưởng là 24 Sói. Bầy được đặt trên nền tảng đoàn. Mỗi đoàn có một Sói Đầu đàn và một Sói Thứ đàn. Bầy cũng có thể lên đến 32 Sói nếu bầy đó có 3 Trưởng trở lên; trên con số 32 nên chia Bầy mới.

Thiếu đoàn gồm những em từ 12 đến hết 15 tuổi, tối đa là 32 em, chia làm 4 đội. Phụ trách đoàn là đoàn trưởng hoặc Thiếu trưởng và các phó, có thể còn có một số HLV chuyên môn không phải là Hướng Đạo được mời về giúp những chuyên môn vượt khả năng của Trưởng.

Một điều cần được lưu ý đặc biệt là trong Thiếu đoàn đơn vị hoạt động chính là đội; do đó, phương pháp hàng đội được triệt để áp dụng.

Kha đoàn chia ra tuần. Mỗi Kha đoàn tối đa 30 em (5 tuần). Tuần Kha từ 4 đến 6 Kha sinh.

Kha đoàn có Toán Lãnh đạo gồm Kha trưởng và các phó, tuyên úy hoặc cố vấn giáo hạnh, các tuần trưởng. Vì để tập cho các em biết tập tự quyết định các vấn đề nên Kha trưởng, các Trưởng, Tuyên úy,... đóng vai trò cố vấn nhiều hơn.

Đây là lứa tuổi dậy thì, khó khăn nhất trong việc giáo dục, đòi hỏi sự hiểu biết nhiều về tâm lý cũng như kỹ thuật sinh hoạt nơi Trường nếu

vụng về đem lại hậu quả lớn cho sự ngang tàng buông lỏng của giới tuổi này.

Tráng đoàn là nơi sinh hoạt của người thanh niên trong tình anh em. Tráng trưởng là người anh đầu đàn giúp cho một số thanh niên tuổi từ 18 đến hết 24 cùng nhau xây dựng một cuộc sống lành mạnh, hữu ích, làm sao đưa được những ước vọng chính đáng của lớp tuổi này đến chỗ xây dựng và chân thiện.

Tráng đoàn có 40 tráng sinh tối đa, chia làm 4 toán. Mỗi toán có Toán trưởng do các tráng sinh trong toán bầu ra và được Tráng trưởng chấp thuận.

Để điều khiển Tráng đoàn có Toán Lãnh đạo: Tráng trưởng và các phó, tuyên úy hoặc cố vấn giáo hạnh, các Toán trưởng, Toán Lãnh đạo ấn định đường lối chung của Tráng đoàn, soạn thảo và thực hiện các chương trình, kế hoạch của Tráng đoàn do Hội đồng Tráng đoàn vạch ra. Thành phần Hội đồng gồm thành phần Toán Lãnh đạo cộng thêm các Trưởng đơn vị (Ấu – Thiếu – Kha) hoạt động trong Tráng đoàn và các Tráng sinh lên đường.

Ngành Tráng là sự tiếp nối chương trình giáo dục của các ngành dưới trong liên đoàn. Người Tráng sinh ít nhất 19 tuổi và tới tuổi 25 Tráng sinh sẽ thôi không còn sinh hoạt Thuần tráng nữa và phải rời Tráng đoàn. (Tráng đoàn của Hướng ĐạoVN trước đây từ 18 tuổi đến x tuổi).

Việc huấn luyện một Tráng sinh bao gồm 4 phương diện:

1. Huấn luyện về thuật Hướng Đạo (Scout craft) để đào tạo cho Tráng sinh có khả năng theo đuổi các hoạt động ngoài trời và trang bị cho họ trở thành Trưởng Hướng Đạo.
2. Huấn luyện bằng thám du, phát triển sáng kiến và óc phiêu lưu.
3. Thực hiện một công cuộc: gây lòng kiên nhẫn và sự sung sướng vì đã hoàn thành được một cái gì.

4. Huấn luyện để phục vụ tha nhân: cung cấp dịp để nhìn nhận thấy sự liên đới (ràng buộc) giữa mình và các người khác và bổn phận phải trả lại cho Phong trào Hướng Đạo một cái gì sẽ được chú ý tới.

(Trích Sổ tay huấn luyện khóa Dự bị Ủy viên, Liên đoàn trưởng)

Ngoài ra, Liên đoàn còn có thể có: Hướng Đạo thủy đoàn, Hướng Đạo không đoàn, Hướng Đạo cho phê nhân, Hội ái mộ BP (BP Scout Guild).

- Hỏi: Hoạt động thế nào để một Liên đoàn thành công trong việc giáo dục trẻ?
- Đáp: Các Trưởng của các ngành trong Liên đoàn phải đồng tâm nhất trí thực hiện chương trình do Hội đồng Liên đoàn đề ra, ý thức được sự giáo dục liên tục của các lớp tuổi, không chỉ nghĩ đến sinh hoạt cho riêng ngành của mình mà có sự phối hợp cần thiết...
- Hỏi: Một vấn đề cần được đặt ra là giáo dục về dục tính cho các lứa tuổi. phong trào Hướng Đạo có nghĩ đến vấn đề đó không?
- Đáp: Qua cuốn “Hướng Đạo cho trẻ” và “Đường thành công”, BP hiển nhiên là người đi tiên phong vấn đề mà ngày nay người ta gọi là “giáo dục về dục tính”. Dĩ nhiên, vấn đề ngày trước được đặt ra trong hoàn cảnh xã hội dè dặt, trái lại ngày nay quan niệm giáo dục cũng như hoàn cảnh xã hội đã thay đổi khá nhiều, thiếu niên trưởng thành sớm hơn các thế hệ trước nhiều, hơn nữa từ ngày ngành kha ra đời nên việc giáo dục về dục tính trong phong trào Hướng Đạo là một chuyện cần thiết.
- Hỏi: Như vậy, Hướng Đạo chấp nhận có sự giáo dục về dục tính trong phong trào, nhưng giáo dục như thế nào?
- Đáp: Hướng Đạo quan niệm việc giáo dục dục tính là việc cần phải có nhưng phải nghiêm chỉnh, tùy theo lứa tuổi và có sự

đồng ý của phụ huynh, có sự đóng góp của thầy giáo, của giới chức tôn giáo.

Đối với tuổi Ấu, “chúng ta nên đặt ra các câu hỏi có tính cách khoa học hơn là đục tính để hỏi trẻ về nguồn gốc của nó và về sự khác biệt hiển nhiên giữa hai người khác phái”. (Trích Sổ tay huấn luyện khóa Dự bị Ủy viên, Liên đoàn trưởng).

Một điều đáng chú ý là Ấu sinh có tính tò mò tự nhiên và hiểu biết sơ đẳng nên Trưởng giúp cho chúng có những lời nói đúng đắn về sinh sản, tránh không nói những lời thô tục.

Đối với tuổi Thiếu, lớp tuổi đi vào tuổi dậy thì, lối sống có vẻ mất quân bình, vui buồn bất thường. Bản năng sinh lý phát triển làm cho cuộc sống giao động. Chúng ta không nên đem dọa chúng về những ảnh hưởng luân lý và sinh lý do thói xấu đục tính gây ra mà chúng ta cần cho chúng sinh hoạt hăng say lành mạnh, tìm được thú vui hữu ích giữa thiên nhiên.

Lớp tuổi này, hầu hết còn là học sinh, bởi đó Thiếu trưởng phải theo dõi những gì mà thầy giáo cũng như cha mẹ đoàn sinh đã và đang làm để hợp tác vào việc giáo dục và luôn luôn ý thức rằng sự giúp đỡ của mình chỉ có hạn...

Thiếu trưởng khi nhận thấy không đủ khả năng giải quyết vấn đề thì cần tìm người hiểu biết hơn giúp mình, có thể dùng những bài trần tình hay phim ảnh sẵn có của các tôn giáo chính hay các đoàn thể giáo dục mà giải thích.

Đối với Kha sinh – lớp tuổi 16-18, nói được đây là lớp tuổi khó khăn nhất và cũng ít được đề ý nhất trong việc “giáo dục về đục tính”. Gia đình có xu hướng tạm thời không đã động tới, nhà trường tránh né vấn đề, tôn giáo cảnh cáo răn đe bằng giáo điều bởi đó có những ảnh hưởng bất lợi cho lớp tuổi này.

Do đó, Trưởng Hướng Đạo ngành Kha phải ý thức đầy thiện cảm với sự phát triển đục tính của Kha sinh, không khắt khe trong lối sống tình cảm của lứa tuổi này, cũng không phải dễ dãi buông lỏng cho chúng đi vào cuộc sống tình cảm xô bồ vô bổ mà còn có hại, hướng dẫn cho

chúng sống có nề nếp, lịch thiệp, không ăn nói bừa bãi, thực hiện các loại sinh hoạt có sự tham gia của Nam lẫn Nữ để chúng biết cách đối xử tốt đẹp với nhau.

Đối với Tráng sinh, lớp tuổi chuẩn bị vào đời, tình yêu và hôn nhân là những vấn đề làm cho họ băn khoăn, suy nghĩ... Tráng đoàn cần phải làm cho Tráng sinh hiểu rõ: “Một người công dân tốt, phải là người biết yêu, người chồng, người cha tốt. Bản tính con người vừa Cảm lẫn Nghĩ, vậy Tráng đoàn phải tạo cơ hội và tổ chức các sinh hoạt để cho Tráng sinh có dịp được thảo luận thành thật về những vấn đề cá nhân cũng như luân lý xã hội ngõ hầu phong phú hóa lý tưởng và thực hiện được các hứng thú của mình. Những sự làm gương của bậc cha mẹ, của bạn hữu, kể cả các bạn Tráng sinh và các bạn gái, sẽ có một ảnh hưởng sâu xa tới đời sống của Tráng sinh.

Tráng trưởng phải tiếp tục công việc tráng đoàn trong việc yểm trợ phát triển cảm xúc niềm tin của Tráng sinh nơi gia đình.

Tráng trưởng phải cố võ cho các buổi hội thảo và coi những sinh hoạt có sự tham gia của hai giới Nam Nữ là thành phần tất nhiên của đời sống Tráng đoàn”.

(Trích Sổ tay huấn luyện khóa Dự bị Ủy viên, Liên đoàn trưởng)

- Hỏi: Hướng Đạo quan niệm sự giao dịch trai gái như thế nào?
- Đáp: Con người sinh ra có nam có nữ. Sống trong xã hội hai phái nam nữ không thể sống riêng biệt, không tiếp xúc. Bởi đó, sự giao dịch giữa trai gái là một chuyện thường, cần có, nên Liên đoàn trưởng có thể giúp thực hiện một sự giao dịch tự nhiên và lành mạnh bằng cách thỉnh thoảng tổ chức các sinh hoạt có sự tham gia của bạn gái các Kha sinh. Sinh hoạt đó có thể là một tiệc trà thân hữu hoặc một hoạt động có tính cách phục vụ cộng đồng hoặc một hoạt động thuần túy Hướng Đạo như đi thám du chẳng hạn. Việc hợp tác với các nữ Hướng Đạo trong việc thực thi dự án chung các hoạt động xã hội v.v... là những gì hữu ích để bắt đầu. (Trích Sổ tay huấn luyện khóa Dự bị Ủy viên, Liên đoàn trưởng).

CÂU CHUYỆN IV

CẨM TRẠI ĐỐI VỚI LIÊN ĐOÀN

- Hỏi: Đối với Hướng Đạo, cắm trại quan trọng như thế nào?
- Đáp: Trại đầu tiên của Hướng Đạo là trại do chính BP điều khiển với 20 em tuổi từ 12-17 đủ thành phần ở đảo Brownsea và đã đem lại một kết quả lớn lao không những làm cho 20 em đó say mê một cuộc sống hứng thú hấp dẫn mà còn khai sinh ra một phong trào giáo dục thanh thiếu niên tồn tại gần thể kỷ nay mà vẫn còn sống động và hữu ích.

Bởi đó, cắm trại đối với Hướng Đạo là một sinh hoạt quan trọng, BP cho rằng: “2 tuần sống ở trại có giá trị lớn hơn một năm làm việc ở đoàn quán”.

Như chúng ta biết sinh hoạt Hướng Đạo là một hoạt động ngoài trời và cắm trại phải là hoạt động chính của ngành thiếu.

- Hỏi: Nhiệm vụ của Liên đoàn trưởng trong việc cắm trại của các đơn vị trong Liên đoàn?
- Đáp: Liên đoàn trưởng có bổn phận khuyến khích các Trưởng thuộc cấp tham gia cắm trại với đoàn sinh để thực sự hiểu biết và giúp ích cho chúng một cách thiết thực.

Liên đoàn trưởng theo dõi hoạt động cắm trại xem thử có phù hợp với tuổi tác của trẻ. Về dụng cụ nếu Liên đoàn có thì nên dành ưu tiên cho Thiếu đoàn, Tráng đoàn đã trưởng thành thì tự túc, Kha đoàn cũng đương tập tiến đến tự túc.

Cắm trại đối với Ấu đoàn không phải là một phần thiết yếu trong việc huấn luyện. Các em thường được “đi sẵn” trong 12 tiếng đồng hồ.

Liên đoàn trưởng cũng cần chú ý đến việc cắm trại không làm cản trở việc làm tròn bổn phận tôn giáo của các cá nhân đoàn sinh.

Liên đoàn trưởng phải theo dõi mục đích của cắm trại có nghĩa là cắm trại để huấn luyện trẻ về Hướng Đạo chứ không đơn thuần là một trại nghỉ ngơi.

- Hỏi: Có trại chung cho Liên đoàn không?
- Đáp: Có. Hàng năm ít nhất có một trại Liên đoàn chẳng hạn để kỷ niệm ngày khai sinh Liên đoàn.
- Hỏi: Thế nào là một trại Hướng Đạo thành công?
- Đáp: Một trại Hướng Đạo thành công là một trại có sắp đặt trước, có chương trình rõ ràng và thực hiện tốt chương trình đó. Trại có kết quả là một trại làm cho các đoàn sinh phấn khởi học hỏi thêm được những điều hay, tinh thần được lành mạnh, thể xác tăng thêm sức khỏe, tạo thêm được tình thân thương huynh đệ. Dĩ nhiên trại sẽ nâng cao thanh danh Hướng Đạo và mang lợi ích cho người tham gia; không những trại chỉ tạo uy tín nhờ sự áp dụng kỹ thuật cắm trại mà thôi mà còn cả tác phong của Hướng Đạo sinh khi đi cắm trại và trở về nhà, khi đi ra khỏi trại và khu vực sinh hoạt của mình nữa.

Một điều cần nhớ là đi trại cần có giấy phép: xin phép phụ huynh, thông báo cho đạo trưởng sở tại, xin phép chủ đất nơi mình cắm trại...

Kết thúc trại ra về mà không để lại một điều gì đáng tiếc ở địa phương là đã thành công rồi vậy.

CÂU CHUYỆN 5
TÌM KIẾM, SỬ DỤNG
VÀ HUẤN LUYỆN TRƯỞNG HƯỚNG ĐẠO

- Hỏi: Vấn đề Trưởng trong Hướng Đạo như thế nào?
- Đáp: Hướng Đạo rất chú trọng đến “người trưởng” trong phong trào, bởi vì Hướng Đạo quan niệm rằng muốn bảo tồn một tổ chức, muốn phát triển tổ chức đó được tốt đẹp cần có người hiểu biết, có tinh thần trách nhiệm... Do đó, ngay từ đầu, BP đã nghĩ ra việc huấn luyện trưởng, ông đã thiết lập “trại trường Gilwell” ở Anh Quốc vào năm 1919 và có một hệ thống huấn luyện cho toàn thể Hướng Đạo trên thế giới.
- Hỏi: Cho biết trong phạm vi Liên đoàn việc huấn luyện Trưởng như thế nào?
- Đáp: Trước hết là tìm kiếm người. Liên đoàn trưởng, các Trưởng trong Liên đoàn, Ban bảo trợ, phụ huynh Hướng Đạo sinh và kể cả Đạo trưởng làm sao tìm được những người thành tâm thiện chí để giới thiệu tham dự Trưởng cho Liên đoàn.

Những dự Trưởng được giới thiệu tham dự trại Cơ bản, rồi trại Dự bị để trở thành những Trưởng lãnh nghề. Một Liên đoàn có nhiều Trưởng được huấn luyện đúng nguyên lý, mục đích và phương pháp Hướng Đạo là một Liên đoàn chắc chắn sẽ đem lại cho việc giáo dục giới trẻ nhiều hữu ích.

- Hỏi: Thế nào là huấn luyện chính thức?
- Đáp: Huấn luyện chính thức là đào tạo các Trưởng qua hệ thống huấn luyện do Văn phòng Huấn luyện Thế giới đề ra. Châu hay Hội có trách vụ tổ chức khóa HLB.R. “Ta có thể nói một cách không ngoa rằng bất cứ Trưởng nào không tìm cách qua được Bằng Rừng là đang lơ là với vấn đề củng cố hàng

ngũ của tình huynh đệ thế giới vậy” (Trích Sổ tay huấn luyện khóa Dự bị Ủy viên, Liên đoàn trưởng).

Bởi đó, Liên đoàn nên có truyền thống khuyến khích các Trưởng trong Liên đoàn phải gắng “lây” được Bằng Rừng sau một khoảng thời gian 3 năm.

- Hỏi: Thế nào là huấn luyện không chính thức?
- Đáp: Đó là việc huấn luyện trong nội bộ Liên đoàn, trong nội bộ Đạo. Các Trưởng có kinh nghiệm đứng ra chỉ dẫn cho các phụ tá để rồi các phụ tá này ngày nào đó trở thành Trưởng đơn vị, không lý cứ để các phụ tá “chung thân” làm phụ tá.

Liên đoàn có trách nhiệm khuyến khích các Trưởng trong Liên đoàn tham dự các khóa Dự bị. Bởi vì, ít nhất qua khóa Dự bị, Trưởng mới được đề nghị bổ nhiệm.

- Hỏi: Vấn đề huấn luyện đối với cá nhân Trưởng như thế nào?
- Đáp: Một Trưởng Hướng Đạo chân chính là một Trưởng luôn luôn tìm hiểu, học hỏi cho mình để có thêm khả năng giáo dục hữu hiệu, để có sự thăng tiến bản thân, phong trào Hướng Đạo là một phong trào giáo dục giới trẻ bởi đó Trưởng phải có hành trang kiến thức, có mới cho, không có mà dám cho là phản giáo dục, phản luân lý. Bởi đó, Trưởng Hướng Đạo phải học hỏi mãi, không bao giờ gọi là đủ.

Vì lười biếng, vì tự ái, vì tự cao mà không chịu học hỏi, không chịu tự rèn luyện để trở thành một người có nhân cách, không chịu đặt mình vào trong một hệ thống huấn luyện do phong trào đề ra thì thật là nguy hiểm: Trưởng đó phí uổng thời giờ sinh hoạt đi lệch ra cái mục đích giáo dục chính của phong trào là tạo cho giới trẻ sống tinh thần cốt lõi của phong trào là sống theo Luật và Lời Hứa.

CÂU CHUYỆN VI

SỐNG THEO LUẬT VÀ LỜI HỨA

- Hỏi: Sống Hướng Đạo là sống thế nào?
- Đáp: Sống Hướng Đạo là sống theo Luật và Lời Hứa. Đó là cốt lõi của sự sống Hướng Đạo. Bởi vì, như M.D. Forestier trong quyển “La Loi scouté dans notre vie d’humme” đã viết: “Luật Hướng Đạo đề nghị một chương trình cho đời sống cá nhân: Đó là sự cải thiện, sự định hướng cho mình”.
- Hỏi: Luật và Lời Hứa quan trọng như thế nào?
- Đáp: “Theo ý của cụ BP thì Luật và Lời Hứa phải thấm nhuần vào tận xương tủy của các đoàn viên Hướng Đạo cũng như cái tài khéo léo mà người thợ phải ăn sâu vào từng đốt xương của ngón tay họ” (trong bài Luật và Lời Hứa của bác sĩ Nguyễn Đức Chánh).

Năm 1937, trong một câu chuyện bế mạc trại họp bạn tại Hòa Lan, cụ BP đã nói: “Các anh luôn luôn giữ và tuân theo Luật và Lời Hứa dù khi các anh đã trưởng thành”.

Bởi đó, một tân sinh trong vòng ba tháng đầu, song song với sinh hoạt ngoài trời, em được đội trưởng và Thiếu trưởng hướng dẫn kỹ càng về Luật và Lời Hứa để sau đó em ý thức tình nguyện tuân hứa.

“Luật và Lời Hứa tạo cho phong trào Hướng Đạo không những có tính cách quốc gia, quốc tế mà là hoàn vũ nữa, vì tình huynh đệ này không có biên giới quốc gia, không phân biệt giai cấp, màu da, chủng loại” (“Trưởng” số 15 – 1975, Nguyễn Đức Chánh).

- Hỏi: Giải thích Luật Hướng Đạo như thế nào?
- Đáp: Trước hết phải nói rằng cụ BP là người theo Thiên Chúa giáo (Tin Lành) nên 10 điều Luật do cụ đặt ra chịu ảnh hưởng đạo đức luân lý của Kitô giáo rất sâu đậm.

Chúng ta lần lượt đề cập chi tiết.

1. Hướng Đạo sinh trọng danh dự ai cũng có thể tin lời nói của Hướng Đạo sinh.

Đây là điều luật nói đến tinh thần Danh Dự. Danh dự là một cái gì cao quý thiêng liêng của con người, là tinh thần phục vụ vô vị lợi, là nghĩ đến tha nhân, không sống bôi bác, dối trá, giả hình, không cúi mặt làm ngơ trước lẽ phải. Khi Hướng Đạo sinh nói: “thật đúng như vậy” thì ai cũng đều tin ngay là thật và có thể được hiểu như là anh đã cam kết một cách long trọng.

2. Hướng Đạo sinh trung thành với Tổ quốc, cha mẹ và người cộng sự.

Điều luật này nói lên lòng trung thành của Hướng Đạo sinh đối với tổ quốc, với quốc gia, lúc hưng thịnh cũng như lúc nguy vong. Hướng Đạo sinh không chịu để cho ai xúc phạm đến tổ quốc mình cũng như sẵn sàng đứng lên đáp lời sông núi để bảo vệ non sông chống quan xâm lăng.

Điều luật này còn giúp cho Hướng Đạo sinh ý thức việc trung tín đối với cha mẹ, với bề trên của mình, phải sống làm sao cho thuộc hạ của mình có niềm tin vào mình, không cảm thấy bị phản bội khi gặp trường hợp bất trắc... có nghĩa là phải tỏ ra chân thành, không xảo trá lừa dối, giữ được chữ tín trong công việc.

3. Hướng Đạo sinh có bổn phận giúp ích mọi người bất cứ lúc nào.

Đây là điều luật chịu ảnh hưởng Kinh thánh của Kitô giáo: “Ta không đến để được phục vụ nhưng để phục vụ”.

Hướng Đạo sinh không sống ích kỷ mà nghĩ đến tha nhân. Giúp ích người khác theo khả năng mình là một trách nhiệm quan trọng của Hướng Đạo sinh. Dĩ nhiên, Hướng Đạo sinh không quên làm bổn phận mình trước bất cứ việc gì khác. Và mỗi ngày phải gắng hết sức để làm ít nhất một việc nghĩa đối với một người nào.

“Việc thiện chính là cái mặt nổi và là kết tinh của điều luật này. Việc thiện được coi như căn bản của thiện chí và là giáo điều căn bản của mọi tôn giáo. Việc chế ngự cái “Tôi” để làm nảy nở tình thương và tinh thần phục vụ tha nhân sẽ mang lại sự thay đổi toàn diện tâm hồn của cá nhân con người: Chính lúc hiến thân là lúc gặp chính mình”.

Hướng Đạo sinh ngày càng lớn lên trong nhận thức: “Không phải là tôi đã nhận được gì nhưng là tôi đã cống hiến gì cho đời”.

4. Hướng Đạo sinh là bạn của mọi người và anh em của mọi Hướng Đạo sinh khác bất luận xứ sở, giai cấp, hoặc tín ngưỡng của đoàn sinh đó.

Điều luật thứ tư giúp cho Hướng Đạo sinh sống với ý thức Tình Thương chính đáng: con người với con người, nên xem mọi người là bạn, nói như Đức Giáo hoàng Phaolô 6 đã nói: “Tất cả đều là anh em”. Riêng đối với anh em Hướng Đạo thì lại có một tình thương thấm thiết như tình anh em ruột thịt, gặp nhau tay bắt mặt mừng một cách chân thành, chia vui sẻ buồn, sẵn sàng giúp đỡ những gì có thể làm được khi họ cần đến.

Hướng Đạo sinh không tiểu nhân mà biết đại lượng thừa nhận thực trạng của người khác và đối xử hết sức tử tế với người đó.

Chúng ta hãy nghe cụ BP nói: “Ta phải dạy cho trẻ đừng bao giờ ghen tỵ, bực tức, công kích chiến thuật cho đối phương trong một cuộc chơi. Một khi bên mình bị thua, và dù có thất vọng đến đâu cũng phải tỏ lòng thành thực khen phục bên thắng. Đó là kỷ luật tự giác và lòng vị tha. Có như vậy mới gieo rắc được mỗi thiện cảm đi khắp mọi nơi và phá tan được mỗi hiềm khích”.

5. Hướng Đạo sinh lễ độ và liêm khiết.

Người Hướng Đạo là người sống có lễ phép, lịch thiệp với tất cả mọi người, đặc biệt là đối với các cô nhi, quả phụ, phụ nữ, người già yếu bệnh tật. Một Hướng Đạo sinh ăn nói bừa bãi, cử chỉ thái độ ngỗ nghịch thì không phải một Hướng Đạo sinh đúng nghĩa.

Ngoài ra, Hướng Đạo sinh không bao giờ làm việc thiện vì tiền hay vì một ân ý gì để lợi dụng. Nếu có giữ vai trò gì trong xã hội thì không lợi dụng địa vị để hách dịch tham ô.

“Điều luật này kêu gọi đến một sự tương kính vì rằng tất cả chúng ta đều là thọ tạo khả ái của đấng tối cao, những kẻ yếu đuối và đau khổ là hiện thân của Đấng Cứu thế đang đau khổ giữa chúng ta” (Bác sĩ Nguyễn Đức Chánh).

“Cuối cùng, sự lễ độ không được xem như là một lớp sơn bên ngoài, một biểu hiệu của sự tôn kính, nhưng phải là một “Trình Tự”. (Sagesse de Jungle).

6. Hướng Đạo sinh yêu thương sinh vật.

Hướng Đạo sinh tránh gây đau đớn cho loài vật và không được giết một cách vô ích bất cứ con vật nào, vì nó là một công trình sáng tạo của Thượng đế. Ta chỉ được giết loài vật để làm thực phẩm hoặc giết loài nào có tác hại.

Đối với cây cỏ, Hướng Đạo sinh cũng tránh chặt phá một cách không duyên cớ, không làm hại những mầm non có ích.

Ta hãy nghe cụ BP nói đến mối liên hệ giữa con người với sinh vật về điều luật thứ 6 này trong chúc thư của cụ gọi Nữ Hướng Đạo: “Chúng ta cảm thấy thán phục lạ lùng khi nhìn ngắm các mầm non trên một cánh đồng cỏ xanh mướt, chúng sẽ đơm hoa để thay thế cho những đóa hoa sẽ tàn, vì mặc dầu và những hoa sẽ chết đi như con người nhưng giống hoa vẫn còn tồn tại và những cây non còn lại sẽ nẩy lộc sinh hoa để tiếp tục công việc của Tạo Hóa” ...

7. Hướng Đạo sinh vâng lời Cha Mẹ và Huynh Trưởng mà không biện bác.

Điều luật này đã gây ra thắc mắc cho những Hướng Đạo sinh lớn tuổi, cho rằng có tính cách khắt khe, có vẻ là luật lệ của quân đội, không hợp lý cho mọi trường hợp.

Thật ra, trước hết chúng ta phải ý thức rằng 10 điều Luật nguyên thủy của Hướng Đạo do cụ BP đặt ra là cho tuổi ngành Thiếu 12-18 vào

giai đoạn đầu thế kỷ 20 của xã hội Anh quốc. Thanh thiếu niên nước Anh thời đó lười biếng, ươn hèn, ỷ lại, sống không có kỷ luật, bởi đó BP muốn cho tuổi trẻ đi vào cuộc sống có nề nếp, biết tôn trọng kỷ luật tự nguyện, không phải biến trẻ trở thành con cừu nhưng “biết đặt mình một cách cương quyết trong trạng thái phục tùng và loại trừ điều xấu xa ra khỏi tâm trí” (Gasquet). Nói như thế có nghĩa là trong việc giáo dục con người là dạy cho nó sự vâng lời. Mà muốn trẻ thực hiện sự vâng lời đúng đắn thì người lớn (Huynh Trưởng, Cha Mẹ, Thầy Giáo...) phải làm cho trẻ tin vào tình thương và sự hiểu biết của Cha Mẹ, của Huynh Trưởng...

Điều luật này cũng nói lên sự thận trọng, sự suy nghĩ kỹ của người trên trước khi truyền lệnh. Bởi vì trong việc giáo dục tuổi trẻ mà có những tư tưởng sai lầm, lệch lạc, tùy thích thì thật là tai hại. Đối với lớp tuổi 18-25 (Tráng sinh) đã bắt đầu suy nghĩ trái phải ở đời, biết lập luận theo trình độ hiểu biết nên vẫn được phép viện các lý lẽ để trình bày sự không đồng ý của mình trong những vấn đề xét ra quan trọng và thời gian thi hành không khẩn cấp.

Tóm lại, Hướng Đạo sinh biết tôn trọng kỷ luật dùng đặt quan điểm cá nhân mình lên trên sự lợi ích hữu lý của tập thể. “Muốn điều khiển phải biết tập vâng lời”.

8. Hướng Đạo sinh gặp khó khăn vẫn vui tươi.

- Hướng Đạo sinh thực hành mệnh lệnh một cách vui tươi, không lúng kùn, chậm chạp.
- Hướng Đạo sinh không cần nản khi gặp khó khăn, không cãi lộn, gây ồn ào khi bức tức luôn vui tươi, bình tĩnh.
- Hướng Đạo sinh không thề nguyện bằng những lời độc địa, hoặc những lời thô tục...

Nguyên văn của điều luật này trong đề tài: “Lời Hứa và Luật Hướng Đạo” ở quyển thủ bản Huấn luyện Huy hiệu Rừng Thiếu như sau: “A scout has comage in all difficulties” có nghĩa “Hướng Đạo sinh dũng cảm trong mọi khó khăn”. Và để giải thích điều luật này, đề tài đã được đặt ra 2 câu hỏi:

- Chúng ta có thật sự đương đầu với mọi thử thách không?
- Chúng ta học hỏi được gì ở người khác về sự đau đớn và thiệt hại nặng nề?

Trong bài “Lời Hứa và Luật” của bác sĩ Nguyễn Đức Chánh đăng ở báo “Trưởng” số 15 (1974) đã viết về điều luật này: “Vui tươi khi gặp khó khăn là đem nghị lực cho những người hay thất đảm, là những Guy Delarigaudre: “Thực thi đức bác ái của nụ cười” là “tìm kiếm và khai phá cái khía cạnh đẹp đẽ của sự vật để cho mình khỏi trầm trệ”.

9. Hướng Đạo sinh tận tiện của mình và của người.

Hướng Đạo sinh không phung phí tiền bạc của mình và của kẻ khác. Trong quyển thủ bản Huấn luyện Huy hiệu Rừng Thiểu thì viết: “Cẩn thận về của cải” (His careful of possessions and property). Tận tiện ở đây có nghĩa là biết tiết kiệm để phòng khi túng thiếu và để tránh khỏi trở thành một gánh nặng cho người khác, để có thể giúp đỡ tha nhân hoặc đóng góp vào những công việc có ích lợi chung.

Một điều đáng chú ý là biết tiết kiệm chứ không phải là hà tiện, không phải sống bủn xỉn, ích kỷ.

Phải hiểu giá trị của cái, tài sản đến một mức độ nào chứ không phải một giá trị tuyệt đối...

Đối với của cải của kẻ khác, Hướng Đạo sinh phải biết tôn trọng, đó là lẽ công bằng, chớ có của mình thì bo bo mà của người thì xài phí, phá phách thì rõ thật không phải là con người đúng nghĩa.

10. Hướng Đạo sinh trong sạch từ tư tưởng, lời nói đến việc làm.

Hướng Đạo sinh không nói, không nghĩ, không làm những điều nhơ nhớp, không để ai lôi cuốn mình vào con đường tội lỗi xấu xa làm hoen ố hư hỏng cuộc đời.

Hướng Đạo sinh là người cường tráng thể lực và có tâm hồn trong sạch (một linh hồn lạnh mạnh trong một thể xác tráng kiện).

Trong bài “Lời Hứa và Luật”, bác sĩ Nguyễn Đức Chánh đứng trên quan điểm của một bác sĩ công giáo đã viết như sau:

“Điều này thoáng nhìn qua thì cho rằng chỉ liên hệ đến lương tâm cá nhân, nhưng thật ra cũng bắt nguồn từ lẽ công bình của xã hội. Trong tội lỗi dân ô, có một sự lỗi lầm cá nhân, sự thiếu tiết độ và sự thiếu sót phẩm hạnh của chúng ta. Nhưng bất cứ lỗi lầm nào có phương hại và làm hủy hoại sự sống huyền nhiệm đều là vi phạm đến trật tự của thế giới. Cũng nên nhấn mạnh rằng trong trường hợp đôi bạn điều đó còn vi phạm đến sự công bình của tha nhân nữa” (báo “Trường” số 15).

Nói được, điều luật thứ 10 là một điều khó “giữ” nhất. Đối với Hướng Đạo sinh nói chung thì cố gắng phấn đấu để sống có phẩm hạnh, riêng đối với Hướng Đạo sinh Công giáo thì còn nhờ vào các phép bí tích như: bí tích hòa giải (phép giải tội), bí tích thánh thể... để vượt lên cuộc sống “tâm thường của con người”.

Tóm lại, 10 điều Luật nguyên thủy của Hướng Đạo sinh qui vào 3 đức hạnh căn bản:

- Sự thẳng thắn
- Sự tận tâm
- Sự thanh sạch

“Luật Hướng Đạo đề nghị một chương trình cho đời sống cá nhân: Đó là sự cải thiện, sự định hướng cho chính mình” (M.D. Forestier trong *La Loi scouté dans notre vie d’humme*).

- Hỏi: Lời Hứa Hướng Đạo có giá trị thế nào?
- Đáp: Lời Hứa Hướng Đạo là đường lối sống của một Hướng Đạo sinh đối với tôn giáo, với quốc gia, với tha nhân trên tinh thần phục vụ, với chính bản thân để rèn luyện tính khí hầu trở thành con người tốt.

Muốn trở thành hội viên của phong trào điều kiện tiên quyết là chấp nhận Lời Hứa Hướng Đạo. Và đây là một sự tự nguyện không ai bị bắt buộc. Hướng Đạo sẵn sàng giúp đỡ cho ai muốn tìm hiểu phong trào để đến với phong trào.

“Thái độ của người trưởng thành đối với Lời Hứa là:

1. Chấp nhận Lời Hứa.
2. Hiểu Lời Hứa một cách sâu sắc.
3. Chuyển dịch Lời Hứa thành những điều khoản thích hợp với từng lứa tuổi và sự phát triển của mỗi cá nhân trẻ.
4. Xem Lời Hứa như là một tiếng kêu mời thực hiện, sáng tạo và duy trì những sinh hoạt của các hội viên Hướng Đạo, làm sao cho Lời Hứa có hiệu quả.

Có hai vấn đề mà mỗi người chúng ta cần phải tự ý đặt ra:

- a. Tại sao chúng ta gia nhập Hướng Đạo và tại sao chúng ta cảm thấy những giá trị đạo đức hình thành trong Luật và Lời Hứa Hướng Đạo ngày nay vẫn còn thích hợp?
- b. Chúng ta có sử dụng tốt những cơ hội đến đúng lúc để giúp trẻ, trong trách nhiệm của chúng ta, nhằm thực hiện những mối liên hệ nằm trong các nguyên tắc ấy?

(Trích Thủ bản HL Huy hiệu Rừng Thiều)

- Hỏi: Cái gì làm cho Luật và Lời Hứa có ảnh hưởng đến đời sống của ta?
- Đáp: Đó là câu hỏi được đặt ra trong thủ bản HL Huy hiệu Rừng Thiều. Và đã được trả lời bằng một số câu hỏi trở lại:

+ Là lòng tin?

+ Là bổn phận với đoàn thể riêng của mỗi người?

+ Là lòng yêu trẻ?

+ Là tình bằng hữu?

- Hẳn là không vì tiền bạc.

Chúng ta hãy suy nghĩ rồi xem thủ Luật và Lời Hứa Hướng Đạo có ảnh hưởng gì trong sự tiếp cận đời sống thực tế hằng ngày đối với chúng ta không.

Kết luận về đề tài: “Lời Hứa và Luật”, thủ bản Huấn luyện Huy hiệu Rừng Thiều đã ghi chú:

- a. “Hương Đạo sinh là người trung thành”. Lòng trung thành mà không xác định rõ đối tượng thì đó là loại trung thành không cần thiết. Trung thành với người không sai lầm là thứ trung thành chính đáng.
 - b. Luật tối hậu của Hương Đạo là: “Hương Đạo sinh tự trọng và tôn trọng người khác”. Kính trọng ở đây chính là lòng trung thành.
- Hỏi: Luật và Lời Hứa Hương Đạo quan trọng với Hương Đạo sinh như thế nào?
 - Đáp: Lời Hứa và Luật Hương Đạo là sức sống lành mạnh, hữu ích của Hương Đạo sinh. Tất cả những sinh hoạt của Hương Đạo là sự hỗ trợ đắc lực cho Hương Đạo sinh sống theo Lời Hứa và Luật. Nếu Hương Đạo sinh chú trọng đến kỹ thuật chuyên môn... như là cứu cánh của phong trào Hương Đạo thì thật là một sai lầm không những đáng tiếc mà còn là một sự tai hại cho giới trẻ.

Bởi đó, Quyết nghị số 15 của Hội nghị Lisbon Bồ Đào Nha 1961 đã xác định về Luật và Lời Hứa như sau:

“Một lần nữa Hội nghị ước mong mọi người ý thức vấn đề tối quan hệ này là làm thế nào cho mỗi trẻ em trong trình độ và khả năng hiểu biết của nó, thấu đáo được ý nghĩa xác thực của Luật và Lời Hứa cũng như hiệu quả của lời em cam kết”.

- Hỏi: Để cho trẻ chấp nhận và sống theo Luật, Lời Hứa, Trưởng cần có những phương pháp nào?
- Đáp: Trước hết, Trưởng phải làm gương. Cụ BP không ngại nhắc luôn rằng: “Để thành Hương Đạo sinh nghĩa là sống theo Luật Hương Đạo thì cần phải có Trưởng là hiện thân sống động của Luật và Lời Hứa”.

Không có sự dạy dỗ nào hay bằng chính gương sáng: “Nếu Trưởng mà thi hành một cách đứng đắn qua hành vi mình thì rồi ra Thiếu sinh sẽ bắt chước” (Le Guide, trang 35).

Tiếp đến là dùng “giờ tinh thần” để các em cầu nguyện tự phát. Vài phút trong các buổi họp đoàn, nhiều hơn trong các trại và nên tổ chức thường xuyên một tháng hoặc hai tháng một lần với thời gian đầy đủ hơn: 1, 2 tiếng đồng hồ. Dĩ nhiên “lễ tinh thần này không có nghĩa là thay thế hẳn những lễ tôn giáo chính thức”.

Rồi đưa trẻ vào thiên nhiên. Chúng ta biết rằng trẻ không thích ngồi hàng giờ trong phòng để nghe giảng dạy. Chúng thích sống cuộc sống ngoài trời. Do đó, chúng ta đưa trẻ vào thiên nhiên là làm cho trẻ cảm thấy gần gũi hơn với đấng Tạo Hóa.

Một điều khác là tập cho trẻ làm việc thiên, khuynh hướng tự nhiên của trẻ là điều thiện... Phải huấn luyện cho trẻ biết tinh thần bác ái để biết giúp ích. Trẻ không thể giúp đỡ kẻ khác khi chưa được huấn luyện để làm việc đó: “Ta không thể làm việc cho kẻ khác bằng ý muốn không thôi”.

Cuối cùng, phải tìm cách “giữ trẻ lại trong phong trào”, tiếp tục giúp cho trẻ đến tuổi 25 có những lý tưởng tốt đẹp để tuổi trẻ khởi bở ngõ trên hai ngã đường Thiện Ác. (Theo bác sĩ Nguyễn Đức Chánh trong bài Lời Hứa và Luật).

- Hỏi: Xem ra trong phong trào Hướng Đạo có những Hướng Đạo sinh kể cả một số Trưởng coi nhẹ Lời Hứa và Luật, không coi đó là một hoạt động như các hoạt động Hướng Đạo khác.
- Đáp: Đúng. Có những Hướng Đạo sinh kể cả Trưởng quên đi phần cốt lõi của phong trào là cố gắng hết sức để thực hiện Lời Hứa và Luật một cách thành tâm, áp dụng theo mức hiểu biết, kinh nghiệm và tuổi tác của Hướng Đạo sinh. Phải hiểu rằng Lời Hứa và Luật là động lực khuyến khích các Hướng Đạo sinh ý thức hành động.

Cụ BP, người sáng lập ra phong trào Hướng Đạo, đã tha thiết gọi đến các nam Hướng Đạo sinh trong chúc thư cuối cùng của Cụ:

“Hãy thủy chung với Lời Hứa của anh ngay khi anh đã là người trưởng thành, cầu xin Thượng Đế phù trì cho các anh”.

CÂU CHUYỆN VII

TÌNH HUYNH ĐỆ HƯỚNG ĐẠO

- Hỏi: Bạn nghĩ sao về điều Luật thứ 4 trong Luật Hướng Đạo?
- Đáp: Đó là một điều Luật đã bảo tồn được “tình thương” chân tình không những giữa Hướng Đạo sinh và Hướng Đạo sinh mà giữa con người với con người: “Hướng Đạo sinh là bạn của mọi người và anh em của mọi Hướng Đạo sinh khác bất luận xứ sở, giai cấp hoặc tín ngưỡng của đoàn sinh đó”. Nhờ vậy, phong trào tồn tại đến hôm nay, gần một thế kỷ rồi mà không cần cỗi, vẫn phát triển nhiều mặt hữu ích cho giới trẻ.

Để suy nghĩ kỹ về điểm: “Hướng Đạo sinh là anh em của mọi người Hướng Đạo” (A scout is a brother to all scouts), chúng ta hãy dùng những câu hỏi được nêu ra về điều Luật trong thủ bản Huấn luyện Huy hiệu Rừng Thiếu như sau:

Khi gặp dịp, chúng ta có muốn tiếp xúc với những người Hướng Đạo khác không? Những cơ hội thuận tiện nào có thể chia sẻ tình cảm Hướng Đạo trong đời sống riêng của chúng ta? Thế nào là tình thân hữu của chúng ta đối với các Hướng Đạo sinh khác? Chúng ta có bao nhiêu kẻ thù? Thế nào là tình thân hữu của chúng ta đối với các Hướng Đạo sinh khác khi ở nước ngoài? “Kết giao” có làm phiền chúng ta không?

Chúng ta bình tâm trả lời những câu hỏi được đặt ra như trên để rồi chúng ta đánh giá mức lượng tình huynh đệ của chúng ta... Phải chăng có những đơn vị từ Đoàn, Liên đoàn đến Đạo có khi còn trên nữa đã không thực hiện điều Luật thứ 4 một cách chân tình nên đã tạo bầu khí nặng nề, thiếu tình thân thương.

- Hỏi: Cho biết phong trào Hướng Đạo đã giáo dục trẻ thế nào về tình huynh đệ Hướng Đạo?
- Đáp: Chắc chúng ta còn nhớ trong lễ Tuyên hứa, khi gắn huy hiệu Hướng Đạo cho tân sinh, đoàn trưởng nói: “Kể từ nay,

chúng em chính thức gia nhập Hướng Đạo, một phong trào rộng lớn trên bốn bề năm châu”. Em Hướng Đạo sinh đó không chỉ là anh em trong một đơn vị nào đó hay trong một đạo nào đó nhưng em trở thành anh em với tất cả Hướng Đạo sinh khác của cả phong trào rộng lớn trong hoàn cầu.

Và từ đó, em được quyền bắt tay trái, tay trái ở phía quả tim, biểu hiệu tình thương, tay trong tay nói lên tình huynh đệ thắm thiết sâu đậm. Em được chào lối chào Hướng Đạo nhắc nhở em luôn cố gắng thực hiện ba Lời Hứa em đã hứa. Rồi ngang cái hoa huệ, huy hiệu chung của Hướng Đạo thế giới cũng nói cho em hiểu tình huynh đệ đại đồng.

Hoạt Báo (Lm. Nguyễn Thọ làng CCT) khi viết về “Tình huynh đệ trong Hướng Đạo” (Mỗi dây số 47 tháng 3 và 4 năm 1967) đã dùng lược đồ XIII, 35 của Công đồng Vatican II để chứng minh sự thực hiện tình huynh đệ: “Tất cả những gì con người làm ra để đem lại công bằng hơn, một tình huynh đệ bao la hơn, một tổ chức nhân loại hơn về những nhu cầu xã hội phải vượt thắng những tiến bộ kỹ thuật”. Bạn chớ dại dột đem so sánh những chuyên môn kỹ thuật với những gì diễn tả và nuôi sống tình huynh đệ. Xã hội loài người tìm được chóp đỉnh của mình không phải trong những tiến bộ đó (tăng gia các mối liên lạc giữa người và người: chóp bóng, vô tuyến truyền thanh, vô tuyến truyền hình, báo chí...) nhưng cách sâu xa hơn trong cộng đồng các bản vị (Liên đoàn XIII, 23).

Trong “Bước đường đầu” của trưởng Đỗ Văn Ninh, xuất bản 1966 trang 23, đã giúp cho các em muốn nhập đại gia đình hiểu thế nào là tình huynh đệ: “Hướng Đạo sinh không bao giờ là kẻ tiểu nhân, là khinh rẻ người nghèo hơn mình hay căm ghét những ai khá hơn mình”.

- Hỏi: Trưởng Hướng Đạo làm thế nào để thực hiện mới tình huynh đệ trong Hướng Đạo?
- Đáp: Trưởng Hướng Đạo phải tự mình tìm cách để “trông xa nhìn rộng”, thái độ hẹp hòi với “cái tôi” của mình lớn quá thì khó thể hiện tình huynh đệ chân thành. Phải chú ý rằng các Hướng Đạo sinh sẽ noi gương Trưởng mà hành động.

“Việc thể hiện tình huynh đệ Hướng Đạo sẽ được phải triển tốt đẹp nhất qua việc lần lần nói rộng phạm vi của lòng trung hậu và sự hiểu biết của mình.

“Như vậy có nghĩa là các ngành phải làm tròn bổn phận của mình đối với Liên đoàn, Liên đoàn làm tròn bổn phận đối với Đạo, Đạo đối với Châu, Châu đối với Hội, Hội quốc gia đối với Văn phòng thế giới Hướng Đạo. Đây là một trật tự cần thiết mà chỉ bỏ qua một cấp bậc thôi cũng đủ làm tổn thương, làm hỏng tâm ảnh hưởng của vấn đề.

Do đó “Trông xa Nhìn rộng” trước hết là một thái độ và thứ đến là một hành động”.

(Trích Sổ tay HL khóa Dự bị Liên đoàn trưởng).

- Hỏi: Cho biết một hoạt động trong Hướng Đạo để gây tình huynh đệ?
- Đáp: Chẳng hạn như dự án “Kết Huynh” tức là trao đổi thư từ với Hướng Đạo sinh khác ở trong và ngoài nước. Nhờ đó, chúng ta có thể trao đổi sách báo, phim ảnh Hướng Đạo, trao đổi kinh nghiệm hoạt động... Thật là một hoạt động có giá trị.

Ngoài ra, sự “trao đổi thăm viếng” các đơn vị bạn, nếu được là các đơn vị nước ngoài thì thật là hữu ích cho việc xây dựng tình huynh đệ Hướng Đạo.

- Hỏi: Làm sao để giữ được tình huynh đệ giữa cá nhân với cá nhân?
- Đáp: “Hướng Đạo sinh thừa nhận thực trạng của người khác và đối xử hết sức tử tế với người đó” (Bước đường đầu, 1966, trang 24). Nếu một Hướng Đạo sinh, một Trưởng bắt một Hướng Đạo sinh, một Trưởng khác là mình, mọi hành động phải giống như mình thì khó có tình huynh đệ giữa cá nhân với cá nhân. Và còn tùy theo hoàn cảnh nữa... (Nếu một Toán Tráng ở Hoa Kỳ bắt buộc phải từ 8-10 người thì có phần khó khăn vì chiếc xe hơi của họ chỉ có 4 và 5 chỗ cho 5 tráng sinh cùng đi sinh hoạt chung)...

Khi hoàn cảnh không cho phép mà mình cứ đòi hỏi mọi nghi thức phải đầy đủ, phải rành rọt thì rõ ràng chúng ta đã vi phạm “điều luật thứ 11” vì tình anh em sẽ sút mẻ.

Thực hiện được lời Chúa kêu gọi: “Tất cả những gì người làm được cho một người nhỏ bé nhất của anh em ta, là người làm cho chính ta vậy” (Mt 25/40). Tìm cách làm cho một người thích vào phong trào hiểu biết sâu sắc về mục đích phương pháp của phong trào, Luật và Lời Hứa để người ấy tự nguyện gia nhập là đã tạo thân tình huynh đệ cho một người, đặt nặng vấn đề chi tiết trong khi hoàn cảnh không cho phép là ta đã xa rời nguyên tắc “Kết Huynh”. Hình thức chỉ tăng thêm phần ý nghĩa kể cả sự long trọng bên ngoài khi có thể thực hiện được...

Trong “Rovering to success” (Đường thành công) giải thích điều Luật thứ 4 như sau: “Là Tráng sinh, anh nhận thức rằng người khác và anh đều con một vị Cha chung và không nên lấy sự khác ý kiến, khác giai cấp, khác tôn giáo hay khác xứ sở làm cách biệt. Anh gạt bỏ thành kiến và tìm những điều tốt ở nơi họ. Kẻ ngu ngốc nào cũng có thể thấy khuyết điểm của họ. Nếu anh thực hiện được tình thương đó đối với người các xứ, nếu anh thực hiện được hòa bình và thiện chí giữa các nước, thế giới sẽ thành thiên đàng “Tứ hải giai huynh đệ”. (Đường thành công, bản dịch Việt ngữ trang 290).

- Hỏi: Để bảo tồn và phát triển tình huynh đệ, phong trào Hướng Đạo ngoài sinh hoạt thường xuyên ở đơn vị, còn có tổ chức gì nữa không?
- Đáp: Có những họp bạn Đạo, Châu, toàn quốc, họp bạn thế giới, đó là những dịp làm cho tình anh em trong đại gia đình trở thành thấm thiết...

Ngoài ra, Hướng Đạo còn tìm cách phục vụ tha nhân, giúp cho Hướng Đạo xóa bỏ tính vị kỷ bằng cách tập thói quen làm việc nghĩa. Trong quyển “Đường thành công” (Rovering to success) cụ BP khi nói đến tình thương đã viết như sau: “Ở Ấn Độ, người ta thường thấy một nhà tu khổ hạnh, do sự phát nguyện, giơ một cánh tay lên trời mà không bao giờ dùng đến. Cánh tay khô lằn và chết. Tình thương trong mỗi

người cũng khô dần và chết như vậy nếu ta không dùng đến; trái lại, nếu được dùng đến, nó nảy nở, mỗi ngày mỗi mạnh và làm cho trẻ vui vẻ thêm lên” ...

(Bản dịch *Rovering to success*, trang 257)

Hướng Đạo sinh chỉ ngồi nói tình thương mà không thể hiện, chỉ lý lẽ bắt bẻ nhau mà không cần phân biệt phải trái, thiếu nhận thức về thực trạng hoàn cảnh, thiếu lòng quảng đại bao dung thì khó bảo tồn và phát triển được tình huynh đệ.

Năm 1933, họp bạn ở Godolli trong nước Hungari. Lần này, biểu tượng là con Nai Trắng, thông điệp của cụ BP như sau: “Anh em có thể coi con Nai Trắng là tinh thần Hướng Đạo thuần túy nhảy vọt xa và cao, liên tục dẫn dắt anh em nhảy cao và xa để vượt mọi khó khăn và đến với những cuộc phiêu lưu mới trong lúc anh em hoạt động để theo đuổi những chủ đích cao thượng của phong trào Hướng Đạo, những chủ đích tạo hạnh phúc cho anh em. Những chủ đích đó là: bôn phận đối với Thượng Đế, đối với quốc gia mình và đối với đồng loại do sự thực hành Luật Hướng Đạo. Theo đường hướng đó, mỗi người trong anh em sẽ đưa thiên quốc xuống thế gian và tạo dựng kỷ nguyên của Hòa Bình và Thiện Chí.

“Bởi vậy, trước khi từ biệt, hỏi anh em Hướng Đạo, tôi đặt câu hỏi cho anh em: Anh em có cố gắng hết sức để kết bạn với tha nhân và để kiến tạo Hòa Bình trên thế giới không?”

Xin dùng lời kêu gọi trên của cụ BP để kết thúc câu chuyện này. Bạn có thâm định cho đúng mức tầm quan trọng của phong trào trong việc giáo dục tình huynh đệ chưa?

CÂU CHUYỆN VIII

GIÁO DỤC VỀ DỤC TÍNH

- Hỏi: Phong trào Hướng Đạo có nghĩ đến vấn đề “phái tính”, nói cách khác là vấn đề “giáo dục giới tính” không?
- Đáp: Ngày nay, chúng ta được biết trên sách báo, trong các cuộc hội thảo, kể cả tôn giáo nói nhiều về việc giáo dục giới tính. Thật ra, Baden Powell, vị sáng lập phong trào Hướng Đạo, phải nói rằng là người đi tiên phong trong vấn đề này. Đọc “Hướng Đạo cho trẻ” (Scouting for boys) và “Đường thành công” (Rovering to success) chúng ta thấy BP đã đặt vấn đề. Dĩ nhiên, hoàn cảnh xã hội, tâm lý tuổi của giới trẻ thời BP khác hôm nay, quan niệm giáo dục giờ đây đã thay đổi khá nhiều, nhưng vấn đề được đặt ra là phong trào Hướng Đạo chú trọng việc giúp đỡ cho đoàn sinh tùy theo lứa tuổi hiểu vấn đề để sống lành mạnh.
- Hỏi: Như vậy, phong trào Hướng Đạo ngày nay phải làm gì để việc giáo dục về dục tính trong phong trào đạt được kết quả tốt đẹp mà tránh được những hậu quả tai hại?
- Đáp: Trước hết, phải xác nhận rằng có những “Trưởng Hướng Đạo thường chỉ lưu ý đến việc thực hiện “Chơi Hướng Đạo” mà thôi và không dám coi mình là một nhà giáo dục chuyên nghiệp” (Sổ tay huấn luyện khóa DB Liên đoàn trưởng, trang 62).

Bởi đó, vấn đề không được chú trọng, hoặc vì thời gian của Trưởng có giới hạn hoặc vì khả năng của Trưởng không nắm bắt được vấn đề...

Việc giáo dục về dục tính là một vấn đề quan trọng cần cẩn thận và tế nhị, làm sao có sự tương quan giữa Trưởng với phụ huynh, thầy giáo và giới chức tôn giáo. Đời sống gương mẫu của Trưởng có ảnh hưởng lớn đến đoàn sinh.

Đối với lớp tuổi Ấu, Thiếu, muốn giảng dạy về vấn đề dục tính, luôn luôn nên có sự thỏa thuận của phụ huynh.

- Hỏi: Đối với lớp tuổi Ấu (7 tuổi – 11 tuổi), Trường giúp cho trẻ cách nào để sống lành mạnh?
- Đáp: Điều trước hết là phải ý thức rằng trẻ – lớp tuổi này – có tính tò mò tự nhiên và nhu cầu hiểu biết sơ đẳng cho nên phải giúp cho trẻ biết nói năng đúng đắn, tránh nói những lời thô tục, kiểm soát việc đọc sách báo, việc xem phim ảnh của các em. Người lớn tránh những cử chỉ âu yếm của người khác phải trước mặt các em, hoặc ăn nói thô bỉ tục tằn để các em phải chịu ảnh hưởng.

Trường cũng không nên tránh né hoặc la rầy các em vì những câu hỏi tò mò có tính cách dục tính của các em. Phải tìm cách giúp cho chúng tìm hiểu một cách đúng đắn, không thể để mặc kệ chúng. Hiệu quả sẽ đến với trẻ khi chúng tự tìm hiểu, chúng sẽ học được những từ ngữ rất tai hại và đáng phàn nàn. Nếu những câu hỏi của chúng chưa được giải đáp thỏa đáng thì liên hệ với phụ huynh để bậc làm cha mẹ giải đáp thêm cho chúng.

- Hỏi: Đối với lớp tuổi Thiếu (12 tuổi – 16 tuổi) thì sao?
- Đáp: Lớp tuổi này là lớp tuổi dậy thì... Lớp tuổi có nhiều biến đổi trong con người về tâm lý, về cơ thể. Chúng, hầu như, đều biết được những sự thật về sinh dục một cách không công khai. Chúng ta không thể đem dọa chúng về những ảnh hưởng luân lý và sinh lý do những thói xấu tà dục của chúng, chẳng hạn thói xấu thủ dâm vì như thế chúng ta sẽ gây nhiều tai hại cho trẻ.

Trước hết, chúng ta phải giúp cho chúng sinh hoạt lành mạnh vui tươi, dùng thiên nhiên làm trường học, cho chúng tìm được cuộc sống lý thú hữu ích trong trời đất, hãy “thắt chặt các nút lỏng lại”, hãy gạt bỏ sự lo lắng về vấn đề mặc cảm bệnh hoạn do những thói quen xấu nơi trẻ... Chúng ta có thể dùng những bài thuyết trình về giáo dục giới

tính, phim ảnh sẵn có của tôn giáo hay các đoàn thể giáo dục mà giải thích.

Nên nhớ kỹ một điều nữa: tác phong của Trường, đời sống của Trường là một bài học thiết thực cho trẻ sống noi theo.

- Hỏi: Đối với ngành Kha, lớp tuổi 16 – 18 thì làm thế nào giúp cho giới trẻ này khỏi sa đà vì tình dục?
- Đáp: Điều cần biết là năm 1946, phong trào Hướng Đạo nhận thấy tâm sinh lý của lớp tuổi 16 – 18 không còn thích hợp trong sinh hoạt của ngành Thiếu nữa, nên mới thành lập ra ngành Kha.

Đây là lớp tuổi muốn thoát khỏi uy quyền gia đình, không muốn bị ràng buộc với người lớn, với luật lệ mà họ cho rằng bị áp đặt. Bản năng sinh lý kích thích tâm hồn và thân xác trẻ làm cho trẻ rạo rục. Lớp tuổi này xem ra bất thường, hay thay đổi, đầy mâu thuẫn... đây là giai đoạn khó khăn nhất cho cuộc đời tuổi trẻ, biết bao nhiêu cuộc đời hư hỏng ở cái lớp tuổi này.

Như chúng ta đã hiểu tâm sinh lý của lớp tuổi kha bị xáo trộn một cách khủng khiếp, mất quân bình, trong khi đó nhà trường lại tránh né, gia đình có xu hướng tạm thời không đã động tới “giáo dục về dục tính”, tôn giáo ít có ảnh hưởng với lớp tuổi này, chúng xa rời giáo hội nếu không muốn nói là chúng có thái độ vô thần; bởi đó “Trường Hướng Đạo chẳng những phải ý thức đầy thiện cảm đối với những sự phát triển này của tuổi Kha sinh (phải hiểu rằng đó là một quy luật tự nhiên), mà còn phải tự mình thích nghi được với những sự phát triển đó một cách tốt đẹp, càng nhiều càng hay. Trường Hướng Đạo cũng chớ nên có cảm tưởng rằng chỉ có mình là cần thiết để khuyên răn, mà phải tự mình biết chắc rằng những lời khuyên răn khác cũng đã có sẵn”.

Nhưng coi chừng, người mù phải dẫn dắt người mù thì sẽ lẫn cù xuống hố cả hai... Đã có những Kha đoàn có lỗi sống hỗn loạn bởi vì Trường thiếu khả năng hiểu biết về vấn đề đã áp dụng phương pháp lệch lạc khiến cho Kha sinh không những chẳng ổn định được tâm

sinh lý của giai đoạn tuổi mà còn có môi trường để buông trôi cuộc sống...

Trưởng biết tâm tình với các em để hướng các em đi đúng vào cuộc sống tình cảm nhưng không thể nhượng bộ những hành động xấu, lấy cớ cho rằng lớp tuổi này cần dễ dãi cảm thông để chúng tự giác. Chúng ta không cần trọng thời chỉ gọi những tò mò hèn kém cho chúng mà thôi.

Một điều đáng chú ý: “Không bao giờ nói chung cho cả đám trẻ về sinh lý mà chỉ nên nói với từng trẻ nếu được phụ huynh thỏa thuận”.

Một vấn đề cũng cần được đặt ra là sự giao dịch trai gái. Ngày nay, thanh niên trưởng thành sớm hơn cách đây vài chục năm, do đó, vào tuổi Kha nhiều em đã bắt đầu nghĩ tới bạn gái. Bởi vậy, phong trào cần tạo ra “những giao dịch tự nhiên và lành mạnh bằng cách thỉnh thoảng tổ chức các sinh hoạt có sự tham gia của bạn gái Kha sinh. Sinh hoạt đó có thể là một tiệc trà thân hữu hoặc một hoạt động có tính cách phục vụ cộng đồng hoặc một hoạt động thuần túy Hướng Đạo như đi thám du chẳng hạn. Việc hợp tác với các nữ Hướng Đạo trong việc thực thi dự án chung các hoạt động xã hội” v.v... Để những cuộc giao dịch tiếp được hữu ích thì Trưởng cần giúp cho các em ý thức đầy đủ về điều Luật thứ 5 của Hướng Đạo là Hướng Đạo sinh lễ độ.

- Hỏi: Sau cùng, đối với ngành Tráng, lớp tuổi 15 – 25, thì phong trào giúp họ trong vấn đề giới tính như thế nào?
- Đáp: Lớp tuổi này không cần mơ hồ hoặc chỉ để ý tới những cái ước ao kỳ lạ của trẻ con nữa nhưng là lớp tuổi đặt ra vấn đề hạnh phúc giữa bao cạm bẫy xã hội. Tuổi Tráng học và hành hai vấn đề: Cuộc đời và Phục vụ. Tráng sinh đi vào đời phải là người biết yêu, người chồng, người công dân tốt. Sinh hoạt của Tráng đoàn luôn là thiết thực và có liên hệ tới đời sống của họ. Bởi vậy, “Tráng đoàn phải tạo cơ hội và tổ chức các sinh hoạt để cho Tráng sinh có dịp được thảo luận thành thật về những vấn đề cá nhân cũng như luân lý xã hội, ngõ hầu phong phú hóa lý tưởng và thực hiện được các húng thú

của mình” (Trích sổ tay huấn luyện khóa Dự bị Liên đoàn trưởng).

Chúng ta cứ mỗi tháng một lần mời bác sĩ, luật gia, nhà xã hội học, các vị tu hành nổi tiếng đến giúp nói chuyện với Tráng đoàn một hai tiếng đồng hồ rồi chúng ta thảo luận đề tài được nghe. Chúng ta có thể đem nhau đi xem một truyện phim, một vở kịch hay có liên quan đến vấn đề, hoặc chia nhau đọc những tác phẩm hữu ích cho cuộc sống ở đời, rồi nói lại cho nhau nghe những nhận định của mình về tư tưởng của tác giả.

“Tráng trưởng phải cổ võ cho các buổi hội thảo và coi những sinh hoạt có sự tham gia của hai giới Nam Nữ là thành phần tất nhiên của đời sống Tráng đoàn” (Trích sổ tay huấn luyện khóa Dự bị Liên đoàn trưởng).

Đối với Tráng sinh, một quyển sách gọi là sách gối đầu giường tráng sinh cần được đọc kỹ và suy nghĩ để sống, trong đó BP đã dành để một chương nói về hiểm họa đối với thanh niên: “Phụ Nữ” có liên quan đến vấn đề giáo dục giới tính.

Tóm lại, phong trào Hướng Đạo không né tránh vấn đề giáo dục về dục tính nhưng đòi hỏi, có sự hiểu biết đúng đắn để giáo dục đúng đắn.

CÂU CHUYỆN 9

ĐẠO VÀ ĐẠO TRƯỞNG

- Hỏi: Đạo là gì?
- Đáp: Là một đơn vị gồm có nhiều Liên đoàn, ít nhất là hai Liên đoàn ở trong một quận, một thị xã, một tỉnh. Tùy theo số Liên đoàn sinh hoạt mà địa phương đó có thể có một hoặc nhiều Đạo. Chẳng hạn ở thành phố Đà Nẵng có hai đạo: Đạo An Hải, Đạo Bắc Đẩu.
- Hỏi: Vai trò của Đạo?
- Đáp: Như chúng ta đã biết phong trào Hướng Đạo là “một toàn bộ rộng lớn sắp xếp trật tự. Không có trật tự này, chắc sẽ không có phong trào và cuộc chơi Hướng Đạo mà trong đó biết bao trẻ thấy con đường của họ sẽ mờ dần, cản cạn và biến hủy đi (Gởi anh Đạo trưởng của Isard). Như thế, Đạo là một bộ phận hệ trọng của trật tự. Đạo không những chỉ là đơn vị hành chánh mà còn là nơi quy tụ số anh chị em tự nguyện sống theo lý tưởng phong trào, giúp nhau sống trong tình thân thương huynh đệ và giúp nhau thực hiện trách nhiệm đối với phong trào.
- Hỏi: Đạo trưởng là ai?
- Đáp: Là người chịu trách nhiệm lãnh đạo phong trào tại địa phương cùng với sự cộng tác chân tình của Hội đồng Đạo.
- Hỏi: Hội đồng Đạo gồm những ai?
- Đáp: Ngoài Đạo trưởng ra, có Phó Đạo trưởng, thư ký, thủ quỹ, các ủy viên ngành, các Liên đoàn trưởng.

Hội đồng Đạo có trách nhiệm giúp Đạo trưởng lãnh đạo phong trào có hiệu quả và không sai lệch đường lối của phong trào. Ngoài những kỳ họp bất thường, thì có những buổi họp thường kỳ tối đa ba tháng một

lần để kiểm điểm công việc rút ưu khuyết điểm và đề ra chương trình mới.

- Hỏi: Vai trò và trách nhiệm của Đạo trưởng?
- Đáp: Đạo trưởng là người đại diện cho phong trào, là nòng cốt của phong trào và phản ánh đời sống của phong trào, là người anh cả lúc nào cũng sẵn sàng chung sống với đời sống của Đạo và phụ trách việc đào luyện cho toàn thể. Anh là người cho các Huynh Trưởng khác trồng cây và anh cũng là phong trào nữa. Anh hoàn toàn thuộc về họ. Bởi vì, phong trào là một phương pháp, nhưng cũng là một môi trường huynh đệ và một lối sống (Theo Isard). Do đó, Đạo trưởng phải yểm trợ các Huynh Trưởng.

Nói đến yểm trợ tức là nói đến tinh thần trách nhiệm, nói đến việc đào luyện. Yểm trợ không phải chỉ bằng sách vở, luật lệ mà bằng một con người, người Trưởng của các Trưởng gần cận và thân mật.

Vậy trước hết, Đạo trưởng có phong cách của BP, sống có lý tưởng rõ ràng và lý tưởng được thực hiện một cách thực tế, nếu không anh sẽ làm méo mó tất cả, Huynh Trưởng của Đạo anh không có gì thêm mới mẻ, đoàn sinh buồn nản, tánh khí giảm sút, con đường tươi sáng của BP lu mờ dần...

Tiếp đến, mặc dầu Đạo trưởng có khi không phải là người ở trong Ban huấn luyện quốc gia hay địa phương nhưng có bốn phận đào tạo Huynh Trưởng.

1. Huấn luyện về hiểu biết phong trào, đạo đức của người Trưởng.

Có những buổi sinh hoạt Huynh Trưởng trong Đạo để trao đổi kiến thức về sự hiểu biết phong trào như nguyên lý, phương pháp, lịch sử, tâm lý các lứa tuổi, tác phong lãnh đạo, thông tin các sinh hoạt của Hội, của phong trào thế giới...

Phải nói rằng có những Trưởng chỉ chú trọng đến kỹ thuật chuyên môn mà không đào sâu mục đích giáo dục của BP qua nguyên lý, qua cốt lõi của phong trào là Luật và Lời Hứa.

2. Huấn luyện kỹ thuật.

Phong trào Hướng Đạo không chỉ lý thuyết suông mà để đạt đến mục đích cuối cùng việc giáo dục tuổi trẻ trở thành con người tốt, xứng đáng con người, thì phải có phương pháp hữu hiệu, một trong những phương pháp đi đến đích giáo dục là kỹ thuật, chuyên môn, sẽ không có phong trào Hướng Đạo nếu không có kỹ thuật chuyên môn.

Bởi đó, Đạo trưởng cần tìm cách giúp cho các Trưởng trong Đạo trau dồi kỹ thuật, chẳng hạn mở các xưởng chuyên môn học nút, học hát, học cứu thương, học điều khiển, học lãnh đạo v.v...

Danh từ kỹ thuật – theo trưởng Isard trong thư Gửi anh Đạo Trưởng – thì phải được nhận định với ý nghĩa rộng rãi hay đúng hơn với ý nghĩa về kỹ thuật của nghề Trưởng. Trưởng Isard viết: “Tôi hôm nọ, sau khi học nút, anh Đạo trưởng đọc một đoạn sách “Hướng dẫn nghề trưởng Hướng Đạo” và đề nghị người khác bình luận một cách bất thần đoạn sách”.

3. Mở khóa huấn luyện và khuyến khích các trưởng theo học các khóa huấn luyện cao cấp.

Trong phạm vi Đạo, Đạo trưởng có trách nhiệm đào tạo Trưởng, nên có bốn phận mở các khóa trại Cơ bản, Dự bị. Bởi vì, một Huynh Trưởng giúp sinh hoạt ở các đơn vị tối thiểu phải có khả năng Dự bị tối thiểu theo ngành. Dầu có thành tâm thiện chí mấy đi nữa mà không nắm bắt được những điều chính yếu của phong trào thì chẳng những không đạt được mục đích của phong trào mà còn gây tai hại nữa.

Ngoài ra, Đạo trưởng còn phải khuyến khích và tạo điều kiện cho các Trưởng trong Đạo theo học các khóa huấn luyện cao hơn như “Huy hiệu Rừng” chẳng hạn.

Đạo trưởng phải nhận ra sự ụt oải chậm tiến trong các đơn vị của Đạo là do sự thiếu thốn về kiến thức và sự yếu hèn về tánh khí của các

Trưởng trong Đạo, bởi đó Đạo trưởng cần hiểu biết về các Huynh Trưởng giúp nâng cao trình độ của họ. “Ở mỗi tình huống thiết giữa Đạo trưởng và Huynh Trưởng trong Đạo, âm thầm thể hiện sự đồng tình theo quy ước sau: “Không có phần thưởng nào lớn lao hơn là làm cho đứa trẻ nên Người””. Tác động của Đạo trưởng hoàn tất cũng ở nơi đó” (Gửi anh Đạo trưởng của Isard).

- Hỏi: Để làm tròn vai trò Đạo trưởng thì cần phải làm gì?
- Đáp: “Vai trò chính của anh Đạo trưởng là tiếp nhận và yểm trợ. Anh Đạo trưởng chỉ có thể làm tròn nhiệm vụ này bằng đời sống nội tâm của anh thôi. Dù với giáo phái hay tín ngưỡng nào, anh phải sống “đời sống tôn giáo” giữa những Huynh Trưởng của anh, nghĩa là như một người tự cung phụng bằng những căn nguyên cao cả và tự cho đời mình một ý nghĩa.

Trên căn bản tín ngưỡng này, anh Đạo trưởng thông cảm sự vất vả của người Trưởng tức là đã làm giảm vai phân nửa nỗi khó nhọc với người Huynh Trưởng”... (Gửi anh Đạo trưởng của Isard).

4. Huấn luyện bằng cách thăm viếng, kiểm tra.

Đạo trưởng thăm viếng các Trưởng, kiểm tra các đơn vị trong các kỳ trại, các buổi họp, sự quản trị của họ trong các buổi họp bạn Đạo. “Việc kiểm tra này không chỉ là việc soát xét khô khan nhưng là cuộc sống chung trong cảnh Hướng Đạo, trong đó những lời khuyên, sửa chữa, gương sáng, sự sốt sắng của Đạo trưởng đem lại kết quả chắc chắn bởi vì mọi người đang ở trước sự thật hiển nhiên, ở trong trường họp riêng biệt đặc biệt, ở nền giáo dục Hướng Đạo chân thật” (Isard).

- Hỏi: Vai trò các cộng sự viên của Đạo trưởng như thế nào?
- Đáp: Phong trào Hướng Đạo là một tổ chức huynh đệ thế giới, sống thân thương, coi nhau như ruột thịt vì thế những Huynh Trưởng trong tinh thần đó chia sẻ trách nhiệm với nhau để thực hiện chương trình giáo dục giới trẻ hầu đạt được mục đích của phong trào là làm cho tuổi trẻ lớn dần lên trong tự

thể làm người tốt, hữu ích cho bản thân, cho gia đình, cho xã hội...

Mỗi người mỗi việc nhưng thực hiện với quyết định chung của Hội đồng Đạo đưa ra:

Phó Đạo trưởng hành chánh là người phụ trách hành chánh của Đạo đối với các Liên đoàn, các Thiếu đoàn, Ấu đoàn, Kha đoàn, Tráng đoàn.

Các ủy viên ngành có bổn phận yểm trợ tinh thần cũng như kỹ thuật chuyên viên cho các Trưởng thuộc ngành của mình.

Theo Trưởng Isard thì “BP đã dành cho ngành Thiếu một sự quan trọng trong phong trào, chính từ ngành này mà ông đã thành lập phong trào Hướng Đạo. Bởi đó, Đạo trưởng nên là một người am tường về ngành Thiếu đảm đương và được phụ tá bởi những người chuyên về ngành Ấu và ngành Tráng”.

- Hỏi: Đạo làm thế nào để đạt mục đích và phương pháp: “Sửa soạn các Sói con cho Thiếu đoàn?”
- Đáp: Đạo cùng với ủy viên ngành Ấu phải tìm cách giúp huấn luyện cho các Ấu trưởng nam và nữ. “Phải lấy làm vui mừng về sự hiện diện của những người phụ nữ đã đem thiện chí, hy sinh và thiện bảm mà phục vụ các em nhỏ, chỉ có nữ giới mới có được đến cho những trẻ nhỏ Việt Nam”. (Isard trong bài Gửi anh Đạo trưởng).

Theo Isard thì ủy viên ngành Ấu là nữ giới, đó là lý tưởng. Không ai hiểu những vấn đề về các Sói con và các Ấu đoàn bằng chị ủy viên ngành Ấu. “Tiến đến việc điều khiển ngành Ấu bởi nữ giới là tăng thêm phần vững chắc và sự phổ cập của phong trào. Chị ủy viên ngành Ấu của Đạo được chị ủy viên ngành Ấu toàn quốc giúp đỡ sẽ đảm nhiệm việc huấn luyện các nữ Ấu trưởng về phương diện sự phạm và hành chánh, và cả về phương diện Hướng Đạo nữa. Họ thường thường phải học hỏi nhiều hơn các trưởng khởi xuất phần đông từ một Thiếu đoàn hay một Tráng đoàn. Việc trước hết là phải cho họ cái tinh thần “Coi đời như một cuộc chơi lớn có ý nghĩa, rùng

như một đồng minh, luật là quy tắc”, rồi đến mục đích và phương pháp này: Sửa soạn các Sói con cho Thiếu đoàn” (Isard – Gởi anh Đạo trưởng).

- Hỏi: Thiên chức của anh Đạo trưởng?
- Đáp: Một thiên chức là một sự kêu gọi trông chờ. Trong phong trào hoạt động này, không phải việc nêu lên một cách mơ hồ về một vài khả năng để gọi là thiên chức, nhưng phong trào đặt vấn đề: Sự kêu gọi khởi từ trẻ và các Huynh Trưởng... Nếu anh cảm thấy sự kêu gọi này, anh đừng lùi bước. Nếu anh cảm thấy (sự kêu gọi này) tức là anh không còn có thể tự lừa dối anh được. Tình cảm này là sự tiến cử của chính anh. Anh tự bảo: không đủ năng lực, không xứng đáng... chắc chắn vậy, nhưng đây chỉ là những lý lẽ tồi tàn, không giá trị gì đối với sự kêu gọi.

... Từ nay trở đi anh là Đạo trưởng, người nhận lãnh sứ mạng.

“Có một thiên chức của Đạo trưởng khám phá ra vào một ngày nào, để được bảo tồn nồng nhiệt”.

Cầu mong sao hàng ngũ những người có được ý chí cương quyết này sẽ đông đảo”. (Isard).

CÂU CHUYỆN X

BẠN LÀ HUẤN LUYỆN VIÊN

- Hỏi: Bạn là một Trưởng của phong trào, bạn có bổn phận giúp tuổi trẻ sống theo lý tưởng của phong trào, nhưng đối với những người lớn tuổi muốn trở thành Trưởng để cộng tác vào việc giáo dục trẻ, bạn đáp ứng ước muốn của họ ra sao?
- Đáp: Trước hết bạn phải vui mừng vì có những con người dám hy sinh thời giờ... để góp phần vào công việc hữu ích. Bạn cần tâm tình với họ, cho họ biết những điều căn bản của phong trào rồi bạn đem họ đến giới thiệu với anh em Trưởng trong phong trào. Bạn tiếp tục là người bạn cách riêng của người đó, mời họ nhập cuộc, tham dự các sinh hoạt của phong trào với bạn. Và nếu có khóa huấn luyện Cơ bản là bạn giới thiệu cho bạn đó tham dự.
- Hỏi: Ngoài việc giúp ích giáo dục trẻ, bạn là Trưởng bạn cần phải đóng góp gì thêm cho phong trào?
- Đáp: Dĩ nhiên là bạn có bổn phận trao lại những hiểu biết của bạn cho người đi sau. Bạn trở thành một Huấn luyện viên trong các khóa huấn luyện. Muốn thế, bạn phải chịu sự huấn luyện qua các trại huấn luyện như khóa Dự bị, khóa Bạch Mã (Việt Nam), khóa Bằng Rừng v.v... Có thể, bạn khỏi lệch lạc trong việc tham gia vào sự huấn luyện.
- Hỏi: Nếu bạn được trao làm Khóa trưởng khóa huấn luyện Cơ bản hay Dự bị thì bạn phải làm thế nào?
- Đáp: Trước hết là phải có một Ban Huấn luyện. Dĩ nhiên là những người tâm đồng ý hiệp với bạn, có đủ điều kiện làm huấn luyện viên. Tiếp đến là lập một chương trình huấn luyện gồm những yếu tố sau đây: thời gian, đất trại, chương trình học hỏi, âm thực, phân công rõ ràng cho các cộng sự viên: trưởng trực, trưởng huấn luyện, ban âm thực,... Tất cả các

vấn đề lo cho một khóa huấn luyện đều được đưa ra thảo luận kỹ càng trong một phiên họp của Ban huấn luyện.

Là Khóa trưởng bạn phải nắm chắc nguyên tắc huấn luyện không thể để một ai lung lạc làm sai đường lối huấn luyện.

- Hỏi: Nếu bạn là Huấn luyện viên?
- Đáp: Trước hết bạn cần nhớ: “Không ai có thể dạy hoặc trình bày một điều mà mình không biết rõ – Huấn luyện viên phải sửa soạn mỗi khi trình bày một vấn đề hoặc dạy một môn, Huấn luyện viên phải ôn lại các hiểu biết của mình cho hợp thời, phải chắc chắn là mọi vật dụng cần thiết đã sẵn sàng đầy đủ và tốt” (Sổ tay Huấn luyện khóa Cơ bản).

Là Huấn luyện viên, bạn phải tha thiết với vấn đề mình phụ trách, tìm cách hấp dẫn khóa sinh nhưng trong trật tự. Những đề tài mà bạn đã trình bày nhiều lần cũng cần phải sửa soạn lại, không chủ quan, phải truyền đạt làm sao cho người nghe mình hiểu được và lấy làm thích thú, để ý đến sự học hỏi của trại sinh.

Là Huấn luyện viên bạn cần phải có tác phong, vui tươi, niềm nở, hài hước, bình tĩnh trước sự đối thoại của trại sinh.

Là Huấn luyện viên bạn chớ có trực tiếp can thiệp vào công việc của một Huấn luyện viên khác, nhất là chớ có muốn “điều khiển” Khóa trưởng làm theo ý mình. Bạn có thể theo dõi lối huấn luyện của các huấn luyện viên khác, để rồi có những nhận định góp ý khi họp Hội đồng Huấn luyện.

- Hỏi: Cho biết mục đích và phương pháp tổ chức một khóa Cơ bản?
- Đáp: Mục đích của khóa huấn luyện Cơ bản là trình bày tổng quát về những vấn đề chung của mọi ngành, cho dự Trưởng Hướng Đạo. (Sổ tay HL khóa Cơ bản).

Về phương pháp tổ chức thì có thể theo những phương thức sau đây:

- a. Hai buổi họp buổi chiều.

- b. Thứ bảy (hay chủ nhật) trưa và chiều.
- c. Trại cuối tuần từ 14 giờ thứ bảy đến 17 giờ chủ nhật. Theo kinh nghiệm khóa này kết quả nhiều.
- d. Trại dài ngày từ 17 giờ ngày thứ nhất đến 17 giờ ngày thứ ba. Theo kinh nghiệm, phương pháp này kết quả nhất.

(Trích sổ tay huấn luyện khóa Cơ bản)

Nên nhớ rằng đây là một khóa giới thiệu phong trào Hướng Đạo một cách tổng quát với các dự Trưởng, đặc biệt với những người chưa vào Hướng Đạo mà muốn tìm hiểu phong trào để dần thân nên Ban huấn luyện cần phải tế nhị trong lúc trình bày khóa và thực hiện khóa với tinh thần thân hữu.

Trong câu chuyện kết thúc, Khóa trưởng ngõ lời cảm ơn các trại sinh và Huấn luyện viên, thân ái mời họ tiếp tục tham dự trại Dự bị theo ngành. Chúc họ thành công.

- Hỏi: Tổ chức một khóa Dự bị Bằng Rừng như thế nào?
- Đáp: Trước hết, cần biết rằng Khóa Dự bị Bằng Rừng không còn là một khóa huấn luyện tổng quát mà là một khóa HL chuyên ngành: Ấu, Thiếu, Kha, Tráng, Liên đoàn trưởng, Đạo trưởng. Bởi đó, tùy theo khả năng và sở thích mà người trưởng tự chọn ngành cho mình.
- Hỏi: Cách tổ chức một khóa Dự bị như thế nào?
- Đáp: Dĩ nhiên phải có Ban huấn luyện (có Khóa trưởng và Huấn luyện viên), có chương trình (thời gian, địa điểm, khóa học v.v...), thời gian mà khóa huấn luyện Dự bị Bằng Rừng thường kéo dài 5 ngày nên cần có một ban quản lý lành nghề.

Khóa trưởng của Dự bị Bằng Rừng theo nguyên tắc là một LT, tuy nhiên các ALT cũng được cử làm Khóa trưởng. Bởi vì, trong quy chế Huấn luyện của văn phòng Hướng Đạo thế giới thì các ADCC (Assistant Deputy Camp Chief) còn gọi là ALT (Assistant Leader Training) cũng được quyền chọn một số phụ tá trong số các trưởng

Bằng Rừng gọi là Trainers có trách nhiệm giúp các ALT (ADCC) tổ chức khóa Dự bị Bằng Rừng hoặc có bốn phân mở khóa huấn luyện thấp hơn: Khóa Cơ bản hay khóa Giới thiệu phong trào Hướng Đạo cho người ngoài – thường mỗi năm Trainer phải tối thiểu mở một khóa Cơ bản, mỗi ALT một khóa Dự bị, và mỗi DCC (LT = Leader Training; DCC = Deputy Camp Chief) một khóa Bằng Rừng (Bằng Rừng dịch từ nhóm từ Badge de Dois của Pháp và Wood Badge của Anh).

Các huấn luyện viên là những Trưởng đã có Bằng Rừng hoặc Bạch Mã (ở Việt Nam) hoặc những Trưởng già dặn kinh nghiệm về điều khiển đơn vị, về hiểu biết rộng rãi đối với phong trào.

Về khóa học phải đầy đủ chương trình như đã quy định, các huấn luyện viên được phân công rõ ràng, các Trưởng đó phải có thể đảm trách một cách có hiệu quả những công tác mà Khóa trưởng giao phó.

- Hỏi: Phương pháp huấn luyện ở trại Dự bị thế nào để có hiệu quả tốt?
- Đáp: Có nhiều phương pháp, nhưng thiết nghĩ áp dụng theo phương pháp họp đoàn là hiệu quả nhất. Tùy theo đề tài mà chúng ta có thể quy định thời gian buổi họp đoàn, có thể từ 75 phút đến 150 phút. Chúng ta thực hiện một câu chuyện (1 khóa như một buổi họp có 3 phần: khai mạc, phần học hỏi, vui chơi, phần bế mạc). Dĩ nhiên, không quên công việc nhân rỗi trong khóa trại.

Về thời gian, chúng ta có thể tổ chức theo nhiều phương thức:

1. 3 đêm liền, mỗi đêm 1g30. Rồi một trại cuối tuần từ chiều thứ bảy đến chiều chủ nhật.
2. Hai trại cuối tuần từ chiều thứ bảy đến chiều chủ nhật.
3. Từ thứ năm đến hết chiều chủ nhật.

Áp dụng phép hàng đội, trình bày một cách linh hoạt giúp cho các trại sinh nắm vững nguyên lý, phương pháp, mục đích của phong trào và hiểu biết cặn kẽ về kỹ thuật Hướng Đạo hết bậc hạng Nhì.

- Hỏi: Thế nào là một khóa huấn luyện Dự bị Bằng Rừng thành công?
- Đáp: Đó là một khóa huấn luyện làm cho một số người – ít nhất là 3 đội (15 người) sống vui tươi trong tình huynh đệ, thích thú tiếp thu những vấn đề cần biết, thấy rõ lý tưởng tự nguyện của mình, chấp nhận hy sinh cho công việc giáo dục giới trẻ và ước muốn học hỏi thêm và chuẩn bị tham dự khóa huấn luyện Bạch Mã, Bằng Rừng...

Một điều cần nhớ là sau khóa, Ban huấn luyện phải họp lại, rút ưu khuyết điểm, để thực hiện tốt hơn cho một khóa huấn luyện khác.

Trường thân mến,

Là Khóa trưởng Khóa Huấn Luyện, tôi xin tạm biệt bạn nơi đây, nhưng xin phép được kết hợp với bạn trong tinh thần giúp ích của bạn đối với giới trẻ. Hy vọng qua đợt hai huấn luyện này, xem như khóa BM, bạn đã am hiểu khá nhiều về phong trào, bạn sẽ không lạc lối... Không những bạn chỉ giúp cho trẻ mà bạn còn giúp cho những người đi sau bạn, những người muốn trở thành Trưởng như bạn. Chúc bạn thành công trong việc dự phân huấn luyện.

Thân Ái Bất Tay Trái Bạn,

Bùi Văn Giải

TÌM HIỂU PHONG TRÀO HƯỚNG ĐẠO
Tác Giả: BÙI VĂN GIẢI

*

Trình Bày: **LIÊN BẠCH HOA**
BẠCH VĂN NGHĨA
Hình Ảnh: **NGUYỄN NGỌC TÙNG**
Thực Hiện: **Toán Huấn Luyện Tây Bắc Hoa Kỳ**
4/2016

